Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. spalio 4 d.*

Turinys

I. Teisinis pagrindas . . . 5

A. Direktyva 2014/59/ES . . . 5

B. BPeM reglamentas . . . 6

II. Ginčo aplinkybės . . . 15

A. *Banco Popular* ekonominė padėtis 2016 ir 2017 m. . . . 15

B. Pertvarkymo procedūros eiga . . . 17

C. Ginčijama pertvarkymo schema . . . 18

D. Faktinės aplinkybės po ginčijamos pertvarkymo schemos patvirtinimo . . . 21

III. Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas . . . 21

A. Procesas Bendrajame Teisme . . . 22

B. Skundžiamas sprendimas . . . 22

IV. Apeliacinės bylos šalių reikalavimai . . . 23

V. Dėl apeliacinio skundo . . . 24

A. Pirminės pastabos . . . 24

B. Dėl apeliacinio skundo pirmojo ir ketvirtojo–šeštojo pagrindų, grindžiamų SESV 296 straipsnio, BPeM reglamento 18 straipsnio, BPV tenkančios rūpestingumo pareigos, Chartijos 47 straipsnio, EŽTK 6 straipsnio ir rungimosi principo pažeidimu . . . 25

1. Dėl apeliacinio skundo penktojo pagrindo . . . 25

a) Šalių argumentai . . . 25

* Proceso kalba: ispanų.

b) Teisingumo Teismo vertinimas . . . 27

1) Dėl priimtinumo . . . 27

2) Dėl esmės . . . 28

2. Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo . . . 32

a) Šalių argumentai . . . 32

b) Teisingumo Teismo vertinimas . . . 33

1) Dėl priimtinumo . . . 33

2) Dėl esmės . . . 34

i) Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmos dalies . . . 34

ii) Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antros dalies . . . 35

3. Dėl apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo . . . 36

a) Šalių argumentai . . . 36

b) Teisingumo Teismo vertinimas . . . 37

4. Dėl apeliacinio skundo šeštojo pagrindo . . . 38

a) Šalių argumentai . . . 38

b) Teisingumo Teismo vertinimas . . . 39

1) Dėl priimtinumo . . . 39

2) Dėl esmės . . . 40

C. Dėl apeliacinio skundo septintojo pagrindo, grindžiamo Chartijos 17 ir 52 straipsnių bei ESS 5 straipsnio 4 dalies pažeidimu . . . 40

1. Šalių argumentai . . . 40

2. Teisingumo Teismo vertinimas . . . 42

a) Dėl priimtinumo . . . 42

b) Dėl esmės . . . 43

D. Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo, grindžiamo BPeM reglamento 14 ir 20 straipsnių, Direktyvos 2014/59 39 straipsnio, rūpestingumo pareigos ir SESV 296 straipsnio pažeidimu . . . 47

1. Šalių argumentai . . . 48

2. Teisingumo Teismo vertinimas 49

a) Dėl priimtinumo 49

b) Dėl esmės 49

1) Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirmos ir ketvirtos dalių 50

2) Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo antros dalies 52

E. Dėl apeliacinio skundo trečiojo ir aštuntojo pagrindų, grindžiamų teisės į nuosavybę ir proporcingumo principo pažeidimu 52

1. Dėl apeliacinio skundo trečiojo pagrindo 53

a) Šalių argumentai 53

b) Teisingumo Teismo vertinimas 54

1) Dėl priimtinumo 54

2) Dėl esmės 54

2. Dėl apeliacinio skundo aštuntojo pagrindo 56

a) Šalių argumentai 56

b) Teisingumo Teismo vertinimas 57

VI. Dėl bylinėjimosi išlaidų 58

„Apeliacinis skundas – Ekonominė ir pinigų politika – Bankų sąjunga – Reglamentas (ES) Nr. 806/2014 – Kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių bendras pertvarkymo mechanizmas – Pertvarkymo procedūra, taikoma įstaigos žlugimo arba galimo žlugimo atveju – *Banco Popular Español SA* pertvarkymo schemos patvirtinimas – 18 straipsnio 1 dalis – Sąlygos, kuriomis patvirtinama pertvarkymo schema – Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) pareigos – Rūpestingumo pareiga – Pareiga motyvuoti – 88 straipsnis – Pareiga laikytis konfidencialumo – 14 straipsnis – Pertvarkymo tikslai – Atitinkamo subjekto verslo pardavimas – Pardavimo sąlygos ir sąlygos, kuriomis gali būti priimtas pasiūlymas – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija – 17 straipsnis – Akcininkų nuosavybės teisė – Reglamento Nr. 806/2014 galiojimas“

Byloje C-535/22 P

dėl 2022 m. rugpjūčio 9 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Aeris Invest Sàrl, įsteigta Liuksemburge (Liuksemburgas), iš pradžių atstovaujama *abogados* E. Galán Burgos, R. Vallina Hoset ir M. Varela Suárez, vėliau – *abogados* C. Jaramillo Samper, R. Vallina Hoset ir M. Varela Suárez,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai L. Flynn, P. Němečková, A. Nijenhuis, A. Steiblytės ir D. Triantafyllou, padedamų *abogado* J. Rivas Andrés,

Bendrai pertvarkymo valdybai (BPV), atstovaujamai H. Ehlers, S. Fernández Rupérez, A. R. Lapresta Bienz ir J. Rius Riu, padedamų *abogado* F. B. Fernández de Trocóniz Robles, *Rechtsanwälte* B. Meyring ir S. Schelo,

atsakovėms pirmojoje instancijoje,

Ispanijos Karalystei, atstovaujamai L. Aguilera Ruiz ir M. J. Ruiz Sánchez,

Europos Parlamentui, atstovaujamam J. Etienne, P. López-Carceller, M. Menegatti, L. Stefani ir L. Visaggio,

Europos Sąjungos Tarybai, atstovaujamai J. Haunold, H. Marcos Fraile ir A. Westerhof Löfflerová,

Banco Santander SA, įsteigtai Santandere (Ispanija), atstovaujamai *abogados* J. Remón Peñalver, J. M. Rodríguez Cárcamo, A. M. Rodríguez Conde ir D. Sarmiento Ramírez-Escudero,

įstojusioms į bylą šalims pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Arabadjiev, teisėjai T. von Danwitz (pranešėjas), P. G. Xuereb, A. Kumin ir I. Ziemele,

generalinė advokatė T. Ćapeta,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2024 m. kovo 14 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu *Aeris Invest Sàrl* prašo panaikinti 2022 m. birželio 1 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Aeris Invest / Komisija ir BPV* (T-628/17, EU:T:2022:315; toliau – skundžiamas sprendimas); juo buvo atmestas jos ieškinys, grindžiamas SESV 263 straipsniu, kuriuo ji prašė panaikinti 2017 m. birželio 7 d. vykdomosios sudėties Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) sprendimą SRB/EES/2017/08 dėl *Banco Popular Español SA* pertvarkymo

schemos patvirtinimo (toliau – ginčijama pertvarkymo schema), taip pat 2017 m. birželio 7 d. Komisijos sprendimą (ES) 2017/1246, kuriuo patvirtinama „Banco Popular Español SA“ pertvarkymo schema (OL L 178, 2017, p. 15; klaidų ištaisymas OL L 320, 2017, p. 31).

I. Teisinis pagrindas

A. Direktyva 2014/59/ES

2 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, [Europos Parlamento ir Tarybos] direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014, p. 190), 38 straipsnio „Verslo pardavimo priemonė“ 2 dalyje nustatyta:

„Perdavimas pagal 1 dalį vykdomas komercinėmis sąlygomis, atsižvelgiant į aplinkybes ir laikantis [Europos] Sąjungos valstybės pagalbos sistemos.“

3 Šios direktyvos 39 straipsnio „Verslo pardavimo priemonė. Procedūriniai reikalavimai“ 2 dalyje numatyta:

„Nedarant poveikio Sąjungos valstybės pagalbos sistemai, kai taikoma, 1 dalyje nurodytas pardavimas vykdomas laikantis šių kriterijų:

a) jis turi būti kuo skaidresnis ir iš esmės neiškreipti tos įstaigos turto, teisių, įsipareigojimų, akcijų ar kitų nuosavybės priemonių, kuriuos institucija ketina perduoti, atsižvelgiant į aplinkybes ir visų pirma į poreikį išsaugoti finansinį stabilumą;

b) jį vykdant netinkamai nesuteikiama pirmenybės atskiriems potencialiems pirkėjams ir jie nediskriminuojami;

<…>

f) juo siekiama kiek įmanoma pakelti atitinkamų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų pardavimo kainą.

Taikant pirmos pastraipos b punktą, šioje dalyje nurodytais principais nedraudžiama pertvarkymo institucijai kreiptis į konkrečius potencialius pirkėjus.

<…>“

B. BPeM reglamentas

4 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014, p. 1; toliau – BPeM reglamentas), 24, 26, 58 ir 116 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(24) kadangi tik Sąjungos institucijos gali nustatyti Sąjungos pertvarkymo politiką ir kadangi tam tikra diskrecija išlieka tvirtinant kiekvieną konkrečią pertvarkymo schemą, būtina numatyti tinkamą [Europos Sąjungos] Tarybos ir [Europos] Komisijos dalyvavimą kaip institucijų, kurios pagal SESV 291 straipsnį gali naudotis įgyvendinimo įgaliojimais. Valdybos priimtų pertvarkymo susitarimų diskrecinių aspektų vertinimą turėtų atlikti Komisija. Atsižvelgiant į didelį pertvarkymo sprendimų poveikį valstybių narių finansiniam stabilumui ir pačiai Sąjungai, taip pat valstybių narių fiskaliniam suverenumui, svarbu, kad Tarybai būtų suteikti įgyvendinimo įgaliojimai priimti tam tikrus su pertvarkymu susijusius sprendimus. Todėl Taryba, atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą, turėtų vykdyti veiksmingą Valdybos vertinimo dėl viešojo intereso buvimo kontrolę ir vertinti kiekvieną esminį [Bendro pertvarkymo fondo (toliau – Fondas)] sumos, naudotinos konkrečiam pertvarkymo veiksmui finansuoti, pakeitimą. Be to, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais būtų išsamiau apibrėžti kriterijai arba sąlygos, į kuriuos turi atsižvelgti Valdyba, naudodamasi įvairiais įgaliojimais. Tokiu pertvarkymo užduočių suteikimu jokiu būdu negali būti daromas neigiamas poveikis finansinių paslaugų srities vidaus rinkos veikimui. Todėl [Europos bankininkystės institucija (EBI)] turėtų išsaugoti savo vaidmenį ir turimus įgaliojimus bei užduotis: ji turėtų rengti visoms valstybėms narėms taikomus Sąjungos teisės aktus ir prisidėti prie nuoseklaus jų taikymo, taip pat didinti pertvarkymo praktikos visoje Sąjungoje konvergenciją;

<…>

(26) [Europos Centrinis Bankas (ECB)], kaip priežiūros institucija pagal [bendrą priežiūros mechanizmą, nustatytą 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013, p. 63)], ir Valdyba turėtų galėti įvertinti, ar kredito įstaiga žlunga arba galėtų žlugti, ir ar nėra pagrindo manyti, kad kokiais nors alternatyviais privačiojo sektoriaus arba priežiūros veiksmais per pagrįstą laikotarpį būtų užkirstas kelias žlugimui. Valdyba, jeigu ji mano, jog tenkinami visi kriterijai, kad būtų imtasi pertvarkymo, turėtų patvirtinti pertvarkymo schemą. Su pertvarkymo schemos patvirtinimu susijusi procedūra, kurioje dalyvauja Komisija ir Taryba, sustiprina reikiamą Valdybos veiklos nepriklausomumą, kartu laikantis įgaliojimų delegavimo agentūroms principo pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo <…> išaiškinimą <…>.

<…>

(58) žlungančio subjekto likvidavimas keliant įprastinę bankroto bylą gali sukelti pavojų finansiniam stabilumui, nutraukti pagrindinių paslaugų teikimą ir pakenkti indėlininkų apsaugai. Tokiu atveju pertvarkymo priemonių taikymas atitinka viešąjį interesą. Todėl pertvarkymo tikslai turėtų būti šie: užtikrinti pagrindinių finansinių paslaugų tęstinumą,

išsaugoti finansų sistemos stabilumą, sumažinti neatsakingo elgesio riziką, kuo labiau sumažinant žlungančių subjektų pasikliovimą viešąja finansine parama, ir apsaugoti indėlininkus;

<…>

(116) apie pertvarkymo veiksmus turėtų būti tinkamai pranešama ir jie turėtų būti paskelbti viešai, taikant šiame reglamente nustatytas ribotas išimtis. Tačiau, kadangi tikėtina, jog Valdybos, nacionalinių pertvarkymo institucijų ir jų specializuotų konsultantų gaunama informacija pertvarkymo procese bus konfidenciali, prieš skelbiant pertvarkymo sprendimą viešai, tai informacijai turėtų būti taikomi profesinės paslapties reikalavimai. Reikia atsižvelgti į tai, kad informacija apie pertvarkymo plano turinį bei detales, taip pat apie tų planų vertinimų rezultatus gali turėti didelį poveikį, ypač atitinkamoms įmonėms. Reikia laikytis prielaidos, kad bet kokia iki sprendimo priėmimo pateikiama informacija apie jo aspektus (apie tai, ar tenkinamos pertvarkymo sąlygos, apie konkrečios priemonės naudojimą arba apie bet kokius konkrečius proceso veiksmus) turės poveikį su atitinkamais veiksmais susijusiems privatiems ir viešiesiems interesams. Tačiau vien informacija apie tai, kad Valdyba ir nacionalinės pertvarkymo institucijos nagrinėja konkretaus subjekto atvejį, jau galėtų turėti neigiamo poveikio tam subjektui. Todėl būtina užtikrinti, kad būtų taikomi tinkami tokios informacijos, pavyzdžiui, pertvarkymo planų turinio bei detalių ir šių planų vertinimų rezultatų, konfidencialumo išsaugojimo mechanizmai[.]“

5 Remiantis BPeM reglamento 5 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, BPV, taip pat Taryba ir Komisija privalo laikytis, pirma, EBI parengtų ir Komisijos pagal 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331 2010, p. 12), priimtų privalomų techninių reguliavimo ir įgyvendinimo standartų ir, antra, EBI pagal tą reglamentą paskelbtų gairių ir rekomendacijų.

6 BPeM reglamento 14 straipsnyje „Pertvarkymo tikslai“ nustatyta:

„1. Vykdydamos 18 straipsnyje nurodytą pertvarkymo procedūrą, Valdyba, Taryba, Komisija ir prireikus nacionalinės pertvarkymo institucijos, pagal savo atitinkamas atsakomybės sritis, atsižvelgia į pertvarkymo tikslus ir pasirenka pertvarkymo priemones bei pertvarkymo įgaliojimus, kurias taikant ir kuriais naudojantis, jų nuomone, būtų geriausiai pasiekti pertvarkymo tikslai, kurie yra aktualūs konkrečiomis aplinkybėmis.

2. 1 dalyje nurodyti pertvarkymo tikslai yra šie:

a) užtikrinti ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą;

b) išvengti didelių neigiamų pasekmių Sąjungos ir susijusių valstybių narių finansiniam stabilumui, visų pirma užkertant kelią problemos plitimui, įskaitant rinkos infrastruktūras, ir palaikant rinkos drausmę;

c) apsaugoti viešąsias lėšas, kuo labiau sumažinant nepaprastosios viešosios finansinės paramos teikimo galimybę;

d) apsaugoti indėlininkus, kuriems taikoma [2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL L 173, 2014, p. 149)] ir investuotojus, kuriems taikoma [1997 m. kovo 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/9/EB dėl investuotojų kompensavimo sistemų (OL L 84, 1997, p. 22; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 2 t., p. 311)];

e) apsaugoti klientų lėšas ir klientų turtą.

Siekdamos pirmoje pastraipoje nurodytų tikslų, Valdyba, Taryba ir Komisija ir, kai taikoma, nacionalinės pertvarkymo institucijos stengiasi kuo labiau sumažinti pertvarkymo sąnaudas ir išvengti vertės praradimo, išskyrus atvejus, kai tai būtina siekiant pertvarkymo tikslų.

3. Taikant skirtingas šio reglamento nuostatas, pertvarkymo tikslai yra lygiavertės svarbos ir derinami atsižvelgiant į kiekvieno atvejo pobūdį ir aplinkybes.“

7 Šio reglamento 15 straipsnio „Bendrieji pertvarkymo principai“ 1 dalyje numatyta:

„Vykdydamos veiklą pagal 18 straipsnyje nurodytą pertvarkymo procedūrą, Valdyba, Taryba, Komisija ir prireikus nacionalinės pertvarkymo institucijos imasi visų atitinkamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad pertvarkymo veiksmai būtų vykdomi laikantis šių principų:

a) pirmiausia nuostolius patiria pertvarkomos įstaigos akcininkai;

<…>“

8 Šio reglamento 18 straipsnyje „Pertvarkymo procedūra“ nustatyta:

„1. Valdyba patvirtina pertvarkymo schemą pagal 6 dalį dėl 7 straipsnio 2 dalyje nurodytų subjektų bei grupėms ir 7 straipsnio 4 dalies b punkte ir 5 dalyje nurodytų subjektų bei grupių, kai tenkinamos tose dalyse nustatytos sąlygos tik tada, kai gavusi pranešimą pagal ketvirtą pastraipą arba savo iniciatyva per savo vykdomąjį posėdį ji nustato, kad tenkinamos šios sąlygos:

a) subjektas žlunga arba galėtų žlugti;

b) atsižvelgiant į laiką ir kitas svarbias aplinkybes, nėra pagrindo tikėtis, kad kokiomis nors alternatyviomis subjektui taikomomis privačiojo sektoriaus priemonėmis, įskaitant IUS priemones, arba priežiūros veiksmais, įskaitant ankstyvosios intervencijos priemones ar atitinkamų kapitalo priemonių ir tinkamų įsipareigojimų nurašymą arba konvertavimą pagal 21 straipsnį, per pagrįstą laikotarpį būtų išvengta subjekto žlugimo;

c) pertvarkymo veiksmai yra būtini atsižvelgiant į viešąjį interesą pagal 5 dalį.

Tai, ar tenkinama pirmos pastraipos a punkte nurodyta sąlyga, įvertina ECB, pasikonsultavęs su Valdyba. Valdyba per savo vykdomąjį posėdį gali nustatyti šį faktą tik prieš tai informavusi ECB apie savo ketinimus ir tik tada, jeigu ECB per tris kalendorines dienas nuo tos informacijos gavimo dienos nenustato tokio fakto. ECB nedelsdamas pateikia Valdybai visą svarbią informaciją, kurios prašo Valdyba, kad Valdyba galėtų atlikti informacija pagrįstą vertinimą.

Kai ECB nustato, kad pirmoje pastraipoje nurodytas subjektas ar grupė atitinka pirmos pastraipos a punkte nurodytą sąlygą, apie tai jis nedelsdamas praneša Komisijai ir Valdybai.

Tai, ar tenkinama pirmos pastraipos b punkte nurodyta sąlyga, įvertina Valdyba per savo vykdomąjį posėdį arba, kai taikytina, nacionalinės pertvarkymo institucijos, glaudžiai bendradarbiaudamos su ECB. ECB taip pat gal[i] informuoti Valdybą arba atitinkamas nacionalines pertvarkymo institucijas, jeigu mano, kad tame punkte nustatyta sąlyga yra tenkinama.

2. Nedarant poveikio atvejams, kai ECB yra nusprendęs tiesiogiai vykdyti priežiūros užduotis kredito įstaigų atžvilgiu pagal Reglamento [Nr. 1024/2013] 6 straipsnio 5 dalies b punktą, gavusi pranešimą pagal 1 dalį arba kai Valdyba ketina pagal 1 dalį savo iniciatyva pateikti įvertinimą 7 straipsnio 3 dalyje nurodyto subjekto arba grupės atžvilgiu, Valdyba nedelsdama praneša apie savo įvertinimą ECB.

<…>

4. 1 dalies a punkto tikslais laikoma, kad subjektas žlunga arba galėtų žlugti, jei susidaro viena ar daugiau iš šių aplinkybių:

a) subjektas pažeidžia arba, remiantis objektyviais veiksniais nustatoma, kad, įstaiga artimiausioje ateityje pažeis veiklos leidimui išlaikyti taikomus reikalavimus taip, kad ECB turėtų pagrindo panaikinti veiklos leidimą, įskaitant tai, bet tuo neapsiribojant, kad įstaiga patyrė arba gali patirti nuostolių, kuriems padengti reikės visų jos nuosavų lėšų arba didelės jų sumos;

b) subjekto turtas yra mažesnis už jo įsipareigojimus arba, remiantis objektyviais veiksniais, nustatoma, kad subjekto turtas artimiausioje ateityje bus mažesnis už jo įsipareigojimus;

c) subjektas negali arba, remiantis objektyviais veiksniais nustatoma, kad subjektas artimiausioje ateityje negalės suėjus terminui apmokėti savo skolų arba kitų įsipareigojimų;

d) reikalinga nepaprastoji viešoji finansinė parama, išskyrus atvejus, kai, siekiant pašalinti didelius valstybės narės ekonomikos sutrikimus ir išlaikyti finansinį stabilumą, ta nepaprastoji viešoji finansinė parama teikiama viena iš šių formų. <…>

<…>

5. Šio straipsnio 1 dalies c punkto tikslais pertvarkymo veiksmai laikomi atitinkančiais viešąjį interesą, jei jie yra būtini tam, kad būtų pasiekti vienas ar daugiau 14 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų ir yra proporcingi tiems tikslams, o subjektą likvidavus iškeliant įprastinę bankroto bylą tie pertvarkymo tikslai būtų pasiekti ne tokiu pačiu mastu.

6. Jei įvykdomos 1 dalyje nustatytos sąlygos, Valdyba patvirtina pertvarkymo schemą. Pertvarkymo schemoje nurodoma:

a) pertvarkyti subjektą;

b) taikyti 22 straipsnio 2 dalyje nurodytas pertvarkymo priemones pertvarkomai įstaigai, visų pirma nurodant visus gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės netaikymo pagal 27 straipsnio 5 ir 14 dalis atvejus;

c) naudoti fondą pertvarkymo veiksmams paremti pagal 76 straipsnį ir Komisijos sprendimą, priimamą vadovaujantis 19 straipsniu.

7. Patvirtinusi pertvarkymo schemą, Valdyba nedelsiant ją perduoda Komisijai.

Per 24 valandas po to, kai Valdyba perduoda pertvarkymo schemą, Komisija pritaria pertvarkymo schemai arba nepritaria pertvarkymo schemos diskreciniams aspektams tais atvejais, kurie neįtraukti į šios dalies trečią pastraipą.

Per 12 valandų po to, kai Valdyba perduoda pertvarkymo schemą, Komisija gali Tarybai pasiūlyti:

a) nepritarti pertvarkymo schemai remiantis tuo, kad Valdybos patvirtinta pertvarkymo schema netenkina 1 dalies c punkte nurodyto viešojo intereso kriterijaus;

b) patvirtinti Valdybos pertvarkymo schemoje numatytos Fondo sumos esminiam pakeitimui arba jam nepritarti.

<…>

8. Kai Taryba prieštarauja tam, kad įstaiga būtų pertvarkoma, remdamasi tuo, kad netenkinamas 1 dalies c punkte nurodytas viešojo intereso kriterijus, atitinkamas subjektas tinkamai likviduojamas pagal taikytiną nacionalinę teisę.

<…>“

9 To paties reglamento 20 straipsnyje „Vertinimas pertvarkymo tikslais“ nustatyta:

„1. Prieš priimdama sprendimą dėl pertvarkymo veiksmų ar dėl pasinaudojimo atitinkamų kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais, Valdyba užtikrina, kad nuo viešųjų institucijų, įskaitant Valdybą bei nacionalinę pertvarkymo instituciją, ir nuo susijusio subjekto nepriklausomas asmuo atliktų nešališką, atsargų ir tikrovišką 2 straipsnyje nurodyto subjekto turto ir įsipareigojimų vertinimą.

2. Taikant 15 dalį, kai įvykdomi visi 1 dalyje ir 4–9 dalyse nustatyti reikalavimai, įvertinimas laikomas galutiniu.

3. Kai neįmanoma atlikti nepriklausomo įvertinimo pagal 1 dalį, Valdyba, vadovaudamasi šio straipsnio 10 dalimi, gali atlikti preliminarų 2 straipsnyje nurodyto subjekto turto ir įsipareigojimų įvertinimą.

4. Vertinimo tikslas – nustatyti 16 ir 18 straipsniuose nurodytas pertvarkymo sąlygas atitinkančio 2 straipsnyje nurodyto subjekto turto ir įsipareigojimų vertę.

5. Vertinimo tikslai:

a) pagrįsti informacija sprendimą, ar įvykdytos pertvarkymo sąlygos ar kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo sąlygos;

b) jei įvykdomos pertvarkymo sąlygos, pagrįsti informacija sprendimą dėl atitinkamų pertvarkymo veiksmų, kurių turi būti imtasi 2 straipsnyje nurodyto subjekto atžvilgiu;

c) kai naudojamasi atitinkamų kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais, pagrįsti informacija sprendimą dėl nuosavybės priemonių panaikinimo arba jų vertės sumažinimo masto ir dėl atitinkamų kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo masto;

d) kai taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, pagrįsti informacija sprendimą dėl tinkamų įsipareigojimų nurašymo arba konvertavimo masto;

e) kai taikoma laikinos įstaigos sukūrimo priemonė arba turto atskyrimo priemonė, pagrįsti informacija sprendimą dėl perduotino turto, teisių, įsipareigojimų ar nuosavybės priemonių ir dėl atlygio, sumokėtino pertvarkomai įstaigai arba, prireikus, nuosavybės priemonių savininkams, sumos;

f) kai taikoma verslo pardavimo priemonė, pagrįsti informacija sprendimą dėl perduotino turto, teisių, įsipareigojimų ar nuosavybės priemonių ir padėti Valdybai suprasti, kas laikytina komercinėmis sąlygomis 24 straipsnio 2 dalies b punkto tikslais;

g) visais atvejais užtikrinti, kad visi 2 straipsnyje nurodyto subjekto turto nuostoliai būtų visiškai pripažinti tuo metu, kai taikomos pertvarkymo priemonės arba naudojamasi atitinkamų kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais.

6. Nedarant poveikio Sąjungos valstybės pagalbos sistemai, kai taikytina, vertinimas grindžiamas atsargiomis prielaidomis, įskaitant prielaidas dėl įsipareigojimų neįvykdymo rodiklių ir nuostolių masto. Atliekant įvertinimą nedaroma prielaida, kad <…> ateityje galėtų būti teikiama kokia nors nepaprastoji viešoji finansinė parama, centrinio banko skubi parama likvidumui padidinti arba nestandartinėmis <…> sąlygomis teikiama centrinio banko parama likvidumui padidinti <…>.

<…>

10. Kai dėl tam tikromis aplinkybėmis būtinos skubos neįmanoma laikytis 7 ir 9 dalyse nustatytų reikalavimų arba kai taikoma 3 dalis, atliekamas preliminarus vertinimas. Preliminarus vertinimas atitinka 4 dalyje nustatytus reikalavimus ir, kiek praktiškai įmanoma konkrečiomis aplinkybėmis, 1, 7 ir 9 dalyse nustatytus reikalavimus.

Į pirmoje pastraipoje nurodytą preliminarų vertinimą įtraukiamas ir tinkamai pagrįstas papildomų nuostolių rezervas.

11. Vertinimas, kuris neatitinka visų 1 dalyje ir 4–9 dalyse nustatytų reikalavimų, laikomas preliminariu tol, kol 1 dalyje nurodytas nepriklausomas asmuo atlieka vertinimą, visiškai atitinkantį visus tose dalyse nustatytus reikalavimus. Šis galutinis *ex post* vertinimas atliekamas kiek galima skubiau. Jis gali būti atliktas atskirai nuo 16, 17 ir 18 dalyse nurodyto įvertinimo arba kartu su tuo įvertinimu ir jį turi atlikti tas pats nepriklausomas asmuo, tačiau tas vertinimas turi būti atskiras.

Galutinio *ex post* vertinimo tikslai:

a) užtikrinti, kad visi 2 straipsnyje nurodyto subjekto turto nuostoliai būtų visiškai pripažinti to subjekto apskaitos dokumentuose;

b) pagrįsti informacija sprendimą atkurti kreditorių reikalavimus arba padidinti sumokėto atlygio sumą pagal šio straipsnio 12 dalį.

12. Jei atliekant galutinį *ex post* vertinimą nustatytas 2 straipsnyje nurodyto subjekto grynosios turto vertės įvertis yra didesnis už atliekant preliminarų vertinimą nustatytą to subjekto grynosios turto vertės įvertį, Valdyba nacionalinės pertvarkymo institucijos gali prašyti:

a) pasinaudoti įgaliojimais padidinti kreditorių arba atitinkamų kapitalo priemonių savininkų reikalavimų, nurašytų pagal gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, vertę;

b) nurodyti laikinai įstaigai arba turto valdymo įmonei sumokėti papildomą atlygį nurodytai pertvarkomai įstaigai turto, teisių ar įsipareigojimų atžvilgiu arba tam tikrais atvejais – nuosavybės priemonių savininkams tų nuosavybės priemonių atžvilgiu.

13. Nepaisant 1 dalies, pagal 10 ir 11 dalis atliktas preliminarus vertinimas yra tinkamas pagrindas Valdybai priimti sprendimą dėl pertvarkymo veiksmų, be kita ko, nurodyti nacionalinėms pertvarkymo institucijoms perimti 2 straipsnyje nurodytos žlungančios įstaigos kontrolę, arba dėl pasinaudojimo atitinkamų kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais.

<…>

15. Vertinimas yra neatskiriama sprendimo dėl pertvarkymo priemonės taikymo ar pasinaudojimo pertvarkymo įgaliojimais, arba sprendimo dėl pasinaudojimo kapitalo priemonių nurašymo ar konvertavimo įgaliojimais dalis. Dėl paties įvertinimo negali būti paduodamas atskiras apeliacinis skundas, tačiau jis gali būti apskųstas kartu su Valdybos sprendimu.

16. Siekdama įvertinti, ar akcininkams ir kreditoriams būtų buvęs [buvusios] taikytos geresnės sąlygos, jei pertvarkomai įstaigai būtų buvusi iškelta įprastinė bankroto byla, Valdyba užtikrina, kad 1 dalyje nurodytas nepriklausomas asmuo nedelsiant po to, kai įvykdomas pertvarkymo veiksmas ar veiksmai, atliktų įvertinimą. Tas vertinimas yra atskiras nuo vertinimo, atliekamo pagal 1–15 dalis.

<…>“

10 BPeM reglamento 21 straipsnio „Kapitalo priemonių nurašymas arba konvertavimas“ 1 dalyje numatyta:

„Valdyba, laikydamasi 18 straipsnyje nustatytos procedūros, naudojasi atitinkamų kapitalo priemonių nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais 7 straipsnio 2 dalyje nurodytų subjektų bei grupių atžvilgiu ir 7 straipsnio 4 dalies b punkte ir 5 dalyje nurodytų subjektų bei grupių atžvilgiu, kai įvykdomos tų nuostatų taikymo sąlygos, tik tuo atveju, kai gavusi pranešimą pagal antrą pastraipą arba savo iniciatyva vykdomajame posėdyje nustato, kad įvykdyta viena ar daugiau iš šių sąlygų:

a) kai buvo nustatyta, kad prieš imantis bet kokio pertvarkymo veiksmo buvo įvykdytos 16 ir 18 straipsniuose nurodytos pertvarkymo sąlygos;

<…>“

11 Šio reglamento 22 straipsnyje „Bendrieji pertvarkymo priemonių principai“ nustatyta:

„1. Kai Valdyba nusprendžia 7 straipsnio 2 dalyje nurodytam subjektui ar grupei ir 7 straipsnio 4 dalies b punkte ir 5 dalyje nurodytam subjektui ir grupei, kai įvykdomos tų nuostatų taikymo sąlygos, taikyti pertvarkymo priemonę ir kai atliekant tuos pertvarkymo veiksmus nuostolius dengtų kreditoriai arba būtų konvertuoti jų reikalavimai, Valdyba nurodo nacionalinėms pertvarkymo institucijoms pasinaudoti atitinkamų kapitalo priemonių nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais pagal 21 straipsnį iškart prieš taikant pertvarkymo priemonę arba jos taikymo metu.

2. 18 straipsnio 6 dalies b punkte nurodytos pertvarkymo priemonės yra šios:

a) verslo pardavimo;

b) laikinos įstaigos sukūrimo;

c) turto atskyrimo;

d) gelbėjimo privačiomis lėšomis.

<…>

4. Pertvarkymo priemonės taikomos siekiant 14 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų ir laikantis 15 straipsnyje nurodytų pertvarkymo principų. Jos gali būti taikomos individualiai arba taikant jų derinį, išskyrus turto atskyrimo priemonę, kurią galima taikyti tik kartu su kita pertvarkymo priemone.

<…>“

12 Šio reglamento 24 straipsnis „Verslo pardavimo priemonė“ suformuluotas taip:

„1. Remiantis pertvarkymo schema, kai taikoma verslo pardavimo priemonė, pirkėjui, kuris nėra laikina įstaiga, perduodama:

a) pertvarkomos įstaigos išleistos nuosavybės priemonės arba

b) visas arba tam tikras pertvarkomos įstaigos turtas, teisės ar įsipareigojimai.

2. Taikant verslo pardavimo priemonę, pertvarkymo schemoje nustatoma:

<…>

b) atsižvelgiant į aplinkybes ir į sąnaudas bei išlaidas, susijusias su pertvarkymo procesu, komercinės sąlygos, kuriomis nacionalinė pertvarkymo institucija atlieka perdavimą pagal [Direktyvos 2014/59] 38 straipsnio 2, 3 ir 4 dalis;

<…>

d) nacionalinės pertvarkymo institucijos atliktino to subjekto arba tų priemonių, turto, teisių ir įsipareigojimų pateikimo rinkai tvarka pagal [Direktyvos 2014/59] 39 straipsnio 1 ir 2 dalis;

e) tai, ar tikėtina, kad nacionalinei pertvarkymo institucijai laikantis pateikimo rinkai reikalavimų būtų pakenkta pertvarkymo tikslams pagal šio straipsnio 3 dalį.

3. Valdyba taiko verslo pardavimo priemonę nesilaikydama 2 dalies e punkte nustatytų pateikimo rinkai reikalavimų, kai nustato, jog tikėtina, kad laikantis tų reikalavimų būtų pakenkta vienam ar daugiau pertvarkymo tikslų, visų pirma, kai įvykdomos šios sąlygos:

a) kai ji mano, kad dėl pertvarkomos įstaigos žlugimo ar galimo žlugimo kyla arba didėja reali grėsmė finansiniam stabilumui, ir

b) kai ji mano, kad tikėtina, jog tų reikalavimų laikymasis galėtų neigiamai paveikti verslo pardavimo priemonės veiksmingumą šalinant tą grėsmę arba siekiant 14 straipsnio 2 dalies b punkte nurodyto pertvarkymo tikslo.“

13 BPeM reglamento 29 straipsnyje reglamentuojamas nacionalinių pertvarkymo institucijų ir BPV vykdomas pagal šį reglamentą priimtų sprendimų įgyvendinimas, o jo 5 dalies pirmajame sakinyje nustatyta, kad BPV savo oficialioje interneto svetainėje paskelbia pertvarkymo schemos kopiją arba pranešimą, kuriame apibendrinamas pertvarkymo veiksmų poveikis, ypač poveikis mažmeniniams vartotojams.

14 Minėto reglamento 34 straipsnio „Prašymas suteikti informacijos“ 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Siekdama vykdyti šiame reglamente nurodytas užduotis, Valdyba gali per nacionalines pertvarkymo institucijas arba tiesiogiai, jas informavusi, visapusiškai naudodamasi visa ECB arba nacionalinių kompetentingų institucijų turima informacija, reikalauti, kad toliau nurodyti juridiniai ar fiziniai asmenys pateiktų visą informaciją, būtiną šiuo reglamentu jai pavestoms užduotims vykdyti:

a) 2 straipsnyje nurodyti subjektai;

b) 2 straipsnyje nurodytų subjektų darbuotojai;

c) trečiosios šalys, kurioms 2 straipsnyje nurodyti subjektai yra perdavę funkcijas arba veiklą.

2. 1 dalyje nurodyti subjektai ir asmenys teikia informaciją, kurios prašoma pagal tą dalį. Profesinės paslapties reikalavimai neatleidžia tų subjektų ir asmenų nuo pareigos teikti tą informaciją. Prašomos informacijos teikimas nelaikomas profesinės paslapties reikalavimų pažeidimu.“

15 BPeM reglamento 76 straipsnio 1 dalies e punkte nustatyta, kad pagal pertvarkymo schemą BPV gali naudotis Fondu tiek, kiek reikia veiksmingam pertvarkymo priemonių taikymui užtikrinti, siekiant mokėti kompensacijas akcininkams arba kreditoriams, jeigu atlikus įvertinimą pagal šio reglamento 20 straipsnio 5 dalį nustatoma, kad jie patyrė didesnių nuostolių, nei būtų patyrę, jei įstaiga būtų buvusi likviduota iškeliant įprastinę bankroto bylą, remiantis pagal minėto reglamento 20 straipsnio 16 dalį atliktu įvertinimu.

16 To paties reglamento 88 straipsnio „Profesinė paslaptis ir keitimasis informacija“ 1 dalyje nustatyta:

„Valdybos nariams, pirmininko pavaduotojui, 43 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytiems Valdybos nariams, Valdybos darbuotojams ir darbuotojams, kuriais keičiamasi su dalyvaujančiomis valstybėmis narėmis arba kuriuos tos valstybės narės deleguoja ir kurie atlieka pertvarkymo funkcijas, taikomi profesinės paslapties reikalavimai pagal SESV 339 straipsnį ir atitinkamas Sąjungos teisės aktų nuostatas net ir jiems nustojus eiti savo pareigas. Visų pirma, jiems draudžiama atskleisti konfidencialią informaciją, gautą vykdant jų profesinę veiklą arba iš kompetentingų institucijų ar pertvarkymo institucijų, susijusią su pagal šį reglamentą vykdomomis funkcijomis, bet kokiam asmeniui ar institucijai, nebent ji atskleidžiama vykdant jų funkcijas pagal šį reglamentą santraukos ar bendrine forma, kad nebūtų galima identifikuoti 2 straipsnyje nurodytų subjektų, arba gavus aiškų ir išankstinį institucijos ar subjekto, kuris pateikė informaciją, sutikimą.

Informacija, kuriai taikomi profesinės paslapties reikalavimai, neatskleidžiama kitam viešajam ar privačiajam subjektui, nebent jos atskleidimas yra būtinas teismo procesui.

Tie reikalavimai taip pat taikomi galimiems pirkėjams, su kuriais susisiekiama siekiant pasirengti subjekto pertvarkymui pagal 13 straipsnio 3 dalį.“

17 BPeM reglamento 90 straipsnis „Prieiga prie dokumentų“ suformuluotas taip:

„1. Valdybos turimiems dokumentams taikomas [2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331)].

<…>

4. Asmenys, kuriems taikomi Valdybos sprendimai, turi teisę susipažinti su Valdybos byla, atsižvelgiant į kitų asmenų teisėtą interesą apsaugoti savo verslo paslaptis. Teisė susipažinti su bylos medžiaga negalioja konfidencialiai informacijai ir Valdybos vidaus parengiamiesiems dokumentams.“

II. Ginčo aplinkybės

18 *Banco Popular Español SA* (toliau – *Banco Popular*) buvo kredito įstaiga, kuriai taikoma ECB tiesioginė rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra.

19 *Aéris Invest* yra pagal Liuksemburgo teisę įsteigtas juridinis asmuo, kuris buvo *Banco Popular* akcininkas.

A. Banco Popular ekonominė padėtis 2016 ir 2017 m.

20 Faktines aplinkybes, susijusias su *Banco Popular* ekonominės padėties raida 2016 ir 2017 m., kurios nurodytos skundžiamo sprendimo 26–46 punktuose, galima apibendrinti taip.

21 2016 m. *Banco Popular* padidino kapitalą 2,5 mlrd. EUR.

22 2016 m. gruodžio 5 d. vykdomosios sudėties BPV priėmė *Banco Popular* grupės pertvarkymo planą (toliau – 2016 m. pertvarkymo planas). 2016 m. pertvarkymo plane pageidaujama pertvarkymo priemonė buvo gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, numatyta BPeM reglamento 27 straipsnyje.

23 2017 m. vasario 3 d. *Banco Popular* paskelbė savo 2016 m. metinę ataskaitą, joje pranešė apie 5,7 mlrd. EUR specialiųjų atidėjinių poreikį (ir dėl to patyrė 3,485 mlrd. EUR konsoliduotų nuostolių), taip pat paskyrė naują vadovą.

24 2017 m. vasario 10 d. *DBRS Ratings Ltd (DBRS)* (dabar – *DBRS Morningstar*) sumažino *Banco Popular* reitingą; buvo numatyta neigiama perspektyva, atsižvelgiant į tai, kad *Banco Popular* kapitalas sumažėjo dėl didesnių grynųjų nuostolių, nei numatyti šio sprendimo 23 punkte minėtoje jo metinėje ataskaitoje, ir dėl *Banco Popular* pastangų sumažinti dar didelį nelikvidų turtą.

25 2017 m. balandžio 3 d. *Banco Popular* paskelbė vidaus audito rezultatus; juose nurodyta, kad gali būti reikalingi 2016 m. metinės ataskaitos pataisymai. Šie patikslinimai buvo atlikti *Banco Popular* 2017 m. pirmojo ketvirčio finansinėje ataskaitoje.

26 Po šio pranešimo 2017 m. balandžio 6 d. *DBRS Morningstar* sumažino *Banco Popular* reitingą, palikdama jo neigiamą perspektyvą. *Standard & Poor's* (2017 m. balandžio 7 d.) ir *Moody's Investors service* (toliau – *Moody's*) (2017 m. balandžio 21 d.) taip pat sumažino *Banco Popular* reitingą ir nurodė neigiamą perspektyvą.

27 2017 m. balandžio 10 d. per *Banco Popular* visuotinį akcininkų susirinkimą valdybos pirmininkas paskelbė, kad bankas planuoja arba padidinti kapitalą, arba sudaryti įmonių sandorį, atsižvelgiant į grupės padėtį nuosavų lėšų srityje ir jos nelikvidaus turto kiekį. *Banco Popular* generalinis direktorius buvo pakeistas praėjus mažiau nei vieniems metams nuo jo tarnybos pradžios.

28 2017 m. balandžio mėn. *Banco Popular* pradėjo privataus pardavimo procedūrą, siekdamas parduoti savo verslą stipriam konkurentui ir taip atkurti savo finansinę padėtį. Galimų pirkėjų, suinteresuotų įsigyti *Banco Popular*, pasiūlymų pateikimo terminas iš pradžių buvo nustatytas iki 2017 m. birželio 10 d.

29 2017 m. gegužės 5 d. *Banco Popular* pateikė savo 2017 m. pirmojo ketvirčio finansinę ataskaitą, joje nurodė 137 mln. EUR nuostolius.

30 2017 m. gegužės 12 d. *Banco Popular* padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimas (*Liquidity Coverage Requirement*) tapo mažesnis nei 80 % minimali riba, nustatyta 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013, p. 1), 460 straipsnio 2 dalies c punkte.

31 2017 m. gegužės 16 d. raštu *Banco Santander SA* informavo *Banco Popular*, kad negali pateikti įpareigojančio pasiūlymo per privačiojo pardavimo procedūrą.

32 2017 m. gegužės 16 d. *Banco Popular*, pranešdamas apie reikšmingą aplinkybę *Comisión nacional del mercado de valores* (Nacionalinė vertybinių popierių rinkos komisija, Ispanija), nurodė, kad potencialūs pirkėjai pareiškė susidomėjimą privačiojo pardavimo procedūra, tačiau nebuvo gauta jokio įpareigojančio pasiūlymo.

33 2017 m. gegužės 19 d. agentūra *Fitch Ratings Ltd* sumažino *Banco Popular* ilgalaikį reitingą.

34 2017 m. gegužės 23 d. BPV pirmininkė Elke König davė interviu televizijos kanalui *Bloomberg*, per jį jos buvo paklausta, be kita ko, apie *Banco Popular* padėtį.

35 2017 m. gegužės mėn. įvairiuose spaudoje paskelbtuose straipsniuose buvo nurodyti *Banco Popular* sunkumai.

36 Pirmosiomis 2017 m. birželio mėn. dienomis *Banco Popular* susidūrė su masiniu grynųjų pinigų atsiėmimu.

37 2017 m. birželio 5 d. ryte *Banco Popular* pateikė *Banco de España* (Ispanijos bankas) pirmąjį prašymą dėl skubios paramos likvidumui padidinti, o po pietų – antrąjį prašymą padidinti prašomą sumą dėl didelių grynųjų pinigų srautų. Remdamasi Ispanijos banko prašymu ir po tos pačios dienos ECB atlikto vertinimo, susijusio su *Banco Popular* skubios paramos likvidumui padidinti prašymu, ECB valdančioji taryba nepateikė prieštaravimų dėl skubios paramos *Banco Popular* likvidumui padidinti už laikotarpį iki 2017 m. birželio 8 d. *Banco Popular* gavo dalį šios skubios paramos likvidumui padidinti; vėliau Ispanijos bankas nurodė, kad negali suteikti papildomos skubios paramos *Banco Popular* likvidumui padidinti.

B. Pertvarkymo procedūros eiga

38 Skundžiamo sprendimo 47–67 punktuose Bendrasis Teismas išdėstė faktines aplinkybes, susijusias su pertvarkymo procedūros eiga, kurias galima apibendrinti taip.

39 2017 m. gegužės 23 d. BPV įpareigojo audito įmonę *Deloitte* (toliau – *Deloitte*), kaip nepriklausomą ekspertę, atlikti *Banco Popular* vertinimą pagal BPeM reglamento 20 straipsnį.

40 2017 m. gegužės 24 d. BPV, remdamasi BPeM reglamento 34 straipsniu, paprašė *Banco Popular* informacijos, reikalingos jo vertinimui atlikti. 2017 m. birželio 2 d. ji taip pat paprašė *Banco Popular* pateikti informacijos apie privačiojo pardavimo procedūrą ir numatyti prieigą prie apsaugotos virtualios duomenų erdvės, kurią pastarasis parengė per šią procedūrą.

41 2017 m. birželio 3 d. vykdomosios sudėties BPV priėmė sprendimą SRB/EES/2017/06, skirtą *Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria* (FROB, Bankų įstaigų veiksmingo restruktūrizavimo fondas, Ispanija), dėl *Banco Popular* pardavimo. BPV pritarė, kad FROB nedelsdamas pradėtų vykdyti *Banco Popular* pardavimą, ir informavo FROB apie su pardavimu susijusius reikalavimus pagal Direktyvos 2014/59 39 straipsnį. BPV nurodė, be kita ko, kad FROB turi susisiekti su penkiais potencialiais pirkėjais; jų buvo paprašyta pateikti pasiūlymus vykdant privačiojo pardavimo procedūrą.

42 Du iš penkių potencialių pirkėjų nusprendė nedalyvauti pirkimo procedūroje, o vieną iš jų ECB atmetė dėl rizikos ribojimu grindžiamų priežasčių.

43 2017 m. birželio 4 d. abu potencialūs pirkėjai, kurie nusprendė dalyvauti pirkimo procedūroje, *Banco Santander* ir *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA*, pasirašė neatskleidimo susitarimą, o 2017 m. birželio 5 d. gavo prieigą prie virtualios duomenų erdvės.

44 2017 m. birželio 5 d. BPV pateikė pirmąjį vertinimą (toliau – 1-asis vertinimas), remdamasi BPeM reglamento 20 straipsnio 5 dalies a punktu; juo siekta pateikti informacijos, leidžiančios nustatyti, ar įvykdytos pertvarkymo procedūros pradėjimo sąlygos, apibrėžtos šio reglamento 18 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje.

45 2017 m. birželio 6 d. ECB, pasikonsultavęs su BPV, atliko su *Banco Popular* žlugimu arba galimu žlugimu susijusį vertinimą pagal minėto reglamento 18 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą.

46 Iš skundžiamo sprendimo 61 punkto matyti, kad atlikęs šį vertinimą ir atsižvelgęs į *Banco Popular* ekonominės padėties raidą 2016 ir 2017 m., kaip apibendrinta šio sprendimo 21–37 punktuose, ir ypač į pernelyg didelį indėlių skaičiaus sumažėjimą, dėl kurio šis bankas greitai neteko grynųjų pinigų ir negalėjo sugeneruoti kito likvidžiojo turto, ECB nusprendė, jog yra objektyvių požymių, kad artimiausioje ateityje *Banco Popular* tikriausiai negalės laiku padengti savo skolų ar įvykdyti kitų įsipareigojimų. ECB padarė išvadą, kad pagal BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktą ir 4 dalies pirmos pastraipos c punktą *Banco Popular* laikytinas žlungančiu arba bet kuriuo atveju galinčiu žlugti artimiausioje ateityje.

47 Tą pačią dieną *Banco Popular* informavo ECB, kad jo valdyba padarė išvadą, jog bankas gali žlugti.

48 Skundžiamo sprendimo 63–67 punktuose nurodytas faktines aplinkybes, susijusias su pardavimo procedūra, galima išdėstyti taip, kaip nurodyta toliau.

49 2017 m. birželio 6 d. rašte FROB pateikė informaciją, susijusią su pardavimo procedūra ir nustatytu pasiūlymų pateikimo terminu – 2017 m. birželio 6 d. vidurnaktį.

50 Tą pačią dieną *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria*, vienas iš dviejų potencialių *Banco Popular* pirkėjų, informavo FROB, kad pasiūlymo neteiks.

51 Taip pat 2017 m. birželio 6 d. *Deloitte* pateikė BPV antrąjį vertinimą (toliau – 2-asis vertinimas), parengtą taikant BPeM reglamento 20 straipsnio 10 dalį. 2-ojo vertinimo tikslas buvo nustatyti *Banco Popular* turto ir įsipareigojimų vertę, įvertinti, koks režimas būtų taikomas akcininkams ir kreditoriams, jeigu *Banco Popular* būtų iškelta įprastinė bankroto byla, ir suteikti duomenų, leidžiančių nuspręsti dėl perleistinų akcijų ir nuosavybės priemonių, o BPV – nustatyti, kas laikytina komercinėmis sąlygomis verslo pardavimo priemonės taikymo tikslais. Šiame vertinime, be kita ko, *Banco Popular* ekonominė vertė geriausio scenarijaus atveju įvertinta 1,3 mlrd. EUR, blogiausio scenarijaus atveju – minus 8,2 mlrd. EUR, o geriausio vertinimo atveju – minus 2 mlrd. EUR.

52 2017 m. birželio 7 d. *Banco Santander* pateikė įpareigojantį pasiūlymą.

53 2017 m. birželio 7 d. raštu FROB informavo BPV, kad *Banco Santander* pateikė pasiūlymą birželio 7 d. 3 val. 12 min. ir kad jo pasiūlyta kaina už *Banco Popular* akcijų pirkimą yra 1 EUR. FROB nurodė, kad jo valdyba pasirinko *Banco Santander* kaip konkurso laimėtoją per *Banco Popular* konkurencinę pardavimo procedūrą, ir nusprendė pasiūlyti BPV pripažinti *Banco Santander* įgijėju BPV sprendime dėl *Banco Popular* pertvarkymo schemos patvirtinimo.

C. Ginčijama pertvarkymo schema

54 2017 m. birželio 7 d. BPV, remdamasi BPeM reglamentu, priėmė ginčijamą *Banco Popular* pertvarkymo schemą.

55 Šios schemos 19, 21–25 konstatuojamosiose dalyse, 26 konstatuojamosios dalies c punkte, taip pat 36 ir 46 konstatuojamosiose dalyse BPV pažymėjo, kad:

– 2016 m. gruodžio 5 d. BPV priėmė pertvarkymo planą, jame nustatė pertvarkymo strategiją ir nurodė pertvarkymo priemonę, kuri laikoma priimtiniausia (19, 21 ir 22 konstatuojamosios dalys),

– iš ECB atlikto žlugimo arba galimo žlugimo padėties vertinimo matyti, kad *Banco Popular* likvidumo padėtis nuo 2016 m. spalio mėn. labai pablogėjo dėl indėlių atsiėmimo visuose klientų segmentuose; iš to matyti, kad šis bankas neturi pakankamai galimybių atkurti savo likvidumo padėtį, kad galėtų laiku įvykdyti savo įsipareigojimus (23 konstatuojamoji dalis),

– *Banco Popular* likvidumo padėtis sparčiai pablogėjo dėl kelių aplinkybių, t. y.:

  – 2017 m. vasario mėn. *Banco Popular* pranešė apie 5,7 mlrd. EUR ypatingų atidėjinių poreikį, dėl kurio atsirado 3,485 mlrd. EUR konsoliduotų nuostolių, ir paskyrė naują pirmininką,

  – 2017 m. vasario 10 d. *DBRS Morningstar* sumažino *Banco Popular* reitingą,

  – 2017 m. balandžio 3 d. *Banco Popular* paskelbė viešą *ad hoc* pareiškimą apie vidaus audito rezultatus, kurie gali turėti reikšmingą poveikį jo finansinėms ataskaitoms, ir patvirtino savo generalinio direktoriaus pakeitimą praėjus mažiau nei vieniems metams nuo jo paskyrimo,

  – 2017 m. balandžio 7 d. *Standard & Poor's*, o balandžio 21 d. *Moody's* sumažino *Banco Popular* reitingą,

  – 2017 m. gegužės 12 d. *Banco Popular* pažeidė reikalavimą padengti 80 % likvidumo poreikius ir vėliau negalėjo atkurti teisės aktuose nustatytos ribos ir jos laikytis,

  – negatyvios ir pasikartojančios žiniasklaidos publikacijos apie *Banco Popular* finansinius rezultatus ir tariamą neišvengiamą bankroto ar nelikvidumo riziką lėmė indėlių atsiėmimo padidėjimą ir

  – 2017 m. birželio 6 d. *DBRS Morningstar* ir *Moody's* sumažino *Banco Popular* reitingą (24 konstatuojamoji dalis),

– dėl minėtų aplinkybių buvo atsiimta daug indėlių (25 konstatuojamoji dalis),

– 2017 m. birželio 5 d. *Banco Popular* gavo pirmąją skubią paramą likvidumui padidinti gavus ECB sutikimą, tačiau Ispanijos bankas negalėjo jam suteikti papildomos skubios paramos likvidumui padidinti (26 konstatuojamosios dalies c punktas),

– 2017 m. birželio 6 d. *Banco Popular* informavo ECB, jog jo valdyba padarė išvadą, jog bankas gali žlugti (36 konstatuojamoji dalis), ir

– 2016 m. pertvarkymo plane numatyta pertvarkymo priemonė, atsižvelgiant į pertvarkymo dieną buvusias aplinkybes, buvo netinkama (46 konstatuojamoji dalis).

56 Pagal ginčijamos pertvarkymo schemos 1 straipsnį BPV nusprendė, kad nuo pertvarkymo dienos *Banco Popular* bus taikoma pertvarkymo procedūra, nes įvykdytos BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatytos sąlygos.

57 Iš ginčijamos pertvarkymo schemos 2–4 straipsnių matyti, kad BPV visų pirma nusprendė, kad *Banco Popular* buvo žlungantis arba galintis žlugti, antra, kad nebuvo kitų priemonių, kurios galėtų užkirsti kelią *Banco Popular* žlugimui per pagrįstą laikotarpį, ir galiausiai, kad pertvarkymo priemonė, t. y. *Banco Popular* verslo pardavimo priemonė, buvo būtina banko ypatingos svarbos funkcijų tęstinumui užtikrinti ir didelėms neigiamoms pasekmėms finansiniam stabilumui išvengti, visų pirma Ispanijoje.

58 Taigi ginčijamos pertvarkymo schemos 5 straipsnio 1 dalyje BPV nusprendė:

„*Banco Popular* taikoma pertvarkymo priemonė – verslo pardavimas pagal [BPeM] [r]eglamento 24 straipsnį akcijas perleidžiant pirkėjui. Nuosavo kapitalo priemonių nurašymas ir konvertavimas bus atliekamas prieš pradedant taikyti verslo pardavimo priemonę.“

59 Ginčijamos pertvarkymo schemos 6 straipsnyje nustatytos šio nurašymo ir verslo pardavimo sąlygos. Jos 6 straipsnio 1 dalyje BPV nusprendė:

– iš pradžių iš *Banco Popular* nominaliosios akcinio kapitalo sumos nurašyti 2 098 429 046 EUR sumą, dėl to būtų panaikinta 100 % *Banco Popular* akcijų,

– vėliau visą pagrindinę *Banco Popular* išleistų ir sprendimo dėl ginčijamos pertvarkymo schemos priėmimo metu apyvartoje esančių papildomų 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių sumą konvertuoti į *Banco Popular* naujai išleistas akcijas – „naujas akcijas I“,

– paskui „naujų akcijų I“ nominaliąją vertę nurašyti iki nulio, dėl to būtų panaikinta 100 % šių „naujų akcijų I“,

– galiausiai visą pagrindinę *Banco Popular* išleistų ir sprendimo dėl pertvarkymo schemos priėmimo metu apyvartoje esančių papildomų 2 lygio nuosavo kapitalo priemonių sumą konvertuoti į *Banco Popular* naujai išleistas akcijas – „naujas akcijas II“.

60 Ginčijamos pertvarkymo schemos 6 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad šios nurašymo ir konvertavimo priemonės grindžiamos 2-uoju vertinimu, kurį patvirtina FROB surengto skaidraus ir atviro pardavimo proceso rezultatai.

61 Ginčijamos pertvarkymo schemos 6 straipsnio 5 dalyje BPV pareiškė, kad naudojosi įgaliojimais dėl verslo pardavimo priemonės, jai suteiktais pagal BPeM reglamento 24 straipsnio 1 dalies a punktą, ir nurodė laisvas ir su jokių trečiųjų asmenų teisėmis ar pirmumo teisėmis nesusietas „naujas akcijas II“ už 1 EUR pirkimo kainą perleisti *Banco Santander*. Ji patikslino, kad pirkėjas jau sutiko su perleidimu.

62 BPV taip pat pažymėjo, kad „naujų akcijų II“ perleidimas turėtų būti atliktas remiantis 2017 m. birželio 7 d. įpareigojančiu pirkėjo pasiūlymu ir jį turėtų įgyvendinti FROB.

63 Ginčijama pertvarkymo schema buvo pateikta Komisijai patvirtinti 2017 m. birželio 7 d.

64 Tą pačią dieną ši institucija priėmė Sprendimą 2017/1246, juo patvirtino ginčijamą pertvarkymo schemą, ir apie šį sprendimą pranešė BPV. Minėto sprendimo 4 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Komisija pritaria pertvarkymo schemai. Visų pirma ji sutinka su BPV nurodytomis priežastimis, kodėl pagal [BPeM reglamento] 18 straipsnio 5 dalį dėl viešojo intereso reikia imtis pertvarkymo veiksmų[.]“

65 Be to, 2017 m. birželio 7 d. BPV pranešė FROB apie ginčijamą pertvarkymo schemą, o savo svetainėje paskelbė informacinį pranešimą apie šios schemos priėmimą kartu su dokumentu, kuriame apibendrinamos pertvarkymo pasekmės.

66 Tą pačią dieną FROB, remdamasis BPeM reglamento 29 straipsniu, priėmė priemones, būtinas ginčijamai pertvarkymo schemai įgyvendinti.

D. Faktinės aplinkybės po ginčijamos pertvarkymo schemos patvirtinimo

67 2018 m. birželio 14 d. *Deloitte* nusiuntė BPV vertinimą dėl skirtingo požiūrio, numatytą BPeM reglamento 20 straipsnio 16–18 dalyse, kuris buvo atliktas siekiant nustatyti, ar akcininkams ir kreditoriams būtų sudarytos geresnės sąlygos, jei *Banco Popular* būtų iškelta įprastinė bankroto byla. 2018 m. liepos 31 d. *Deloitte* nusiuntė BPV šio įvertinimo papildymą, kuriame ištaisytos tam tikros formalios klaidos.

68 2017 m. liepos 11 d. BPV savo svetainėje paskelbė nekonfidencialią ginčijamos pertvarkymo schemos versiją. Šioje versijoje BPV, *inter alia*, pašalino tam tikrą 23–26 konstatuojamosiose dalyse pateiktą informaciją, susijusią su *Banco Popular* likvidumo krize, taip pat ginčijamos pertvarkymo schemos 6 straipsnio 3 ir 4 dalių atitinkamas dalis, susijusias su nurašymo ir konvertavimo įgaliojimų vykdymu.

69 2017 m. liepos mėn. ECB savo svetainėje paskelbė nekonfidencialią su *Banco Popular* žlugimu arba galimu žlugimu susijusio vertinimo versiją.

70 2018 m. vasario 2 d. ir spalio 31 d. BPV paskelbė mažiau redaguotas nekonfidencialias ginčijamos pertvarkymo schemos versijas, kuriose dabar matoma tam tikra informacija, anksčiau pašalinta ir nurodyta šio sprendimo 68 punkte, išskyrus tam tikrus skaičius. Šiomis aplinkybėmis ji taip pat paskelbė nekonfidencialias 1-ojo ir 2-ojo vertinimų versijas.

III. Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

71 2017 m. rugsėjo 18 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo apeliantės ieškinį dėl ginčijamos pertvarkymo schemos ir Sprendimo 2017/1246 panaikinimo.

A. Procesas Bendrajame Teisme

72 2017 m. lapkričio 15 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo BPV prašymą, grindžiamą Bendrojo Teismo procedūros reglamento 92 straipsnio 3 dalimi, nurodyti taikyti pasirengimo nagrinėti bylą priemones, susijusias su tam tikrų šio prašymo priede nurodytų dokumentų pateikimu. 2017 m. lapkričio 30 d. sprendimu Bendrasis Teismas nusprendė netenkinti šio prašymo dėl pasirengimo nagrinėti bylą priemonių šiame proceso etape.

73 Atitinkamai 2017 m. lapkričio 6 ir 30 d. bei gruodžio 5 ir 13 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Banco Santander*, Tarybos, Ispanijos Karalystės ir Europos Parlamento prašymus leisti įstoti į šią bylą palaikyti Komisijos ir BPV reikalavimų. 2018 m. rugpjūčio 6 d. ir 2019 m. balandžio 12 d. sprendimais Bendrasis Teismas atitinkamai patenkino šiuos prašymus įstoti į bylą.

74 2018 m. vasario 16 d. Bendrasis Teismas, taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, paprašė BPV pateikti jos svetainėje paskelbtą galutinę nekonfidencialią ginčijamos pertvarkymo schemos versiją ir 2-ojo vertinimo nekonfidencialią versiją. BPV pateikė šiuos dokumentus per nustatytą terminą.

75 2020 m. sausio 21 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo apeliantės raštą, jame nurodytas naujas pagrindas remiantis Procedūros reglamento 84 straipsniu. Komisija, BPV, Ispanijos Karalystė, Parlamentas, Taryba ir *Banco Santander* pateikė savo pastabas per nustatytus terminus.

76 2020 m. spalio 2 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo apeliantės raštą, jame, remiantis Procedūros reglamento 85 straipsnio 3 dalimi, pateiktas naujas pasiūlymas pateikti įrodymų. Komisija, BPV, Ispanijos Karalystė, Parlamentas, Taryba ir *Banco Santander* savo pastabas pateikė per nustatytą terminą.

77 2021 m. kovo 16 d. Bendrasis Teismas, taikydamas proceso organizavimo priemones pagal Procedūros reglamento 89 straipsnį, paprašė Komisijos ir BPV pateikti tam tikrus dokumentus. 2021 m. kovo 30 d. ir balandžio 20 d. raštuose BPV atsakė, kad prašomi dokumentai yra visiškai arba iš dalies konfidencialūs ir galėtų būti pateikti, jeigu Bendrasis Teismas taikytų atitinkamą pasirengimo nagrinėti bylą priemonę.

78 2021 m. gegužės 12 d. nutartimi Bendrasis Teismas, remdamasis, pirma, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 24 straipsnio pirma pastraipa ir, antra, savo Procedūros reglamento 91 straipsnio b punktu, 92 straipsnio 3 dalimi ir 103 straipsniu, nurodė BPV pateikti ginčijamos pertvarkymo schemos, 2-ojo vertinimo, 2017 m. birželio 6 d. ECB atlikto su *Banco Popular* žlugimu ar galimu žlugimu susijusio vertinimo, taip pat 2017 m. birželio 6 d. *Banco Popular* rašto (kartu su jo priedu) ECB ir 2017 m. gegužės 18 d. ECB rašto *Banco Popular* visą ir nekonfidencialią versijas.

79 2021 m. birželio 9 d. nutartimi Bendrasis Teismas iš bylos medžiagos išėmė BPV pateiktų dokumentų konfidencialias versijas vykdant 2021 m. gegužės 12 d. nutartį ir perdavė apeliantei, Ispanijos Karalystei, Parlamentui, Tarybai ir *Banco Santander* 2017 m. birželio 6 d. *Banco Popular* raštą ECB be priedo.

B. Skundžiamas sprendimas

80 Grįsdama ieškinį apeliantė nurodė dešimt ieškinio pagrindų.

81 Ieškinio pirmasis pagrindas buvo grindžiamas pareigos motyvuoti ir teisių į gynybą, įtvirtintų SESV 15 ir 296 straipsniuose, taip pat Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 42 ir 47 straipsniuose, pažeidimu. Antrasis pagrindas buvo grindžiamas principo *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* ir BPeM reglamento 88 straipsnio pažeidimu. Trečiasis pagrindas – BPeM neteisėtumu, nes šio reglamento 21 ir 24 straipsniais pažeidžiami su įgaliojimų delegavimu susiję principai. Ketvirtasis pagrindas – BPeM reglamento neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu, nes šio reglamento 15 ir 22 straipsniais pažeidžiama Chartijos 17 straipsnyje įtvirtinta teisė į nuosavybę ir ESS 5 straipsnio 4 dalyje numatytas proporcingumo principas. Penktasis pagrindas – BPeM reglamento neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu, nes šio reglamento 18 ir 20 straipsniais pažeidžiama Chartijos 17 ir 41 straipsniuose įtvirtinta teisė būti išklausytam. Šeštasis pagrindas – teisės į nuosavybę, įtvirtintos Chartijos 17 straipsnyje, ir ESS 5 straipsnio 4 dalies pažeidimu. Septintasis pagrindas buvo grindžiamas Chartijos 17 ir 41 straipsniuose įtvirtintos teisės būti išklausytam pažeidimu. Aštuntasis pagrindas – BPeM reglamento 18 straipsnio, rūpestingumo pareigos ir SESV 296 straipsnio pažeidimu. Devintasis pagrindas – šio reglamento 14 ir 20 straipsnių, rūpestingumo pareigos ir SESV 296 straipsnio pažeidimu. Dešimtasis pagrindas – minėto reglamento 14 straipsnio, rūpestingumo pareigos ir SESV 296 straipsnio pažeidimu.

82 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė visą ieškinį.

83 Tuo sprendimu jis taip pat atmetė apeliantės prašymą taikyti proceso organizavimo ir pasirengimo nagrinėti bylą priemones.

IV. Apeliacinės bylos šalių reikalavimai

84 Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– patenkinti Bendrajame Teisme pareikštus jos reikalavimus panaikinti ginčijamą pertvarkymo schemą ir Sprendimą 2017/1246 ir pagal SESV 277 straipsnį pripažinti, kad BPeM reglamento 15 ir 22 straipsniai netaikytini, ir

– priteisti iš Komisijos ir BPV bylinėjimosi išlaidas, patirtas abejose instancijose.

85 Komisija, BPV, Parlamentas, Taryba, Ispanijos Karalystė ir *Banco Santander* atitinkamai prašo Teisingumo Teismo apeliacinį skundą atmesti ir priteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas.

86 Tuo atveju, jei Teisingumo Teismas patenkintų apeliacinį skundą ir pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnį nuspręstų pats priimti sprendimą dėl ieškinio dėl panaikinimo, *Banco Santander*, remdamasis SESV 264 straipsnio antra pastraipa, jo prašo apriboti savo būsimo sprendimo padarinius paliekant galioti *Banco Popular* pardavimo *Banco Santander* pasekmes. Taryba tokiu atveju Teisingumo Teismo prašo konstatuoti, kad nėra jokių abejonių dėl BPeM reglamento 15, 18, 20, 21, 22 ir 24 straipsnių teisėtumo.

V. Dėl apeliacinio skundo

87 Grįsdama savo apeliacinį skundą apeliantė nurodo aštuonis pagrindus, atitinkamai susijusius su tuo, kad buvo pažeista:

– BPeM reglamento 18 straipsnis, rūpestingumo pareiga ir SESV 296 straipsnis (pirmasis pagrindas),

– BPeM reglamento 14 ir 20 straipsniai, rūpestingumo pareiga ir SESV 296 straipsnis (antrasis pagrindas),

– rūpestingumo pareiga, Chartijos 17 ir 47 straipsniai ir BPeM reglamento 14 straipsnis (trečiasis pagrindas),

– Chartijos 47 straipsnyje ir SESV 296 straipsnyje įtvirtinta teisė į gynybą (ketvirtasis pagrindas),

– SESV 296 straipsnis ir Chartijos 47 straipsnyje įtvirtinta teisė į gynybą, kiek tai susiję su ginčijamos pertvarkymo schemos ir 2-ojo vertinimo konfidencialumu (penktasis pagrindas),

– Chartijos 47 straipsnis ir 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 6 straipsnis, nes Bendrasis Teismas atmetė apeliantės prašymą pateikti dokumentus (šeštasis pagrindas),

– Chartijos 17 ir 52 straipsniai, nes Bendrasis Teismas atmetė BPeM reglamento 15 ir 22 straipsnių neteisėtumu grindžiamą ieškinio pagrindą (septintasis pagrindas), ir

– Chartijos 17 ir 52 straipsniai ir ESS 5 straipsnio 4 dalis (aštuntasis pagrindas).

A. Pirminės pastabos

88 Pirmiausia reikia pažymėti, kad ieškiniu, dėl kurio pateiktas šis apeliacinis skundas, apeliantė prašė panaikinti ir ginčijamą pertvarkymo schemą, ir Sprendimą 2017/1246.

89 Nors Teisingumo Teismas 2024 m. birželio 18 d. Sprendime *Komisija / BPV* (C-551/22 P, EU:C:2024:520, 102 ir 103 punktai) jau nusprendė, kad ginčijama pertvarkymo schema nėra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, todėl ieškinys, kiek jis susijęs su šia schema, yra nepriimtinas, nes Sprendimas 2017/1246, kuriuo Komisija patvirtino šią schemą, turi akto, dėl kurio pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, požymių.

90 Atsižvelgdamas į tai, Teisingumo Teismas patikslino, kad, nagrinėjant ieškinį dėl Komisijos sprendimo, kaip antai Sprendimo 2017/1246, panaikinimo, atitinkami fiziniai ar juridiniai asmenys gali remtis pertvarkymo schemos, kurią ši institucija patvirtino, taip suteikdama jai privalomų teisinių padarinių, o tai gali jiems užtikrinti pakankamą teisminę gynybą, neteisėtumu. Be to, laikoma, kad šioje pertvarkymo schemoje esanti informacija ir motyvai, patvirtinti Komisijos, tampa jos, todėl prireikus ji turi už juos atsakyti Sąjungos teismuose (2024 m. birželio 18 d. Sprendimo *Komisija / BPV*, C-551/22 P, EU:C:2024:520, 96 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

91 Taigi būtent šiomis aplinkybėmis reikia nagrinėti apeliacinio skundo pagrindus, kuriais ginčijamas ginčijamos pertvarkymo schemos teisėtumas.

B. Dėl apeliacinio skundo pirmojo ir ketvirtojo–šeštojo pagrindų, grindžiamų SESV 296 straipsnio, BPeM reglamento 18 straipsnio, BPV tenkančios rūpestingumo pareigos, Chartijos 47 straipsnio, EŽTK 6 straipsnio ir rungimosi principo pažeidimu

92 Apeliacinio skundo pirmajame ir ketvirtajame–šeštajame pagrinduose, kuriuos reikia nagrinėti pirmiausia, apeliantė iš esmės teigia, kad galimybė susipažinti visų pirma su visa ginčijamos pertvarkymo schemos, 1-ojo ir 2-ojo vertinimų versija buvo būtina siekiant pasinaudoti teise į veiksmingą teisinę gynybą (penktasis pagrindas), kad ginčijamos pertvarkymo schemos motyvai buvo nepakankami ir prieštaringi dėl joje ir 1-ajame ir 2-ajame vertinimuose pašalintos informacijos (pirmasis ir ketvirtasis pagrindai) ir kad dėl to Bendrasis Teismas, taikydamas proceso organizavimo priemonę, turėjo nurodyti pateikti visus šiuos dokumentus ir taip pat papildomus dokumentus (šeštasis pagrindas).

1. Dėl apeliacinio skundo penktojo pagrindo

93 Pateikdama apeliacinio skundo penktąjį pagrindą apeliantė teigia, kad taikydamas SESV 296 straipsnį ir Chartijos 47 straipsnį Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 354–402 punktuose nusprendė, kad ginčijamoje pertvarkymo schemoje ir 2-ajame vertinime pateikta konfidenciali informacija nėra būtina jos teisei į veiksmingą teisinę gynybą įgyvendinti. Šį pagrindą sudaro keturios dalys.

a) Šalių argumentai

94 Pateikdama apeliacinio skundo penktojo pagrindo pirmą dalį apeliantė teigia, kad, priešingai, nei Bendrasis Teismas nusprendė skundžiamo sprendimo 356–359 punktuose, pagal SESV 296 straipsnį ir Chartijos 47 straipsnį ji turėjo teisę gauti visą ginčijamos pertvarkymo schemos versiją, net jeigu ji nebuvo jai skirta.

95 Šiuo klausimu ji pažymi, kad pagal BPeM reglamento 88 straipsnio 1 dalį tam, kad galėtų pareikšti ieškinį, ji gali prašyti viso ginčijamos pertvarkymo schemos teksto. Be to, ji primena, kad teisę žinoti akto motyvus turi ne tik nagrinėjamojo sprendimo adresatai, bet ir su juo susiję tretieji asmenys. Šiomis aplinkybėmis, nors, nepaskelbus tokio sprendimo arba apie jį nepranešus, šie asmenys turi prašyti viso jo teksto, ieškinio pareiškimo terminas gali būti pradedamas skaičiuoti tik nuo to momento, kai jie sužino tikslų atitinkamo akto turinį ir motyvus, kad galėtų veiksmingai pasinaudoti teise pareikšti ieškinį. 2017 m. apeliantė konkrečiai prašė leisti susipažinti su visu ginčijamos pertvarkymo schemos tekstu.

96 Pateikdama apeliacinio skundo penktojo pagrindo antrą dalį ji teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė SESV 296 straipsnį ir Chartijos 47 straipsnį, nes skundžiamo sprendimo 381 ir 388 punktuose nusprendė, kad ginčijamos pertvarkymo schemos redaguotos versijos paskelbimas atitiko BPeM reglamento 88 straipsnį.

97 Iš tiesų dėl iš pradžių paskelbtos ginčijamos pertvarkymo schemos versijos apeliantė negalėjo sužinoti pertvarkymo tikslų ir susipažinti su 1-uoju vertinimu. Net dabartinė ginčijamos pertvarkymo schemos versija neleidžia nei sužinoti visų šių tikslų, nei suprasti *Banco Popular*

likvidumo krizės apimties, nei priežasčių, dėl kurių nebuvo galima suteikti skubios paramos likvidumui padidinti, nei priežasčių, dėl kurių buvo nuspręsta nurašymo tikslais priskirti minus 8,2 mlrd. EUR vertę.

98 Apeliantės teigimu, šio priekaišto pagrįstumą patvirtina tai, kad 2018 m. vasario 16 d. Bendrasis Teismas nurodė BPV pateikti išsamesnę šių dokumentų versiją, ir tai, kad, jos teigimu, skundžiamas sprendimas iš esmės grindžiamas 2018 m. pateikta informacija. Be to, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 389–393 punktuose nusprendė Bendrasis Teismas, 2017 m. lapkričio 28 d. ir 2018 m. birželio 19 d. BPV apeliacinės komisijos sprendimai, kuriais vėliau leista susipažinti su minėtais dokumentais, visiškai nebuvo grindžiami laikotarpiu, praėjusiu nuo ginčijamos pertvarkymo schemos priėmimo.

99 Pateikdama apeliacinio skundo penktojo pagrindo trečią dalį apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė SESV 296 straipsnį ir Chartijos 47 straipsnį, kai, pirma, skundžiamo sprendimo 394 ir 395 punktuose nusprendė, kad teisė į gynybą nebuvo pažeista, nes apeliantė galėjo pareikšti ieškinį ir pateikti pastabas dėl naujų ginčijamos pertvarkymo schemos versijų. Vis dėlto, apeliantės teigimu, vien galimybė pareikšti ieškinį nereiškia, kad teisė į gynybą galėjo būti veiksmingai įgyvendinta. Ji mano, kad šiuo tikslu su sprendimu susiję asmenys, siekdami pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, turi turėti teisę prašyti jiems pateikti visą sprendimo tekstą. Iš tiesų, kai nėra visos informacijos, neįmanoma suformuluoti ir visapusiškai išplėtoti tinkamų ieškinio pagrindų. Be to, pareiškus ieškinį Bendrajam Teismui labai sunku pateikti naujus ieškinio pagrindus, juo labiau kad nagrinėjamoje byloje į du naujus dublike nurodytus ieškinio pagrindus skundžiamo sprendimo 701–704 ir 710–713 punktuose Bendrasis Teismas neatsižvelgė arba pripažino juos nepriimtinais.

100 Antra, to sprendimo 396 ir 397 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad motyvų nebuvimas gali būti ištaisytas *a posteriori*, nes konfidenciali informacija nuo pat pradžių buvo įtraukta į ginčijamą pertvarkymo schemą bei 1-ajį ir 2-ajį vertinimus, nors apeliantei ji nebuvo pateikta.

101 Pateikdama apeliacinio skundo penktojo pagrindo ketvirtą dalį apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė SESV 296 straipsnį ir Chartijos 47 straipsnį, nes skundžiamo sprendimo 723 punkte nurodyta 2021 m. birželio 9 d. nutartimi nusprendė, kad visas ginčijamos pertvarkymo schemos, 2-ojo vertinimo ir su *Banco Popular* žlugimu arba galimu žlugimu susijusio vertinimo tekstas neturi reikšmės sprendimui dėl ieškinio priimti. Šiuo klausimu ji pažymi, kad teikiant prašymą leisti susipažinti su šiais dokumentais siekiama pateikti naujus argumentus ar net naujus ieškinio pagrindus.

102 Be to, su visomis šių dokumentų versijomis buvo iš esmės susipažinusi ne tik BPV ir Komisija, bet ir Bendrasis Teismas, todėl jos neišvengiamai turėjo tam tikrą poveikį tam, kaip jie suprato pateiktus argumentus. Taigi skundžiamo sprendimo 278 punkte Bendrasis Teismas rėmėsi 2017 m. birželio 6 d. *Banco Popular* rašto ECB priedu, nors šis dokumentas apeliantei nebuvo pateiktas. Šiomis aplinkybėmis minėtų dokumentų neperdavimas buvo nesuderinamas su rungimosi principu.

103 Komisija ir *Banco Santander* teigia, kad apeliacinio skundo penktasis pagrindas nepriimtinas, nes apeliantė tik pakartoja ar pateikia iš naujo Bendrajame Teisme jos pateiktus ieškinio pagrindus ir argumentus. BPV teigia, kad šio apeliacinio skundo pagrindo trečia dalis yra nepriimtina, nes, jos nuomone, argumentai, kuriais siekiama pagrįsti šią dalį, t. y. kad ieškiniui pareikšti būtina turėti visą informaciją, pirmą kartą teikiami apeliaciniame procese.

104 Dėl esmės Komisija, BPV, Ispanijos Karalystė ir *Banco Santander* teigia, kad apeliacinio skundo penktasis pagrindas yra nepagrįstas.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

1) Dėl priimtinumo

105 Visų pirma dėl Komisijos ir *Banco Santander* pareikšto nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją iš SESV 256 straipsnio 1 dalies antros pastraipos, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punkto bei 169 straipsnio 2 dalies matyti, kad apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodyti sprendimo, kurį prašoma panaikinti, ginčijami punktai ir teisiniai argumentai, kuriais konkrečiai grindžiamas šis prašymas, nes priešingu atveju apeliacinis skundas ar atitinkamas apeliacinio skundo pagrindas bus nepriimtinas. Šiose nuostatose nustatytų reikalavimų motyvuoti netenkina apeliacinis skundas, kuriame apsiribojama Bendrajame Teisme jau pateiktų ieškinio pagrindų ir argumentų, įskaitant tuos, kurie buvo grindžiami šio teismo aiškiai atmestomis aplinkybėmis, pakartojimu ar pateikimu iš naujo ir kuriame netgi nėra argumentų, kuriais būtent siekiama konkrečiai identifikuoti skundžiamame sprendime esančią teisės klaidą. Iš tiesų toks apeliacinis skundas yra vien prašymas peržiūrėti Bendrajame Teisme pateiktą ieškinį, o tai nepatenka į Teisingumo Teismo jurisdikciją (2024 m. sausio 11 d. Sprendimo *Planistat Europe ir Charlot / Komisija*, C-363/22 P, EU:C:2024:20, 40 ir 41 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

106 Vis dėlto, jeigu apeliantas ginčija tai, kaip Bendrasis Teismas išaiškino ar taikė Sąjungos teisę, pirmojoje instancijoje nagrinėti teisės klausimai apeliaciniame skunde gali būti keliami iš naujo. Jeigu apeliantas negalėtų taip grįsti savo apeliacinio skundo Bendrajame Teisme pateiktais ieškinio pagrindais ir argumentais, apeliacinis procesas netektų dalies prasmės (2006 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Reynolds Tobacco ir kt. / Komisija*, C-131/03 P, EU:C:2006:541, 51 punktas ir 2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Haswani / Taryba*, C-241/19 P, EU:C:2020:545, 50 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

107 Nagrinėjamoje byloje apeliacinio skundo penktuoju pagrindu iš esmės siekiama kvestionuoti Bendrojo Teismo sprendimą keliais teisės klausimais, kurie buvo keliami jam pirmojoje instancijoje ir kurie susiję, be kita ko, su institucijoms pagal SESV 296 straipsnį tenkančia pareiga motyvuoti ir Chartijos 47 straipsniu garantuota teise į veiksmingą teisinę gynybą. Be to, kadangi šiame apeliacinio skundo pagrinde tiksliai nurodomi kritikuojami skundžiamo sprendimo punktai ir argumentai, kuriais remiamasi, jis negali būti visas pripažintas nepriimtinas.

108 Taigi, kalbant apie tai, kad apeliantė apeliacinio skundo penktojo pagrindo antroje dalyje ginčija skundžiamo sprendimo 389–393 punktus, nes savo 2017 m. lapkričio 28 d. ir 2018 m. birželio 19 d. sprendimuose atsakydama į apeliantės prašymą leisti susipažinti su dokumentais BPV apeliacinė komisija, vertindama tam tikrų duomenų konfidencialumą, atsižvelgė į laiką, praėjusį nuo ginčijamos pertvarkymo schemos priėmimo, ji nei teigia, nei *a fortiori* neįrodo, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, kai skundžiamo sprendimo 392 punkte pažymėjo: kadangi šie sprendimai buvo priimti atitinkamai praėjus daugiau nei šešiems mėnesiams ir vieniems metams nuo ginčijamos pertvarkymo schemos priėmimo, praėjęs laikotarpis galėjo turėti įtakos apeliacinės komisijos atliktai analizei, ar buvo tenkinamos atitinkamos informacijos konfidencialumą lemiančios sąlygos.

109 Remiantis suformuota jurisprudencija, iš SESV 256 straipsnio 1 dalies ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos matyti, jog apeliacinis skundas paduodamas tik teisės klausimais, todėl tik Bendrasis Teismas yra kompetentingas nustatyti ir vertinti turinčias reikšmės bylai faktines aplinkybes ir įrodymus. Faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimas, išskyrus atvejus, kai jie buvo iškraipyti, nėra teisės klausimas, dėl kurio galima pateikti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui (2022 m. sausio 25 d. Sprendimo *Komisija / European Food ir kt.*, C-638/19 P, EU:C:2022:50, 71 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

110 Taigi apeliacinio skundo penktojo pagrindo antra dalis yra nepriimtina tiek, kiek ja ginčijami skundžiamo sprendimo 389–393 punktai.

111 Galiausiai dėl šio apeliacinio skundo pagrindo trečios dalies BPV nepagrįstai teigia, kad ji yra nepriimtina, nes argumentą, kad norint pasinaudoti teise į teisminę gynybą būtina turėti visą informaciją, apeliantė pirmą kartą pateikė apeliaciniame procese. Iš ieškinio, kuriuo pradėtas procesas pirmojoje instancijoje, matyti, kad, BPV atsisakius pateikti šią informaciją, apeliantė paprašė Bendrojo Teismo įpareigoti pateikti, be kita ko, visą ginčijamos pertvarkymo schemos ir 1-ojo vertinimo versiją, kad būtų galima patikrinti, ar nagrinėjamoje byloje laikomasi sąlygų, kuriomis pagal BPeM reglamento 18 ir 20 straipsnius gali būti priimta pertvarkymo priemonė.

2) Dėl esmės

112 Pateikdama apeliacinio skundo penktojo pagrindo keturias dalis apeliantė iš esmės teigia, kad pagal SESV 296 straipsnį ir Chartijos 47 straipsnį ji turėjo teisę susipažinti su visomis ginčijamos pertvarkymo schemos ir parengiamųjų vertinimų versijomis, įskaitant šiuose dokumentuose esančią konfidencialią informaciją. Nors nekelia klausimo, ar ginčijama pertvarkymo schema apskritai pakankamai pagrįsta, ji priekaištauja dėl to, kad tam tikri pradinėje ginčijamos pertvarkymo schemos versijoje išdėstyti motyvai ir informacija internete paskelbtoje versijoje iš pradžių buvo pašalinti ir buvo iš dalies atskleisti tik pareiškus ieškinį.

113 Šiuo klausimu visų pirma reikia priminti, kad pareiga motyvuoti yra esminis procedūrinis reikalavimas, kurį būtina atskirti nuo motyvų pagrįstumo, susijusio su ginčijamo akto teisėtumu iš esmės, klausimo (2024 m. sausio 18 d. Sprendimo *Jenkinson / Taryba ir kt.*, C-46/22 P, EU:C:2024:50, 130 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

114 Remiantis suformuota jurisprudencija, nors SESV 296 straipsnyje reikalaujamas motyvavimas turi aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtą priemonę pagrindžiančius motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti jo kontrolę, vis dėlto toks motyvavimas turi būti pritaikytas prie nagrinėjamo akto pobūdžio ir aplinkybių, kuriomis jis buvo priimtas. Šiuo atžvilgiu nurodant motyvus nereikalaujama tiksliai nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes tai, ar akto motyvai yra pakankami, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į jo tekstą, bet ir į priėmimo aplinkybes bei į visas nagrinėjamąją sritį reglamentuojančias teisės normas, ypač į interesą gauti paaiškinimų, kurį asmenys, kuriems šis aktas skirtas, gali turėti (šiuo klausimu žr. 2019 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Landeskreditbank Baden-Württemberg / ECB*, C-450/17 P, EU:C:2019:372, 85 ir 87 punktus ir 2022 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *ABLV Bank / BPV*, C-202/21 P, EU:C:2022:734, 193 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

115 Be to, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad sprendimo motyvavimo tikslumas turi būti proporcingas faktinėms galimybėms ir techninėms sąlygoms arba terminui, per kurį jis turi būti priimtas. Taigi, rengdamos tokį teisės aktą Sąjungos institucijos neprivalo pareikšti nuomonės dėl

aiškiai antraeilių klausimų arba nuspėti galimų prieštaravimų (šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 167 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2012 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Éditions Odile Jacob / Komisija*, C-551/10 P, EU:C:2012:681, 48 punktą).

116 Kalbant apie Chartijos 47 straipsnį, remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, dėl šiame straipsnyje garantuojamos teisminės kontrolės veiksmingumo reikalaujama, kad atitinkamas asmuo galėtų sužinoti dėl jo priimto sprendimo motyvus arba perskaitęs patį sprendimą, arba jo prašymu pranešus jam šiuos motyvus, neribojant kompetentingo teismo įgaliojimų reikalauti iš atitinkamos institucijos juos pranešti, tam, kad galėtų ginti savo teises geriausiomis įmanomomis sąlygomis ir žinodamas visas aplinkybes nuspręsti, ar tikslinga kreiptis į kompetentingą teismą, taip pat siekiant, kad šis atliktų visišką atitinkamo sprendimo teisėtumo kontrolę (2013 m. birželio 4 d. Sprendimo *ZZ*, C-300/11, EU:C:2013:363, 53 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija ir 2020 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Minister van Buitenlandse Zaken*, C-225/19 ir C-226/19, EU:C:2020:951, 43 punktas).

117 Kalbant konkrečiau apie motyvų pateikimą kitiems asmenims nei asmeniui, kuriam skirtas aktas, reikia priminti, kad Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai, taikydami komercinių paslapčių apsaugos principą, kuris yra bendrasis Sąjungos teisės principas, sukonkretintas SESV 339 straipsnyje, iš esmės turi neatskleisti privataus ūkio subjekto konkurentams jo pateiktos konfidencialios informacijos (2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Komisija / Landesbank Baden-Württemberg ir BPV*, C-584/20 P ir C-621/20 P, EU:C:2021:601, 109 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

118 Siekdamas užtikrinti šių pareigų laikymąsi Teisingumo Teismas keliose Sąjungos teisės srityse nusprendė, kad teisės subjekto nenaudai priimto akto motyvai, grindžiami privačių ūkio subjektų santykinės pozicijos vertinimu, gali tam tikru mastu būti riboti siekiant apsaugoti informaciją, susijusią su šiais ūkio subjektais, kuriems taikoma komercinė paslaptis. Vis dėlto dėl pareigos saugoti komercinę paslaptį pareiga motyvuoti negali tapti nereikšminga. Taigi, nors toks aktas, atsižvelgiant į pareigą saugoti komercinę paslaptį, gali būti pakankamai motyvuotas, nenurodant, be kita ko, visų skaičių, kuriais grindžiami argumentai, motyvuojant vis dėlto turi būti nurodyti aiškūs ir nedviprasmiški argumentai ir naudota metodika (šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Chronopost ir La Poste / UFEX ir kt.*, C-341/06 P ir C-342/06 P, EU:C:2008:375, 108–111 punktus; 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Club Hotel Loutraki ir kt. / Komisija*, C-131/15 P, EU:C:2016:989, 48 punktą ir 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Komisija / Landesbank Baden-Württemberg ir BPV*, C-584/20 P ir C-621/20 P, EU:C:2021:601, 110, 111 ir 120 punktus).

119 Pagal BPeM reglamente nustatytą sistemą SESV 339 straipsnyje nustatytų profesinės paslapties reikalavimų laikymasis visų pirma sukonkretintas šio reglamento 88 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, kuria BPV draudžiama atskleisti informaciją, kuriai taikomi šie reikalavimai, kitam viešajam ar privačiajam subjektui, nebent jos atskleidimas yra būtinas teismo procesui. Be to, minėto reglamento 90 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad asmenys, kuriems taikomi BPV sprendimai, turi teisę susipažinti su jos byla, atsižvelgiant į kitų asmenų teisėtą interesą apsaugoti savo komercines paslaptis, ir konkrečiai patikslinama, kad teisė susipažinti su bylos medžiaga negalioja konfidencialiai informacijai ir BPV vidaus parengiamiesiems dokumentams.

120 Dėl šio apeliacinio skundo pagrindo pirmos–trečios dalių, kurios turi būti nagrinėjamos kartu, iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 357 punkte pagrįstai nusprendė: kadangi FROB skirta ginčijama pertvarkymo schema nebuvo skirta apeliantei, ji bet kuriuo atveju neturėjo būti visapusiškai informuota apie šią schemą.

121 Be to, skundžiamo sprendimo 381 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad apeliantė savo ieškinyje pirmojoje instancijoje nepateikė jokių konkrečių argumentų, kurie patvirtintų, jog ginčijamoje pertvarkymo schemoje pašalintos informacijos pripažinimas konfidencialia prieštarauja skaidrumo principui. Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas savo sprendimo 388 punkte, nepadarydamas teisės klaidos, nusprendė, kad šio sprendimo 117 ir 118 punktuose nurodyta jurisprudencija pagal analogiją taikoma BPV turimai konfidencialiai informacijai, kaip tai suprantama pagal BPeM reglamento 88 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą. Tačiau pagal šią jurisprudenciją trečioji šalis, kuriai skirta ši schema, ne visada turi teisę gauti visą versiją.

122 Priešingai, nei pateikdama apeliacinio skundo penktojo pagrindo pirmą dalį teigia apeliantė, tai, kad draudimas atskleisti informaciją, kuriai taikomi profesinės paslapties reikalavimai, pagal BPeM reglamento 88 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą taikomas, „nebent jos atskleidimas yra būtinas teismo procesui“, neprieštarauja tokiam aiškinimui.

123 Ši išlyga, kuria suderinami reikalavimai, kylantys, pirma, iš SESV 339 straipsnio ir, antra, iš SESV 296 straipsnio bei Chartijos 47 straipsnio, turi būti aiškinama atsižvelgiant į šio sprendimo 117 ir 118 punktuose nurodytą jurisprudenciją. Taigi, reikia konstatuoti, kad pagal BPeM reglamento 88 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą iš BPV reikalaujama užtikrinti, kad motyvuojant ginčijamą pertvarkymo schemą būtų nurodyti aiškūs ir nedviprasmiški argumentai, kuriais vadovavosi šis organas, ir naudota metodika, tačiau nereikalaujama, kad jis atskleistų informaciją, kuriai taikomas komercinės paslapties reikalavimas, ir visų pirma šioje schemoje paminėtus skaičius, kaip patvirtinama ir šio reglamento 116 konstatuojamojoje dalyje.

124 Iš šios konstatuojamosios dalies matyti, kad „informacija apie pertvarkymo plano turinį bei detales, taip pat apie tų planų vertinimų rezultatus gali turėti didelį poveikį, ypač atitinkamoms įmonėms“, ir „[t]odėl būtina užtikrinti, kad būtų taikomi tinkami tokios informacijos <…> konfidencialumo išsaugojimo mechanizmai“.

125 Be to, BPeM reglamento 88 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, aiškinamoje atsižvelgiant į šio reglamento 116 konstatuojamąją dalį, nustatytu konfidencialumo reikalavimu siekiama ne tik apsaugoti konkrečius tiesiogiai susijusių įmonių interesus, bet ir užtikrinti, kad BPV galėtų veiksmingai vykdyti šiuo reglamentu jai pavestas užduotis. Šiuo tikslu BPeM reglamento 34 straipsnio 1 ir 2 dalimis BPV, be kita ko, suteikiami įgaliojimai reikalauti, kad kredito įstaigos pateiktų visą informaciją, būtiną jai pavestoms užduotims vykdyti, tačiau profesinės paslapties reikalavimai neatleidžia šių įstaigų nuo pareigos teikti tą informaciją. Nesant pasitikėjimo, kad suteikta konfidenciali informacija iš esmės ir liks konfidenciali, kiltų pavojus, kad bus pakenkta sklandžiam informacijos, kuri būtina minėtoms užduotims vykdyti, perdavimui (pagal analogiją dėl Direktyvos 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų žr. 2018 m. birželio 19 d. Sprendimo *Baumeister*, C-15/16, EU:C:2018:464, 31–33 punktus).

126 Pateikdama apeliacinio skundo penktojo pagrindo antrą dalį apeliantė teigia, kad skundžiamo sprendimo 381 ir 388 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, jog ginčijamos pertvarkymo schemos redaguotos versijos paskelbimas atitiko šio reglamento 88 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nustatytus reikalavimus. Tačiau šis argumentas grindžiamas akivaizdžiai klaidingu šių punktų, susijusių su šios schemos konfidencialumu, aiškinimu, nenagrinėjant, ar motyvai, atskleisti nekonfidencialioje šios schemos versijoje, yra pakankami. Šie apeliantės argumentai taip pat prieštarauja minėto sprendimo 400 punkte išdėstytiems teiginiams, Bendrajam Teismui iš esmės pažymint, kad argumentus, grindžiamus tariamu nekonfidencialioje ginčijamos

pertvarkymo schemos versijoje paskelbtų motyvų nepakankamumu, jis skundžiamame sprendime nagrinėjo ne 354–399 punktuose, o kitoje to sprendimo dalyje, būtent 330–353 punktuose.

127 Atsižvelgiant į tai, kalbant apie skundžiamo sprendimo 394 ir 395 punktus, pažymėtina, kad nors Bendrasis Teismas pabrėžė, kad vieną po kitos paskelbus nekonfidencialią schemos versiją ir mažiau redaguotas šios schemos ir 1-ojo bei 2-ojo vertinimų versijas apeliantė galėjo pareikšti ieškinį ir pateikti argumentus, remdamasi šiomis versijomis, jis ketino atsakyti į apeliantės argumentus, kad ji tariamai negalėjo ginti savo teisių, nes neturėjo galimybės susipažinti su visomis šių dokumentų versijomis. Kita vertus, Bendrasis Teismas šiuose punktuose jokiu būdu nenusprendė, jog vien to, kad ji pareiškė ieškinį, pakanka įrodyti, kad jos teisė į veiksmingą teisminę gynybą buvo įvykdyta.

128 Kadangi, kaip nurodyta šio sprendimo 126 punkte, Bendrojo Teismo vertinimas, pateiktas skundžiamo sprendimo 354–399 punktuose, nebuvo susijęs su tariamu ginčijamos pertvarkymo schemos motyvų paskelbimo nepakankamumu, apeliantės argumentas dėl tokio nepakankamumo, apibendrintas šio sprendimo 97 ir 98 punktuose, yra nereikšmingas.

129 Galiausiai priekaištai dėl skundžiamo sprendimo 396 ir 397 punktų grindžiami akivaizdžiai klaidingu šių punktų aiškinimu. Bendrasis Teismas, nepripažindamas galimybės vėliau ištaisyti akto pažeidimą dėl nepakankamo motyvavimo, konstatavo, kad BPV niekaip nepapildė ginčijamos pertvarkymo schemos ir 1-ojo bei 2-ojo vertinimų motyvavimo informacija, kuri nebuvo įtraukta į šiuos dokumentus nuo pat pradžių. Priešingai, pagal Bendrojo Teismo išvadas, kurių apeliantė neginčija, BPV savo svetainėje nuosekliai skelbė informaciją, kuri iš pradžių jau buvo pateikta minėtuose dokumentuose, nors buvo laikoma konfidencialia.

130 Taigi apeliacinio skundo penktojo pagrindo pirma–trečia dalys, kiek jos priimtinos, yra nepagrįstos.

131 Šio apeliacinio skundo pagrindo ketvirtoje dalyje apeliantė tvirtina, kad prašydama Bendrojo Teismo įpareigoti pateikti visą ginčijamos pertvarkymo schemos 2-ojo vertinimo ir ECB atlikto su *Banco Popular* žlugimu arba galimu žlugimu susijusio vertinimo tekstą ji siekė pateikti naujus argumentus ar net naujus ieškinio pagrindus. Šiomis aplinkybėmis ji mano, kad Bendrasis Teismas pažeidė SESV 296 straipsnį ir Chartijos 47 straipsnį, nes 2021 m. birželio 9 d. nutartyje, nurodytoje skundžiamo sprendimo 723 punkte, nusprendė, kad visas šių dokumentų tekstas nebuvo svarbus sprendimui dėl ieškinio pirmojoje instancijoje priimti.

132 Šiuo klausimu reikia pažymėti: kadangi konfidencialios informacijos apsauga pagal BPeM reglamento 88 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, aiškinamą atsižvelgiant į šio sprendimo 117 ir 118 punktuose nurodytą jurisprudenciją, gali pateisinti tam tikrų ginčijamos pertvarkymo schemos motyvuose nurodytų skaičių paslėpimą, šia apsauga taip pat pateisinama tai, kad apeliantė negalės tų skaičių užginčyti. Tai, kad, esant tokiai situacijai, tam tikri skaičiai negali būti konkrečiai užginčyti, yra tiesioginė būtino reikalavimų, kylančių, pirma, iš SESV 339 straipsnio ir, antra, iš SESV 296 straipsnio bei Chartijos 47 straipsnio, suderinimo pasekmė, kuri, remiantis šia jurisprudencija, pateisina komercinę paslaptį sudarančios informacijos neatskleidimą.

133 Svarbu patikslinti, kad nėra taip, kad dėl šių skaičių nebūtų galima pateikti jokio skundo, nes pagal tą pačią jurisprudenciją asmeniui nepalankaus akto, kuriame pateikiami šie skaičiai, motyvuose turi būti nurodyti aiškūs ir nedviprasmiški argumentai ir naudota metodika. Priešingu atveju suinteresuotasis asmuo įgyja teisę pareikšti ieškinį Sąjungos teismui.

134 Tokiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos 2021 m. birželio 9 d. nutartyje, nurodytoje skundžiamo sprendimo 723 punkte, kai nusprendė, kad visas šių dokumentų tekstas nėra svarbus sprendimui dėl ieškinio pirmojoje instancijoje priimti.

135 Be to, nors apeliantė teigia, kad neatskleista informacija turėjo įtakos Bendrojo Teismo sprendimui, pakanka pažymėti, kad ji niekaip nepagrindžia šio argumento, ir, remdamasi skundžiamo sprendimo 278 punktu, vadovaujasi akivaizdžiai klaidingu šio sprendimo aiškinimu. Iš tiesų iš paties šio punkto turinio matyti, kad Bendrasis Teismas visai nesirėmė 2017 m. birželio 6 d. *Banco Popular* rašto ECB priedu, o tik pakartojo su šiuo priedu susijusią informaciją, kuri buvo pateikta šiame rašte. Apeliantė neginčija, kad šis raštas jai buvo pateiktas.

136 Taigi apeliacinio skundo penktasis pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

2. Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo

137 Pateikdama apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 275–327 punktuose nepagrįstai nusprendė, jog BPV įvykdė savo rūpestingumo pareigą ir laikėsi SESV 296 straipsnio, kiek tai susiję su BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a ir b punktuose numatytų pertvarkymo sąlygų vertinimu. Šį apeliacinio skundo pagrindą sudaro dvi dalys.

a) Šalių argumentai

138 Pateikdama apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmą dalį apeliantė teigia, kad, priešingai, nei Bendrasis Teismas nusprendė skundžiamo sprendimo 292–302 punktuose, BPV pažeidė BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a ir b punktus, rūpestingumo pareigą ir pareigą motyvuoti pagal SESV 296 straipsnį, nes išsamiai ir nešališkai nesurinko visų faktų, susijusių su *Banco Popular* likvidumo krize, taip pat nenurodė priežasčių, dėl kurių manė, kad ši krizė nebuvo vienkartinė.

139 Apeliantės teigimu, reikalavimo padengti likvidumo poreikius nesilaikymas nėra pertvarkymo pagrindas, tačiau, jeigu jo nesilaikoma, ECB turi skirti *Banco Popular* tam tikrą laikotarpį padėčiai atkurti ir prireikus gali taikyti sankcijas, bet jis to nepadarė. Apeliantė mano, kad BPV rėmėsi vieninteliu kriterijumi, susijusiu su galimybės 2017 m. birželio 7 d. suteikti skubią paramą likvidumui padidinti buvimu ar nebuvimu, o tai, apeliantės teigimu, įrodo, kad krizė buvo vienkartinė. Tačiau pagal 2015 m. rugpjūčio 6 d. EBI gaires dėl skirtingų aplinkybių, kai įstaiga laikoma žlungančia ar galinčia žlugti, aiškinimo pagal Direktyvos 2014/59 32 straipsnio 6 dalį (EBA/GL/2015/07), nurodytas skundžiamo sprendimo 294 punkte, likvidumo krizė gali lemti žlugimą arba galimą žlugimą tik tuo atveju, jei ši krizė nėra laikina. Remdamasi kito banko padėtimi apeliantė teigia, kad likvidumo krizė turi trukti ilgiau nei penkis mėnesius, kad jos būtų galima nebelaikyti vienkartine.

140 Pateikdama apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antrą dalį apeliantė teigia, kad skundžiamame sprendime padaryta teisės klaida taikant BPV tenkančią rūpestingumo pareigą ir SESV 296 straipsnį, nes šio sprendimo 303 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad aplinkybės ir motyvai, kuriais remdamasis ECB padarė išvadą dėl *Banco Popular* žlugimo, neturėjo reikšmės. Atsižvelgiant į plačią diskreciją, kurią pagal BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punktą ir 4 dalies pirmos pastraipos c punktą turi BPV, šis organas privalo išsamiai ir

nešališkai išnagrinėti visą svarbią informaciją ir, į ją atsižvelgdamas, motyvuoti savo sprendimą. Taigi, BPV negali tiesiog remtis ECB atliktu *Banco Popular* žlugimo arba galimo žlugimo vertinimu.

141 Visų pirma Bendrasis Teismas, priešingai nei nusprendė skundžiamo sprendimo 315 punkte, turėjo ištirti priežastis, dėl kurių *Banco Popular* negalėjo būti suteikta skubi parama likvidumui padidinti, ir ar jis galėjo gauti papildomą skubią paramą likvidumui padidinti. Šiuo tikslu BPV turėjo surinkti informaciją apie patvirtintą skubią paramą likvidumui padidinti, panaudotą ir turimą sumas, taip pat papildomos skubios paramos likvidumui padidinti sumą, kurios galėjo būti paprašyta. Šiuo klausimu Bendrojo Teismo argumentas, kad skubios paramos likvidumui padidinti suteikimas nepatenka į BPV kompetencijos sritį, patvirtintų, jog šis organas neįvykdė savo rūpestingumo pareigos.

142 Komisija tvirtina, kad apeliacinio skundo pirmasis pagrindas yra nepriimtinas, nes apeliantė tik pakartoja arba pateikia iš naujo savo ieškinyje pirmojoje instancijoje nurodytus pagrindus ir argumentus, nepaaiškindama, kokią teisės klaidą padarė Bendrasis Teismas. BPV teigimu, apeliantė apeliaciniame procese pirmą kartą teigia, kad likvidumo poreikių padengimo rodiklio nesilaikymas nėra pertvarkymo pagrindas, kad ECB neskyrė *Banco Popular* sankcijų už likvidumo poreikių padengimo reikalavimo nesilaikymą ir kad prašymas suteikti papildomą skubią paramą likvidumui padidinti byloja apie laikiną likvidumo krizės pobūdį.

143 Bet kuriuo atveju Komisija, BPV, Ispanijos Karalystė ir *Banco Santander* mano, kad apeliacinio skundo pirmasis pagrindas yra nepagrįstas.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

1) Dėl priimtinumo

144 Apeliacinio skundo pirmajame pagrinde apeliantė iš esmės siekia užginčyti motyvų, kuriais remdamasis Bendrasis Teismas atmetė jos ieškinio pirmojoje instancijoje aštuntąjį pagrindą, pagrįstumą, teigdama, kad BPV pažeidė BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a ir b punktus, rūpestingumo pareigą ir pareigą motyvuoti pagal SESV 296 straipsnį. Taigi, kadangi šiame apeliacinio skundo pagrinde tiksliai nurodomi ginčijami skundžiamo sprendimo punktai ir pateikiami argumentai, kuriais jis yra grindžiamas, remiantis šio sprendimo 106 punkte nurodyta jurisprudencija, jis negali būti visas pripažintas nepriimtinu.

145 Konkrečiau kalbant apie apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmoje dalyje nurodytus argumentus, susijusius su tuo, kad ECB neskyrė *Banco Popular* sankcijos už tai, kad šis neįvykdė reikalavimo padengti likvidumo poreikius, ir su prašymu suteikti papildomą skubią paramą likvidumui padidinti, pažymėtina, kad šie argumentai verčia kelti klausimą dėl konkrečių skundžiamo sprendimo motyvų. Šiomis aplinkybėmis BPV nepagrįstai teigia, kad tai yra nauji argumentai, kurie apeliaciniame procese nepriimtini.

146 Taigi ieškovas turi teisę pateikti apeliacinį skundą ir remtis pagrindais, kylančiais iš skundžiamo sprendimo, kurie skirti jo pagrįstumui teisės požiūriu ginčyti (2022 m. sausio 25 d. Sprendimo *Komisija / European Food ir kt.*, C-638/19 P, EU:C:2022:50, 77 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

2) Dėl esmės

147 Iš pradžių reikia pažymėti, kad nors apeliacinio skundo pirmajame pagrinde apeliantė atkreipia dėmesį į BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a ir b punktų, rūpestingumo pareigos ir pareigos motyvuoti pagal SESV 296 straipsnį pažeidimus, ji neginčija Bendrojo Teismo pateikto BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a ir b punktų išaiškinimo; ji iš esmės ginčija tik išvadą, kad BPV įvykdė savo rūpestingumo pareigą ir pareigą motyvuoti, kai nusprendė, kad BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a ir b punktuose numatytos pertvarkymo sąlygos nagrinėjamu atveju buvo tenkinamos.

i) Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmos dalies

148 Apeliantė teigia, kad, priešingai nei skundžiamo sprendimo 292–302 punktuose nusprendė Bendrasis Teismas, BPV pažeidė rūpestingumo pareigą ir pareigą motyvuoti, nes nesurinko visų faktų, susijusių su *Banco Popular* likvidumo krize, ir nenurodė, kodėl ši krizė nelaikytina vienkartine.

149 Tenka konstatuoti, kad šis argumentas grindžiamas akivaizdžiai klaidingu skundžiamo sprendimo ir ginčijamos pertvarkymo schemos aiškinimu.

150 Pirma, iš skundžiamo sprendimo 276–302 punktų matyti, kad, kaip nustatė Bendrasis Teismas, darydama išvadą, jog dėl likvidumo problemų *Banco Popular* artimiausiu metu nebegalės laiku padengti savo skolų ar įvykdyti kitų įsipareigojimų ir dėl to gali žlugti, kaip tai suprantama pagal BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktą ir 4 dalies pirmos pastraipos c punktą, BPV rėmėsi daugeliu veiksnių.

151 Taigi, kiek tai susiję su *Banco Popular* likvidumo padėties raida, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 290 punkte pirmiausia pažymėjo, kad ginčijamos pertvarkymo schemos 23 konstatuojamojoje dalyje BPV, remdamasi ECB atliktu vertinimu, konstatavo, kad nuo 2016 m. spalio mėn. *Banco Popular* padėtis labai pablogėjo dėl indėlių atsiėmimo visuose klientų segmentuose. Bendrasis Teismas pridūrė, kad toje pačioje konstatuojamojoje dalyje iš tos raidos BPV padarė išvadą, kad *Banco Popular* neturėjo pakankamai galimybių atkurti likvidumo padėtį, kad iki termino pabaigos galėtų įvykdyti įsipareigojimus. Toliau to sprendimo 291 punkte Bendrasis Teismas atsižvelgė į tai, kad ginčijamos pertvarkymo schemos 24 konstatuojamojoje dalyje BPV išvardijo įvairius viešus įvykius, dėl kurių nuo 2017 m. vasario mėn. staiga pablogėjo *Banco Popular* likvidumo padėtis ir padaugėjo indėlių atsiėmimo atvejų. Galiausiai minėto sprendimo 292 punkte jis pridūrė, kad BPV taip pat nurodė, kad 2017 m. gegužės 12 d. šis bankas neįvykdė likvidumo poreikių padengimo reikalavimo ir jam nepavyko jo įvykdyti ir šios schemos priėmimo dieną.

152 Tokiomis aplinkybėmis apeliantė klaidingai teigia, kad vienintelis kriterijus, į kurį buvo atsižvelgta, buvo tai, kad 2017 m. birželio 7 d. buvo neįmanoma suteikti skubia paramą likvidumui padidinti. Priešingai, kadangi šis atsisakymas paminėtas šios schemos 26 konstatuojamojoje dalyje, BPV į jį atsižvelgė tik papildomai, kartu su minėtos schemos 23 ir 24 konstatuojamosiose dalyse išvardytais veiksniais, nurodytais šio sprendimo 151 punkte.

153 Be to, iš šių išvadų matyti, kad, priešingai, nei teigia apeliantė, BPV ir Bendrasis Teismas jokiu būdu nemanė, kad vien reikalavimo padengti likvidumo poreikius nesilaikymas yra pertvarkymo pagrindas. Iš tiesų į šį nesilaikymą kartu su kitomis aplinkybėmis buvo atsižvelgta darant išvadą, kad *Banco Popular* dėl likvidumo problemų buvo atsidūręs galimo žlugimo padėtyje, kaip tai

suprantama pagal BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktą ir 4 dalies pirmos pastraipos c punktą, ir tai patvirtina skundžiamo sprendimo 294–299 punktuose išdėstyti argumentai.

154 Pastaruosiuose punktuose Bendrasis Teismas, atsižvelgdamas į įvairius šio sprendimo 151 punkte nurodytus veiksnius, konstatavo, kad, kaip numatyta BPeM reglamento 5 straipsnio 2 dalyje, BPV laikėsi 2015 m. rugpjūčio 6 d. EBI gairių dėl skirtingų aplinkybių, kai įstaiga laikoma žlungančia ar galinčia žlugti, aiškinimo pagal Direktyvos 2014/59 32 straipsnio 6 dalį. Pagal šias gaires gebėjimas įvykdyti būtiniausius likvidumo reikalavimus yra vienas iš veiksnių, į kurį, be kitų, šiuo tikslu reikia atsižvelgti.

155 Galiausiai, atsižvelgiant į visus šio sprendimo 151 punkte nurodytus aspektus, apeliantė nepagrįstai priekaištauja BPV, kad nenurodė, kodėl ši krizė nelaikytina vienkartine. Kaip Bendrasis Teismas iš esmės nusprendė skundžiamo sprendimo 302 punkte, iš šių veiksnių matyti, kad *Banco Popular* likvidumo problemos negalėjo būti laikomos tik vienkartinėmis. Bendrasis Teismas ten teisingai nusprendė, kad šią išvadą patvirtina aplinkybė, į kurią, be kita ko, atsižvelgta ginčijamos pertvarkymo schemos 36 konstatuojamojoje dalyje, kad šis bankas 2017 m. birželio 6 d. raštu pats informavo ECB, jog dėl likvidumo problemų jis buvo arti žlugimo.

156 Taigi manytina, kad apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirma dalis yra nepagrįsta.

ii) Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antros dalies

157 Apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 303 ir 315 punktuose neatsižvelgė į BPV pareigą, kylančią iš BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies b punkto, jos rūpestingumo pareigos ir SESV 296 straipsnio, išsamiai ir nešališkai išnagrinėti visą svarbią informaciją ir, atsižvelgiant į ją, motyvuoti savo sprendimą.

158 Dėl skundžiamo sprendimo 303 punkto pažymėtina: nors apeliantė teisingai pažymi, kad Bendrasis Teismas nusprendė, jog aplinkybės ir motyvai, kuriais remdamasis ECB padarė išvadą dėl *Banco Popular* žlugimo, neturėjo reikšmės, svarbu pabrėžti, kad šiais motyvais Bendrasis Teismas atsakė į apeliantės argumentą, kad *Banco Popular* likvidumo problemas sukėlė ne pats bankas – jos buvo nulemtos kitų įvykių.

159 Būtent atsakydamas į šį argumentą Bendrasis Teismas iš esmės nusprendė, kad *Banco Popular* žlugimo priežastys nėra svarbios vertinant ginčijamos pertvarkymo schemos teisėtumą pagal BPeM reglamento 18 straipsnį. Tokiomis aplinkybėmis negalima teigti, kad šiuo klausimu Bendrasis Teismas manė, jog BPV galėjo tiesiog remtis ECB atliktu su *Banco Popular* žlugimu arba galimu žlugimu susijusiu vertinimu, neprašydama pateikti informacijos šiuo klausimu. Juo labiau kad, kaip matyti iš apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmos dalies analizės, Bendrasis Teismas, visų pirma skundžiamo sprendimo 291 ir 302 punktuose, pažymėjo, kad BPV vertinimas buvo grindžiamas ne tik šiuo ECB vertinimu, bet ir viešai žinomais įvykiais bei 2017 m. birželio 6 d. *Banco Popular* raštu, kuriuo šis informavo ECB, kad dėl likvidumo problemų buvo arti žlugimo.

160 Dėl skundžiamo sprendimo 315 punkto pažymėtina: tiesa, kad Bendrasis Teismas padarė išvadą, jog apeliantė negalėjo priekaištauti BPV, kad ginčijamoje pertvarkymo schemoje neišnagrinėjo, ar *Banco Popular* galėjo gauti papildomą skubią paramą likvidumui padidinti.

161 Vis dėlto darydamas tokią išvadą Bendrasis Teismas 311 ir 313 punktuose pirmiausia pažymėjo, kad pagal ginčijamos pertvarkymo schemos 3 straipsnio 2 dalies d punktą skubios paramos likvidumui padidinti nepakako, atsižvelgiant į greitą *Banco Popular* grynųjų pinigų padėties blogėjimą, antra, kad papildoma skubi parama likvidumui padidinti buvo nebeįmanoma po to, kai šis bankas žlugo kitą dieną po pirmos skubios paramos likvidumui padidinti, ir, trečia, kad BPV neatlieka jokio vaidmens teikiant skubią paramą likvidumui padidinti ir jis priskirtinas nacionalinių centrinių bankų kompetencijai.

162 Tokiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas, nepadarydamas teisės klaidos, galėjo konstatuoti, kad BPV tinkamai išnagrinėjo galimybę *Banco Popular* suteikti papildomą skubią paramą likvidumui padidinti.

163 Bet kuriuo atveju BPV negali būti priekaištaujama, kad ji neištyrė priežasčių, dėl kurių *Banco Popular* negavo papildomos skubios paramos likvidumui padidinti. Pagal BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalį pirmą pastraipą pertvarkymo schema patvirtinama su sąlyga, kad, pirma, yra nustatyta, kad subjektas žlunga arba galėtų žlugti, antra, atsižvelgiant į reikalingą laiką ir kitas svarbias aplinkybes, nėra pagrindo tikėtis, kad kokiomis nors alternatyviomis subjektui taikomomis privačiojo sektoriaus priemonėmis per pagrįstą laikotarpį būtų išvengta jo žlugimo, ir, trečia, pertvarkymo priemonė yra būtina atsižvelgiant į viešąjį interesą. Kita vertus, šioje nuostatoje nenurodomos nei žlugimo situacijos, nei alternatyvios priemonės nebuvimo priežastys.

164 Be to, jei į šias priežastis būtų atsižvelgta, tai būtų nesuderinama su BPeM reglamento tikslais, kuriais, kaip matyti iš jo 58 konstatuojamosios dalies, visų pirma siekiama išsaugoti finansinį stabilumą, užtikrinti pagrindinių finansinių paslaugų tęstinumą ir apsaugoti indėlininkus. Konkrečiai kalbant, aplinkybės, dėl kurių atitinkamas bankas atsiduria žlugimo padėtyje, negali sutrukdyti BPV priimti pertvarkymo priemonę, net jei tenkinamos visos šio reglamento 18 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatytos sąlygos, t. y. atitinkamas bankas žlunga, nėra alternatyvaus sprendimo, be to, pertvarkymas atitinka viešąjį interesą.

165 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antra dalis yra nepagrįsta. Taigi visą šį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

3. Dėl apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo

166 Apeliacinio skundo ketvirtasis pagrindas grindžiamas Chartijos 47 straipsnio, SESV 296 straipsnio ir su įrodinėjimo pareiga susijusių taisyklių pažeidimu. Apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 330–353 punktuose nepagrįstai nusprendė, kad ginčijamos pertvarkymo schemos motyvavimas nebuvo nei prieštaringas, nei nepakankamas. Šį apeliacinio skundo pagrindą sudaro dvi dalys.

a) Šalių argumentai

167 Pateikdama apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo pirmą dalį apeliantė teigia, kad, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 341–344 punktuose nusprendė Bendrasis Teismas, ginčijamos pertvarkymo schemos motyvavimas yra prieštaringas, nes, viena vertus, BPV, pasinaudodama nurašymo įgaliojimais, tos pačios schemos 6 straipsnio 3 ir 4 dalyse *Banco Popular* priskyrė neigiamą minus 8,2 mlrd. EUR vertę, ir, antra, atsižvelgdama į 2-ąjį vertinimą, kuris yra neatsiejama šios schemos dalis, laikė, kad bankas buvo mokus.

168 Šio apeliacinio skundo pagrindo antra dalis grindžiama tuo, kad Bendrasis Teismas pažeidė SESV 296 straipsnį, nes skundžiamo sprendimo 345–353 punktuose nusprendė, kad ginčijamos pertvarkymo schemos 23 bei 24 konstatuojamosiose dalyse ir 26 konstatuojamosios dalies c punkte pateiktų motyvų pakanka, kad būtų galima suprasti *Banco Popular* patirtos likvidumo krizės sunkumą. Tačiau apeliantė mano, kad šiose konstatuojamosiose dalyse pateikta informacija yra bendro pobūdžio ir galėtų būti susijusi su bet kokia likvidumo krize. Kad suprastų šią *Banco Popular* patirtą likvidumo krizę, ekonomikos ekspertas turėtų turėti papildomos informacijos, visų pirma skaičių, kurie tiksliai atspindėtų šio banko likvidumo padėtį 2017 m. birželio 6 ir 7 d. Be to, iš ginčijamos pertvarkymo schemos motyvavimo nematyti, kodėl Ispanijos bankas nesuteikė papildomos skubios paramos likvidumui padidinti.

169 BPV ir *Banco Santander* teigia, kad apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo abi dalys yra nepriimtinos, nes apeliantė tik pakartoja arba pateikia iš naujo Bendrajam Teismui pateiktus pagrindus ir argumentus, nenurodydama jokios skundžiamame sprendime padarytos teisės klaidos.

170 Bet kuriuo atveju Komisija, BPV, Ispanijos Karalystė ir *Banco Santander* mano, kad apeliacinio skundo ketvirtasis pagrindas yra nepagrįstas.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

171 Dėl apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo pirmos dalies reikia priminti, kad skundžiamo sprendimo 342–344 punktuose Bendrasis Teismas jau nusprendė, kad *Banco Popular* buhalterine verte pagrįsta išvada dėl jo mokumo neprieštarauja sprendimui jam priskirti neigiamą minus 8,2 mlrd. EUR ekonominę vertę. Tačiau apeliaciniame skunde apeliantė tik pakartoja savo argumentą dėl motyvų prieštaringumo, nepaaiškindama, kodėl Bendrasis Teismas suklydo, kai to sprendimo 342–344 punktuose nusprendė, kad *Banco Popular* buhalterinę ir ekonominę vertes reikia atskirti.

172 Taigi, remiantis šio sprendimo 105 punkte nurodyta jurisprudencija, apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo pirmą dalį reikia pripažinti nepriimtina, nes joje tik pakartojami Bendrajam Teismui jau pateikti argumentai.

173 Dėl apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo antros dalies priimtinumo reikia pažymėti, kad apeliantė ne tik pakartoja pirmojoje instancijoje pateiktus argumentus, bet ir priekaištauja Bendrajam Teismui dėl jo atlikto ginčijamos pertvarkymo schemos 23 ir 24 konstatuojamosiose dalyse ir 26 konstatuojamosios dalies c punkte išdėstytų motyvų vertinimo, motyvuodama tuo, kad, priešingai, nei nusprendė Bendrasis Teismas, į ginčijamą pertvarkymo schemą įtraukti skaičiai, kurie dėl konfidencialumo sumetimų buvo pašalinti, buvo būtini siekiant išanalizuoti ir suprasti *Banco Popular* likvidumo krizę.

174 Taigi BPV ir *Banco Santander* nurodytas nepriimtinumu grindžiamas prieštaravimas turi būti atmestas tiek, kiek jis susijęs su apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo antra dalimi.

175 Kalbant apie esmę, iš ginčijamos pertvarkymo schemos 23–25 konstatuojamųjų dalių ir 26 konstatuojamosios dalies c punkto matyti, pirma, kad nuo 2016 m. spalio mėn. *Banco Popular* likvidumo padėtis labai pablogėjo dėl indėlių atsiėmimo visuose klientų segmentuose ir kad šis bankas neturėjo pakankamai galimybių atkurti likvidumo padėtį, kad iki termino pabaigos galėtų įvykdyti savo įsipareigojimus, ir, antra, kad dėl pablogėjusios likvidumo padėties reitingų agentūros viena po kitos mažino banko reitingą, ir galiausiai atsižvelgdamas į šį pablogėjimą ECB

padarė išvadą, jog *Banco Popular* žlunga arba gali žlugti. Vis dėlto reikia pažymėti, kad iš šių teiginių aiškiai ir nedviprasmiškai matyti, kokiais motyvais vadovavosi BPV, taigi ji įvykdė reikalavimus, kuriuos turi atitikti akto motyvai, kai esama konfidencialios informacijos, atsižvelgiant į BPeM reglamento 88 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, aiškinamą remiantis šio sprendimo 117 ir 118 punktuose nurodyta jurisprudencija.

176 Taigi, Bendrasis Teismas, nepažeisdamas SESV 296 straipsnio, skundžiamo sprendimo 345–353 punktuose nusprendė, kad ginčijamos pertvarkymo schemos 23–25 konstatuojamosiose dalyse ir 26 konstatuojamosios dalies c punkte pateikta informacija leido suprasti indėlių atsiėmimo nulemtos *Banco Popular* likvidumo krizės sunkumą ir atitinkamai ECB ir BPV padaryti išvadą, kad bankas žlunga arba gali žlugti, taigi tiksliai žinoti atsiimtų indėlių sumos nebuvo būtina.

177 Tariama būtinybė susipažinti su šiomis sumomis ir kitais skaičiais, kuriais remiasi apeliantė, atrodo dar mažesnė, atsižvelgiant į tai, kad šios schemos 36 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, jog ECB atliktam žlugimo arba galimo žlugimo vertinimui pritarė *Banco Popular* valdyba, ir apeliantė to neginčija.

178 Vadinasi, apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo antra dalis yra nepagrįsta.

179 Todėl apeliacinio skundo ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtiną ir iš dalies nepagrįstą.

4. Dėl apeliacinio skundo šeštojo pagrindo

180 Pateikdama apeliacinio skundo šeštąjį pagrindą apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė Chartijos 47 straipsnį ir EŽTK 6 straipsnį, taip pat rungimosi principą, nes skundžiamo sprendimo 721–728 punktuose atmetė prašomas pasirengimo nagrinėti bylą priemones, motyvuodamas tuo, kad jos nebuvo svarbios arba kad byloje esančios informacijos pakako Bendrajam Teismui priimti sprendimą. Šį apeliacinio skundo pagrindą sudaro trys dalys.

a) Šalių argumentai

181 Pateikdama apeliacinio skundo šeštojo pagrindo pirmą dalį apeliantė teigia, kad siekdamas laikytis rungimosi ir veiksmingos teisminės gynybos principų Bendrasis Teismas turėjo nurodyti pateikti visą ginčijamos pertvarkymo schemos, 1-ojo bei 2-ojo vertinimų, ECB atlikto *Banco Popular* žlugimo arba galimo žlugimo vertinimo ir 2016 m. pertvarkymo planą tekstą. Iš tiesų pagal rungimosi principą reikalaujama, kad proceso šalys galėtų susipažinti su visais teismui pateiktais dokumentais ar pastabomis, kad galėtų daryti įtaką sprendimui, ir juos aptarti. Nors vertindamas įrodymų svarbą Bendrasis Teismas turėjo tam tikrą diskreciją, jis negalėjo manyti, kad pats skundžiamas aktas yra įrodymas, kuris nėra reikšmingas ginčui išspręsti. Šiuo klausimu galimas prašomų dokumentų konfidencialus pobūdis, apeliantės teigimu, neturi reikšmės, nes pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 103 straipsnio 3 dalį prisiimti konfidencialumo įsipareigojimai leidžia suderinti atitinkamus interesus.

182 Dėl šio apeliacinio skundo pagrindo antros dalies apeliantė jai pagrįsti teigia, kad Bendrasis Teismas turėjo priimti eksperto, pasirašiusio ekonominę ataskaitą, kurią ji pateikė savo ieškiniui pirmojoje instancijoje pagrįsti, liudijimą, nes mano, kad šis liudijimas buvo būtinas siekiant

patikrinti ir suprasti ginčijamos pertvarkymo schemoje ir 1-ajame bei 2-ajame vertinimuose pateiktą sudėtingą techninę informaciją ir bet kuriuo atveju nustatyti veiksmingas teisių gynimo priemones.

183 Pateikdama šio apeliacinio skundo pagrindo trečią dalį apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas turėjo nurodyti pateikti įvairius dokumentus, kurie leistų aptarti, ar likvidumo krizė yra pertvarkymo pagrindas arba ar yra kitų proporcingesnių priemonių nei pertvarkymas, pavyzdžiui, parama likvidumui padidinti.

184 Komisija ir *Banco Santander* teigia, kad apeliacinio skundo šeštasis pagrindas yra nepriimtinas, nes apeliantė tik pakartoja arba pateikia iš naujo pirmojoje instancijoje pateiktus ieškinio pagrindus ir argumentus, prašydama Teisingumo Teismo Bendrojo Teismo pateiktą faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimą pakeisti savo vertinimu. Be to, procesinių dokumentų įrodomoji galia priklauso nuo Bendrojo Teismo atlikto nepriklausomo faktų vertinimo, kurio Teisingumo Teismas netikrina apeliaciniame procese, išskyrus Bendrajam Teismui pateiktų įrodymų iškraipymo atveju ar kai iš bylos medžiagos matyti, kad Bendrojo Teismo išvados iš esmės netikslios. Tačiau apeliantė tik išreiškia savo nepritarimą Bendrojo Teismo vertinimui, bet nenurodo jokio tokio iškraipymo ar esminio netikslumo.

185 Bet kuriuo atveju Komisija, BPV, Ispanijos Karalystė ir *Banco Santander* mano, kad apeliantės argumentai yra nepagrįsti.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

1) Dėl priimtinumo

186 Dėl Komisijos ir *Banco Santander* pateiktų nepriimtinumu grindžiamų prieštaravimų reikia pažymėti, kad apeliacinio skundo šeštajame pagrinde apeliantė ginčija skundžiamo sprendimo 721–728 punktuose Bendrojo Teismo pateiktą Sąjungos teisės aiškinimą ir taikymą. Todėl, remiantis šio sprendimo 106 punkte nurodyta jurisprudencija, apeliacinio skundo šeštasis pagrindas negali būti visas pripažintas nepriimtinas.

187 Atsižvelgdamos į tai, Komisija ir *Banco Santander* teisingai primena, kad tik Bendrasis Teismas gali spręsti dėl galimos būtinybės papildyti informaciją, kurią turi apie nagrinėjamas bylas. Taigi, procesinių dokumentų įrodomoji galia priklauso nuo jo atlikto nepriklausomo faktinių aplinkybių vertinimo, kurio Teisingumo Teismas netikrina apeliaciniame procese, išskyrus Bendrajam Teismui pateiktų įrodymų iškraipymo atvejį ar kai iš bylos medžiagos matyti, kad šio teismo išvados iš esmės netikslios (2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Mamoli Robinetteria / Komisija*, C-619/13 P, EU:C:2017:50, 117 punktas).

188 Pateikdama apeliacinio skundo šeštojo pagrindo antrą ir trečią dalis apeliantė tik teigia, kad Bendrasis Teismas turėjo nurodyti imtis tam tikrų pasirengimo nagrinėti bylą priemonių, tačiau nepateikia prieštaravimo dėl jokio faktinių aplinkybių ar įrodymų iškraipymo ar Bendrojo Teismo išvadų esminio netikslumo.

189 Taigi apeliacinio skundo šeštojo pagrindo antra ir trečia dalys yra nepriimtinos.

2) Dėl esmės

190 Dėl šio apeliacinio skundo pagrindo pirmos dalies esmės pažymėtina: kadangi apeliantė teigia, kad buvo pažeistas EŽTK 6 straipsnis, reikia priminti, kad nors, kaip tvirtinama ESS 6 straipsnio 3 dalyje, EŽTK pripažįstamos pagrindinės teisės sudaro Sąjungos teisės bendruosius principus ir nors pagal Chartijos 52 straipsnio 3 dalį Chartijoje įtvirtintoms teisėms, atitinkančioms EŽTK užtikrinamas teises, suteikiama ta pati prasmė ir apimtis kaip ir toms, kurias suteikia minėta konvencija, vis dėlto pastaroji, kol Sąjunga prie jos neprisijungė, nėra į jos teisės sistemą formaliai integruota teisės priemonė. Taigi atliekant Sąjungos aktų teisėtumo kontrolę reikia remtis tik pagrindinėmis teisėmis, kurias užtikrina Chartija, visų pirma jos 47 straipsnis (šiuo klausimu žr. 2016 m. vasario 15 d. Sprendimo *N.*, C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, 45 ir 46 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

191 Kalbant apie rungimosi principą, kuris yra Chartijos 47 straipsniu garantuojamos teisės į gynybą dalis, reikia konstatuoti, kad apeliacinio skundo šeštojo pagrindo pirma dalis, viena vertus, sutampa su argumentais, pateiktais pagrindžiant apeliacinio skundo penktąjį pagrindą, nes apeliantė mano, kad Bendrasis Teismas turėjo nurodyti pateikti visą ginčijamos pertvarkymo schemos, 1-ojo bei 2-ojo vertinimų, ECB atlikto *Banco Popular* žlugimo arba galimo žlugimo vertinimo ir 2016 m. pertvarkymo plano tekstą. Tačiau, kaip pažymėta šio sprendimo 117 ir 118 punktuose, atsižvelgiant į šiuose dokumentuose pateiktą konfidencialią informaciją, šiam argumentui negali būti pritarta.

192 Kita vertus, argumentas, susijęs su tuo, kad buvo pažeistas rungimosi principas, iš esmės sutampa su argumentu, kad Bendrasis Teismas teisėtumo tyrimą grindė šiuose dokumentuose esančia informacija, kuri nebuvo pateikta apeliantei. Tačiau, kaip pažymėta šio sprendimo 135 punkte, toks teiginys yra visiškai spekuliatyvus, be to, kyla iš akivaizdžiai klaidingo skundžiamo sprendimo 278 punkto aiškinimo. Tokiomis aplinkybėmis argumentas dėl tariamo rungimosi principo pažeidimo yra nepagrįstas.

193 Darytina išvada, kad apeliacinio skundo šeštąjį pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtiną ir iš dalies nepagrįstą.

C. Dėl apeliacinio skundo septintojo pagrindo, grindžiamo Chartijos 17 ir 52 straipsnių bei ESS 5 straipsnio 4 dalies pažeidimu

194 Pateikdama apeliacinio skundo septintąjį pagrindą apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė Chartijos 17 ir 52 straipsnius bei ESS 5 straipsnio 4 dalį, nes skundžiamo sprendimo 150–219 punktuose atmetė su BPeM reglamento 15 ir 22 straipsniais susijusį neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, pateiktą remiantis SESV 277 straipsniu, dėl neproporcingo kišimosi į teisę į nuosavybę ir tinkamos kompensacijos nebuvimo. Šį apeliacinio skundo pagrindą sudaro penkios dalys.

1. Šalių argumentai

195 Pateikdama apeliacinio skundo septintojo pagrindo pirmą–trečią ir penktą dalis apeliantė tvirtina, pirma, kad skundžiamo sprendimo 171 ir paskesniuose punktuose Bendrasis Teismas nepagrįstai rėmėsi jurisprudencija, suformuota, be kita ko, 2016 m. liepos 19 d. Sprendime *Kotnik ir kt.* (C-526/14, EU:C:2016:570), kai nusprendė, kad BPeM reglamento 15 ir 22 straipsniai nelaikytini neproporcingu kišimusi į akcininkų teisę į nuosavybę, nors ši jurisprudencija susijusi su bankais,

kurie susiduria su mokumo problemomis arba patiria nuostolių, dėl kurių jiems gali pritrūkti nuosavų lėšų ir kuriuos pirmiausia turės padengti akcininkai. Be to, priešingai, nei nusprendė Bendrasis Teismas, visų pirma skundžiamo sprendimo 171, 185 ir 204 punktuose, pertvarkymo priemonė nebūtų alternatyvus sprendimas mokiam bankui, nes tokio banko turtas viršytų jo įsipareigojimus.

196 Be to, apeliantė ginčija tai, kad skundžiamo sprendimo 177–181 punktuose atmetamas argumentas, kad pagal BPeM reglamento 15 ir 22 straipsnius neleidžiama atsižvelgti į svarbias bylos aplinkybes, visų pirma – į banko mokumą ar jo atitiktį skolos ir nuosavo kapitalo santykio reikalavimams. BPeM reglamento 15, 21 ir 22 straipsniai suformuluoti taip plačiai, kad praktiškai būtų galima pasinaudoti nurašymo įgaliojimais, nors, nurašius įstatinį kapitalą, tai neišspręstų mokaus banko, kuris, nesant nuosavų lėšų trūkumo, nepatiria nuostolių, kuriuos turėtų padengti akcininkai, likvidumo problemų.

197 Apeliantė taip pat ginčija skundžiamo sprendimo 169 ir 175–189 punktus, nes BPeM reglamento 15 ir 22 straipsniuose nėra numatyti skirtingi sprendimai, skirti nemokiems bankams ir likvidumo problemų patiriantiems mokiems bankams. Nė viena iš minėto reglamento 22 straipsnyje numatytų pertvarkymo priemonių nėra skirta su mokiu banku susijusiai likvidumo krizei įveikti. Apeliantės nuomone, esama mažiau ribojančių alternatyvių sprendimų, kaip reaguoti į tokią krizę, pavyzdžiui, skubi parama likvidumui padidinti arba galimybė susitarti dėl mokėjimų sustabdymo.

198 Galiausiai skundžiamo sprendimo 201 ir paskesniuose punktuose Bendrasis Teismas neteisingai nusprendė, kad BPeM reglamento 20 straipsnio 16 dalyje ir 76 straipsnio 1 dalies e punkte numatyta tinkama kompensacija, kuria garantuojama, kad kišimasis į akcininkų teisę į nuosavybę būtų proporcingas, užtikrinant, kad jiems nesusidarytų nepalankesnės sąlygos nei nemokumo atveju. Kadangi apskaičiuojant šiose nuostatose numatytą kompensaciją daroma prielaida, kad įstaiga yra nemoki, net jei bankas yra mokus ir nepatiria nuostolių, šiose nuostatose neatsižvelgiama į konkrečias turto nusavinimo aplinkybes ir galinčių susiklostyti situacijų įvairovę, priešingai, nei reikalaujama pagal Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudenciją, suformuotą 2002 m. gegužės 21 d. Sprendime *Jokela prieš Suomiją* (CE:ECHR:2002:0521JUD002885695, 53 punktas) ir 1999 m. kovo 25 d. Sprendime *Papachelas prieš Graikiją* (CE:ECHR:1999:0325JUD003142396, 53 punktas).

199 Šiomis aplinkybėmis apeliantė taip pat ginčija skundžiamo sprendimo 191 ir 211–219 punktus, nes mano, kad BPeM reglamentas neužtikrina vienodo požiūrio į visus akcininkus ir akcininkų bei kreditorių teisės į teisingą kompensaciją. Šio reglamento 20 straipsnio 11 ir 12 dalyse numatyta kompensacija, be 20 straipsnio 16 dalyje numatytos kompensacijos, taikoma ne visoms pertvarkymo priemonėms, bet ją skiriant taikomas skirtingas požiūris, kurį lemia taikoma pertvarkymo priemonė.

200 Galiausiai ji mano, kad Bendrasis Teismas pažeidė proporcingumo principą, nes skundžiamo sprendimo 169 punkte nusprendė, kad dėl nurašymo atsiradęs kišimasis į teisę į nuosavybę yra pateisinamas, jei tenkinamos BPeM reglamento 18 straipsnyje numatytos pertvarkymo sąlygos.

201 Pateikdama apeliacinio skundo septintojo pagrindo ketvirtą dalį apeliantė teigia, kad buvo pažeistas Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje ir ESS 5 straipsnio 4 dalyje įtvirtintas proporcingumo principas, nes Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad BPeM reglamento 15 ir 22 straipsniuose nenumatyti mechanizmai, kuriais būtų užtikrintas nurašymo įgaliojimų įgyvendinimo skubiais atvejais proporcingumas. Iš esmės ji teigia, kad šios nuostatos leidžia skubiais atvejais pasinaudoti

nurašymo įgaliojimais neįvertinus banko turto ir įsipareigojimų. Tačiau tuo atveju, jei atlikus galutinį *ex post* vertinimą paaiškėtų, kad banko turto grynoji vertė viršija jo įsipareigojimus, nurašymas galiausiai būtų perteklinis, net nereikalingas.

202 BPV ir *Banco Santander* teigia, kad apeliacinio skundo septintasis pagrindas yra nepriimtinas, nes apeliantė tik pakartoja argumentus, kurie jau buvo pateikti Bendrajame Teisme, ir nenurodo jokios pastarojo padarytos teisės klaidos. Taryba pažymi, kad apeliacinio skundo septintajame pagrinde apeliantė, atrodo, bando kvestionuoti ne tik BPeM reglamento 15 ir 22 straipsnių, kaip pirmojoje instancijoje, bet ir kitų šio reglamento nuostatų, ypač 18, 20 ir 21 straipsnių, teisėtumą, nors pastarųjų straipsnių teisėtumo Bendrajame Teisme ji neginčijo.

203 Bet kuriuo atveju Komisija, BPV, Ispanijos Karalystė ir *Banco Santander* mano, kad apeliacinio skundo septintasis pagrindas yra nepagrįstas.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

a) Dėl priimtinumo

204 Dėl BPV ir *Banco Santander* pateikto nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo reikia pažymėti, kad pateikdama apeliacinio skundo septintąjį pagrindą apeliantė teigia, jog Bendrasis Teismas nepagrįstai atmetė jos nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą remiantis SESV 277 straipsniu, nes BPeM reglamento 15 ir 22 straipsniais buvo pažeista Chartijos 17 straipsniu garantuojama teisė į nuosavybę ir ypač jos 51 straipsnio 1 dalyje ir ESS 5 straipsnio 4 dalyje įtvirtintas proporcingumo principas, kartu nurodydama ginčijamus skundžiamo sprendimo punktus ir argumentus, kuriais remiasi. Todėl šis apeliacinio skundo pagrindas negali būti visas pripažintas nepriimtinu.

205 Kalbant apie Tarybos pateiktą nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą, pažymėtina, kad nors apeliantė taip pat remiasi BPeM reglamento 18, 20 ir 21 straipsniais, ji nepateikia naujų argumentų, kuriais būtų kvestionuojamas šių straipsnių teisėtumas, bet į juos atsižvelgia siekdama pagrįsti savo argumentus, susijusius su tariamu šio reglamento 15 ir 22 straipsnių teisėtumu, kurį jau ginčijo Bendrajame Teisme.

206 Atsižvelgiant į tai, kaip generalinė advokatė nurodė savo išvados 105 punkte, šio apeliacinio skundo pagrindo ketvirta dalis yra nepriimtina, nes apeliaciniame skunde, nesilaikant Teisingumo Teismo procedūros reglamento 169 straipsnio 2 dalyje nustatyto reikalavimo, tiksliai nenurodomi skundžiamo sprendimo motyvai, kurie yra ginčijami. Šis netikslumas yra kliūtis teisėtumo kontrolei, kurią privalo atlikti Teisingumo Teismas.

207 Be to, tame pačiame išvados punkte generalinė advokatė teisingai pažymėjo, kad apeliacinio skundo septintojo pagrindo penkta dalis yra iš dalies nepriimtina, nes susijusi su diskriminacija dėl pertvarkymo priemonės pasirinkimo. Atsižvelgiant į tai, kad, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 190 ir paskesnių punktų, apeliantė pirmojoje instancijoje rėmėsi ne tokiu skirtingų pertvarkymo priemonių diskriminavimu, o skirtingų kategorijų kreditorių diskriminavimu, tai yra naujas argumentas. Taigi jis turi būti pripažintas nepriimtinu apeliaciniame procese.

b) Dėl esmės

208 Pateikdama apeliacinio skundo septintąjį pagrindą apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 150–219 punktuose nepagrįstai atmetė jos pateiktą BPeM reglamento 15 ir 22 straipsnių neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, susijusį su neproporcingu kišimusi į teisę į nuosavybę ir tinkamos kompensacijos nebuvimu.

209 Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo, šis neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas buvo nukreiptas konkrečiai į šio reglamento 15 straipsnio 1 dalies a punktą, kuriame įtvirtintas bendrasis pertvarkymo principas, pagal kurį pirmiausia nuostolius patiria pertvarkomos įstaigos akcininkai, ir į šio reglamento 22 straipsnio 1 dalį.

210 Pastarojoje nuostatoje, taikant ankstesniame punkte minėtą principą, numatyta, kad, kai BPV nusprendžia taikyti pertvarkymo priemonę ir dėl tos pertvarkymo priemonės atsiranda nuostolių, kuriuos turi padengti kreditoriai, arba konvertuojami jų reikalavimai, BPV nurodo nacionalinėms pertvarkymo institucijoms pasinaudoti įgaliojimais nurašyti ir konvertuoti atitinkamas nuosavų lėšų priemones pagal minėto reglamento 21 straipsnį prieš pat pertvarkymo priemonės taikymą arba jos taikymo metu.

211 Dėl Chartijos 17 straipsnyje įtvirtintos teisės į nuosavybę reikia priminti, kad pagal šio straipsnio 1 dalį „kiekvienas turi teisę valdyti teisėtai įgytą nuosavybę, ja naudotis, disponuoti ir palikti paveldėtojams. Nuosavybė negali būti atimta, išskyrus atvejus, kai tai yra būtina visuomenės poreikiams ir tik įstatymo nustatytais atvejais bei sąlygomis laiku ir teisingai už ją atlyginant. Nuosavybės naudojimą gali reglamentuoti įstatymai, kiek tai būtina atsižvelgiant į bendruosius interesus“.

212 Nuosavybės priemonės, kaip antai akcijos, patenka į Chartijos 17 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, nes jos turi turtinę vertę ir suteikia jų turėtojui įgytą teisinę padėtį, leidžiančią savarankiškai naudotis iš jų kylančiomis teisėmis (šiuo klausimu žr. 2022 m. gegužės 5 d. Sprendimo *BPC Lux 2 ir kt.*, C-83/20, EU:C:2022:346, 40 ir 43 punktus).

213 Remiantis Chartijos 52 straipsnio 3 dalimi, joje nurodytų teisių, atitinkančių EŽTK garantuojamas teises, esmė ir taikymo sritis yra tokia pati, kaip nustatyta šioje konvencijoje. Ši nuostata nekliudo Sąjungos teisėje numatyti didesnę apsaugą. Darytina išvada, kad aiškinant Chartijos 17 straipsnį reikia atsižvelgti į Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudenciją, susijusią su 1952 m. kovo 20 d. Paryžiuje pasirašyto EŽTK papildomo protokolo Nr. 1 1 straipsniu, kuriame įtvirtinta teisės į nuosavybę apsauga, kaip minimalios apsaugos riba (šiuo klausimu žr. 2019 m. gegužės 21 d. Sprendimo *Komisija / Vengrija (Žemės ūkio paskirties žemės uzufruktas)*, C-235/17, EU:C:2019:432, 72 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

214 Kaip Europos Žmogaus Teisių Teismas vis nuspręsdavo dėl EŽTK papildomo protokolo Nr. 1 1 straipsnio, reikia pažymėti, kad Chartijos 17 straipsnio 1 dalyje įtvirtintos trys skirtingos normos. Pirmoje nuostatoje, kuri išdėstyta šios straipsnio dalies pirmame sakinyje ir yra bendro pobūdžio, patikslinamas teisės į nuosavybę užtikrinimo principas. Antroje nuostatoje, kuri įtvirtinta minėtos straipsnio dalies antrame sakinyje, kalbama apie šios teisės atėmimą ir tam taikomas tam tikros sąlygas. Trečioje nuostatoje, esančioje tos pačios straipsnio dalies trečiame sakinyje, valstybėms pripažįstama teisė, be kita ko, reglamentuoti naudojimąsi nuosavybe tiek, kiek tai būtina atsižvelgiant į viešuosius interesus. Tačiau tai nėra tarpusavyje nesusijusios

taisyklės. Antroji ir trečioji taisyklės yra susijusios su konkrečiais nuosavybės teisių pažeidimo pavyzdžiais ir turėtų būti aiškinamos atsižvelgiant į pirmoje iš šių taisyklių įtvirtintą principą (2022 m. gegužės 5 d. Sprendimo *BPC Lux 2 ir kt.*, C-83/20, EU:C:2022:346, 38 punktas).

215 Pagal Teisingumo Teismo ir Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudenciją, siekiant nustatyti nuosavybės atėmimą, reikia išnagrinėti ne tik tai, ar nuosavybė buvo nusavinta arba formaliai paimta, bet ir išsiaiškinti, ar ginčijama situacija prilygsta faktiniam paėmimui (2022 m. gegužės 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *BPC Lux 2 ir kt.*, C-83/20, EU:C:2022:346, 44 punktas; 1999 m. liepos 28 d. EŽTT sprendimo *Immobiliare Saffi prieš Italiją*, CE:ECHR:1999:0728JUD002277493, 46 punktas; 2010 m. kovo 29 d. EŽTT sprendimo *Depalle prieš Prancūziją*, CE:ECHR:2010:0329JUD003404402, 78 punktas).

216 Nagrinėjamoje byloje BPeM reglamento 22 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su šio reglamento 21 straipsniu, nurodytą pertvarkymo priemonę sudaro nuosavų lėšų priemonių konvertavimas ir (arba) nurašymas, tačiau tai nereiškia atitinkamų priemonių nusavinimo ar formalaus paėmimo. Visų pirma šia priemone su minėtomis priemonėmis susijusios teisės iš jų savininkų nėra priverstinai, visiškai ir galutinai atimamos (pagal analogiją žr. 2019 m. gegužės 21 d. Sprendimo *Komisija / Vengrija (Žemės ūkio paskirties žemės uzufruktas)*, C-235/17, EU:C:2019:432, 81 punktą).

217 Dėl klausimo, ar tokios priemonės priėmimas gali lemti faktinį paėmimą, jei nuosavų lėšų priemonės būtų iš esmės ar net visiškai nurašytos, reikia priminti, kad naudojimasis konvertavimo ir nurašymo įgaliojimais suponuoja, kaip matyti iš BPeM reglamento 22 straipsnio 2 dalies, siejamos su šio reglamento 18 straipsnio 6 dalies b punktu, kad minėto reglamento 18 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a–c punktuose numatytos pertvarkymo mechanizmo taikymo sąlygos yra tenkinamos, t. y. pirma, kad subjektas žlunga arba galėtų žlugti, antra, kad nėra pagrindo tikėtis, kad kokiomis nors alternatyviomis subjektui taikomomis privačiojo sektoriaus arba priežiūros veiksmais per pagrįstą laikotarpį būtų išvengta subjekto žlugimo, ir, trečia, kad pertvarkymo veiksmai yra būtini atsižvelgiant į viešąjį interesą.

218 Iš minėto reglamento 18 straipsnio 5 ir 8 dalių matyti, kad jeigu tenkinamos dvi pirmosios ankstesniame punkte numatytos sąlygos, susijusios su žlugimu arba galimu žlugimu ir alternatyvių priemonių nebuvimu, atitinkamas subjektas turi būti tvarkingai likviduojamas pagal taikytiną nacionalinę teisę, jeigu jo pertvarkymas neatitinka viešojo intereso. Taigi atrodo, kad nors to paties reglamento 18 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos c punkte numatyta, kad laikoma, kad subjektas žlunga arba galėtų žlugti, jeigu jis negali arba artimiausioje ateityje negalės suėjus terminui apmokėti savo skolų arba kitų įsipareigojimų, pagal BPeM reglamentą pertvarkymo priemonė gali būti priimama tik kilus išimtinei likvidumo krizei, keliančiai grėsmę pačiam subjekto egzistavimui, kai nėra kitos išeities, tik pertvarkymas arba likvidavimas iškeliant įprastinę bankroto bylą.

219 Šiomis aplinkybėmis turi būti laikoma, kad nuosavų lėšų priemonių vertės praradimas kyla ne dėl naudojimosi nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais pagal BPeM reglamento 22 straipsnio 1 dalį, o dėl įsipareigojimų nevykdymo arba įsipareigojimų nevykdymo rizikos, kuri gresia atitinkamai kredito įstaigai (šiuo klausimu žr. 2022 m. gegužės 5 d. Sprendimo *BPC Lux 2 ir kt.*, C-83/20, EU:C:2022:346, 48 punktą).

220 Vadinasi, pagal BPeM reglamento 18, 22 ir 24 straipsnius priimta pertvarkymo priemonė yra ne teisės į nuosavybę atėmimas (kaip tai suprantama pagal Chartijos 17 straipsnio 1 dalies antrą sakinį), kuris, be kita ko, turi tenkinti sąlygas, susijusias su viešojo intereso atimti nuosavybę

buvimu ir teisingos kompensacijos sumokėjimu laiku, o turto naudojimo reglamentavimas, kaip tai suprantama pagal Chartijos 17 straipsnio 1 dalies trečią sakinį (šiuo klausimu žr. 2022 m. gegužės 5 d. Sprendimo *BPC Lux 2 ir kt.*, C-83/20, EU:C:2022:346, 49 ir 50 punktus).

221 Kaip matyti iš pastarosios nuostatos formuluotės, nuosavybės naudojimą gali reglamentuoti įstatymai, kiek tai būtina dėl viešojo intereso. Be to, pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją nuosavybės teisė, užtikrinama pagal Chartijos 17 straipsnį, nėra absoliuti teisė ir gali būti nustatyti naudojimosi ja apribojimai, pagrįsti Sąjungos siekiamais bendrojo intereso tikslais (2016 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Ledra Advertising ir kt. / Komisija ir ECB*, C-8/15 P–C-10/15 P, EU:C:2016:701, 69 punktas).

222 Pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį bet koks šios Chartijos pripažintų teisių ir laisvių įgyvendinimo apribojimas turi būti numatytas įstatymo ir nekeisti šių teisių ir laisvių esmės, o remiantis proporcingumo principu, apribojimai galimi tik tuo atveju, kai jie būtini ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrus interesus arba reikalingi kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti. ESS 5 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje konkrečiai reikalaujama, kad Sąjungos institucijos, vykdydamos joms suteiktus įgaliojimus, laikytųsi to paties proporcingumo principo.

223 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas pripažino plačią Sąjungos teisės aktų leidėjo diskreciją tose srityse, kuriose jam reikia daryti politinio, ekonominio ir socialinio pobūdžio pasirinkimus ir kuriose jis turi atlikti sudėtinius vertinimus (2019 m. sausio 30 d. Sprendimo *Planta Tabak*, C-220/17, EU:C:2019:76, 44 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija ir 2019 m. birželio 6 d. Sprendimo *P. M.* ir *kt.*, C-264/18, EU:C:2019:472, 26 punktas). Priimdamas BPeM reglamentą, Sąjungos teisės aktų leidėjas turėjo daryti tokius pasirinkimus ir atlikti sudėtinius vertinimus.

224 Būtent atsižvelgiant į šiuos teiginius reikia išnagrinėti apeliantės argumentus, kuriais ji grindžia apeliacinio skundo septintojo pagrindo pirmą–trečią ir penktą dalis, kiek jie yra priimtini.

225 Grįsdama šį apeliacinio skundo pagrindą ieškovė teigia, kad BPeM reglamento 15 straipsnio 1 dalies a punktas ir 22 straipsnio 1 dalis neatitinka proporcingumo principo, nes pagal šias nuostatas neleidžiama atsižvelgti į skirtumus tarp likvidumo krizę patiriančio banko padėties ir nemokaus banko padėties. Kalbant konkrečiau, ji iš esmės teigia, kad konvertavimo ir nurašymo priemonė neleidžia išspręsti likvidumo problemų, kad šiam tikslui pasiekti yra mažiau ribojančių priemonių ir kad, nesant tinkamos kompensacijos, tokia priemonė nėra proporcinga.

226 Reikia pažymėti, kad šie argumentai grindžiami akivaizdžiai klaidingu šių nuostatų aiškinimu.

227 Kalbant apie konvertavimo ir nurašymo priemonės tinkamumą likvidumo problemoms spręsti, pažymėtina, kad iš šio reglamento 22 straipsnio 1 dalies formuluotės aiškiai matyti, kad konvertavimo ir nurašymo įgaliojimais numatoma naudotis tik tuo atveju, kai kitu atveju dėl BPV pasirinktos pertvarkymo priemonės kreditoriai patirtų nuostolių arba jų reikalavimai būtų konvertuoti. Vadinasi, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 177–181 punktuose konstatavo, kad ši nuostata netaikoma automatiškai visomis aplinkybėmis, bet leidžia atsižvelgti į kiekvieno atvejo aplinkybes.

228 Visų pirma iš šio reglamento 22 straipsnio 1 dalies formuluotės matyti, kad joje numatytas nuosavų lėšų priemonių nurašymas ir (arba) konvertavimas, kuriuo siekiama ne išspręsti likvidumo problemas, o kiek įmanoma išvengti, kad dėl BPV pasirinktos pertvarkymo priemonės taikymo kreditoriai patirtų nuostolių arba jų reikalavimai būtų konvertuoti. Kaip Bendrasis

Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 156 punkte, kurio apeliantė neginčijo, šioje nuostatoje numatytu nurašymu ir konvertavimu įgyvendinamas principas, pagal kurį nuostolius pirmieji patiria akcininkai, kaip numatyta minėto reglamento 15 straipsnio 1 dalies a punkte.

229 Šiomis sąlygomis argumentui, pagal kurį BPeM reglamento 22 straipsnio 1 dalyje numatyta nurašymo priemonė negali padėti išspręsti mokaus banko likvidumo problemas, negali būti pritarta.

230 Šiomis aplinkybėmis dėl skundžiamo sprendimo 169 ir 175–189 punktų pakanka pažymėti, kad šiuose punktuose Bendrasis Teismas nagrinėjo ne BPeM reglamento 22 straipsnio 2 dalyje nurodytų pertvarkymo priemonių proporcingumą, o šio reglamento 22 straipsnio 1 dalyje numatytų nurašymo ir konvertavimo įgaliojimų įgyvendinimo proporcingumą. Taigi prieštaravimas, kad šios priemonės tariamai netinkamos likvidumo problemoms spręsti, yra nepagrįstas.

231 Kadangi apeliantė ginčija šiuos 169 ir 175–189 punktus taip pat dėl to, kad buvo mažiau ribojančių alternatyvių priemonių nei pertvarkymo priemonė, reikia priminti, kad dėl būtinumo kriterijaus pagal BPeM reglamento 22 straipsnio 1 dalį, siejamą su šio reglamento 18 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punktu, pertvarkymo priemonės priėmimas, taigi ir naudojimasis nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais, suponuoja, kad nėra pagrindo tikėtis, kad kokiomis nors alternatyviomis privačiojo sektoriaus ar rizikos ribojimu pagrįstomis priemonėmis per pagrįstą laikotarpį būtų išvengta žlugimo. Kadangi šiais nurašymo įgaliojimais gali būti pasinaudota tik nesant alternatyvių priemonių, tariamas tokių alternatyvių priemonių egzistavimas neleidžia abejoti nurašymo ir konvertavimo būtinybe pagal BPeM reglamento 22 straipsnio 1 dalį.

232 Dėl nurašymo ar konvertavimo priemonės proporcingumo reikia priminti, kad pagal BPeM reglamento 7 straipsnio 2 dalį BPV atsako už pertvarkymo sprendimų, susijusių su finansų įstaigomis ir tarpvalstybinėmis grupėmis, turinčiomis tam tikrą svarbą Sąjungos finansiniam stabilumui, priėmimą. Be to, pagal šio reglamento 14 straipsnio 2 dalies b punktą, kuriame išvardijami pertvarkymo tikslai, pertvarkymo priemone visų pirma siekiama išvengti didelių neigiamų pasekmių finansiniam stabilumui.

233 Kita vertus, reikia atsižvelgti į tai, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 218 punkte, pagal minėto reglamento 18 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatytas pertvarkymo sąlygas pertvarkymo schemą galima priimti tik kilus išimtinei likvidumo krizei, keliančiai grėsmę pačiam atitinkamo subjekto egzistavimui, kai nėra kitos išeities, išskyrus pertvarkymą arba likvidavimą iškeliant įprastinę bankroto bylą. Taigi Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 171, 185 ir 204 punktuose pagrįstai nusprendė, kad pertvarkymas yra įprastinei bankroto bylai alternatyvus sprendimas.

234 Be to, nors žlugimo arba galimo žlugimo padėtis, kaip nurodyta BPeM reglamento 18 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos b ir c punktuose, gali būti susijusi tiek su atitinkamos kredito įstaigos nemokumu, tiek su jos likvidumo krize, dėl to susiklosčiusi žlugimo arba galimo žlugimo padėtis kelia šiam finansiniam stabilumui tokią pačią riziką.

235 Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas pagrįstai pagal analogiją rėmėsi jurisprudencija, suformuota 2016 m. liepos 19 d. Sprendimu *Kotnik ir kt.* (C-526/14, EU:C:2016:570, 74 punktas), ir konstatavo, kad subjekto, kuriam taikoma pertvarkymo priemonė, atveju BPeM reglamento 15 straipsnio 1 dalies a punkte numatyto principo, pagal kurį pirmiausia akcininkai turi patirti nuostolių, taikymas ir šio reglamento 22 straipsnio 1 dalyje numatytų nuosavo kapitalo

priemonių nurašymo ir konvertavimo įgaliojimų įgyvendinimas yra pasekmė to, kad subjekto akcininkai turi prisiimti su investavimu susijusią riziką ir ekonomines pasekmes, susijusias su žlungančio arba galinčio žlugti subjekto pertvarkymu.

236 Šio vertinimo nepaneigia apeliantės argumentas, kad mokus bankas, susidūręs su likvidumo problemomis, tikriausiai nepatirs nuostolių, kuriuos turės padengti akcininkai. BPeM reglamento 22 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad pertvarkymo priemonės taikomos siekiant šio reglamento 14 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų ir laikantis minėto reglamento 15 straipsnyje nurodytų pertvarkymo principų; tarp šių tikslų atitinkamos kredito įstaigos nuostolių padengimo nėra. Taigi BPeM reglamento 22 straipsnio 1 dalyje numatyta nuosavų lėšų nurašymo ir (arba) konvertavimo priemonė, kuria prisidedama prie tų pačių tikslų įgyvendinimo, nėra skirta atitinkamo subjekto patirtiems nuostoliams padengti, todėl jos taikymas tokių nuostolių buvimo nesuponuoja.

237 Dėl kompensacijos, numatytos BPeM reglamento 20 straipsnio 16 dalyje ir 76 straipsnio 1 dalies e punkte, šio sprendimo 220 punkte pažymėta, kad nuosavų lėšų priemonių nurašymo ir konvertavimo įgaliojimų įgyvendinimas pagal šio reglamento 22 straipsnio 1 dalį nėra nuosavybės atėmimas, todėl pagal Chartijos 17 straipsnio 1 dalies antrą sakinį jam netaikomas reikalavimas laiku sumokėti teisingą kompensaciją.

238 Atsižvelgiant į tai, aplinkybė, kad BPeM reglamento 20 straipsnio 16 dalyje ir 76 straipsnio 1 dalies e punkte atitinkamai numatyta, kad akcininkams turi būti išmokėta kompensacija, gali prisidėti prie to, kad šio reglamento 22 straipsnio 1 dalyje numatytos nuosavų lėšų priemonių nurašymas ir (arba) konvertavimas būtų proporcingi. Be to, atsižvelgiant į šio sprendimo 234–236 punktuose išdėstytus argumentus, apeliantė nepagrįstai teigia, kad likvidumo problemų turinčio mokaus banko akcininkai turėtų būti vertinami kitaip nei nemokaus banko akcininkai. Todėl prieštaravimai, susiję su skundžiamo sprendimo 201 ir paskesniais punktais, turi būti atmesti.

239 Be to, apeliantės prieštaravimas dėl skundžiamo sprendimo 169 punkto grindžiamas akivaizdžiai klaidingu šio punkto aiškinimu. Bendrasis Teismas pagrįstai tik konstatavo, kad taikant BPeM reglamento 15 ir 22 straipsnius daroma prielaida, jog pertvarkymo priemonės priėmimo sąlygos yra tenkinamos, tačiau jokiu būdu teisiškai nenustatė, kad su nurašymu siejamas kišimasis į teisę į nuosavybę yra pateisinamas, jei šios sąlygos yra tenkinamos.

240 Taigi apeliacinio skundo septintojo pagrindo pirma–trečia ir penkta dalys yra nepagrįstos.

241 Vadinasi, apeliacinio skundo septintasis pagrindas yra iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

D. Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo, grindžiamo BPeM reglamento 14 ir 20 straipsnių, Direktyvos 2014/59 39 straipsnio, rūpestingumo pareigos ir SESV 296 straipsnio pažeidimu

242 Pateikdama apeliacinio skundo antrąjį pagrindą apeliantė teigia, kad skundžiamo sprendimo 520–569 punktuose Bendrasis Teismas, neatsižvelgęs į BPeM reglamento 14 ir 20 straipsnius, Direktyvos 2014/59 39 straipsnį, rūpestingumo pareigą ir SESV 296 straipsnį, atmetė jos argumentus, kad *Banco Popular* pardavimo procese buvo padaryta pažeidimų ir dėl to nebuvo galima gauti didžiausios kainos. Šį apeliacinio skundo pagrindą sudaro keturios dalys.

1. Šalių argumentai

243 Pateikdama apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirmą dalį apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 522 ir 568 punktuose nusprendė, kad maksimali pardavimo kaina nėra vienas iš BPeM reglamento 14 straipsnyje išvardytų pertvarkymo tikslų, nors, jos teigimu, toks tikslas išplaukia iš šio 14 straipsnio, aiškinamo atsižvelgiant į Direktyvos 2014/59 39 straipsnį. Kad tikslas gauti maksimalią kainą būtų pasiektas, būtina įvykdyti šios direktyvos 39 straipsnio 2 dalyje nurodytus konkurencijos, skaidrumo ir nediskriminavimo kriterijus. Tačiau nagrinėjamoje byloje šių reikalavimų nesilaikyta, nes *Banco Santander* pasiūlymas, nors ir pateiktas pasibaigus terminui, buvo priimtas neinformavus kitų potencialių pirkėjų, visų pirma *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria*, apie galimybę pateikti pasiūlymą pasibaigus nustatytam terminui.

244 Pateikdama šio apeliacinio skundo pagrindo antrą dalį apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė konkurencijos ir maksimalios pardavimo kainos gavimo reikalavimus, nustatytus BPeM reglamento 14 straipsnyje, siejamame su Direktyvos 2014/59 39 straipsnio 2 dalimi, nes skundžiamo sprendimo 544–551 punktuose nusprendė, kad BPV turėjo teisę pakviesti dalyvauti pardavimo procese tik penkis potencialius pirkėjus, kurie per privačiojo pardavimo procedūrą atsisakė teisės pateikti pasiūlymą. Iš tiesų šios procedūros nesėkmė parodė, kad šie potencialūs pirkėjai nebuvo suinteresuoti įsigyti *Banco Popular*, todėl BPV pradėtas viešojo pardavimo procesas taip pat buvo pasmerktas žlugti.

245 Šio apeliacinio skundo pagrindo trečia dalis grindžiama nediskriminavimo ir konkurencijos principų pažeidimu. Apeliantės teigimu, Bendrasis Teismas, skundžiamo sprendimo 551 ir 552 punktuose nusprendęs, kad BPV neprivalėjo susisiekti su kitose valstybėse narėse įsisteigusiomis kredito įstaigomis, šių principų nesilaikė. Tai, kad tokios įstaigos neišreiškė suinteresuotumo per privačiojo pardavimo procedūrą, negalėjo pateisinti to, kad su jomis nebuvo susisiekta, atsižvelgiant į privačiojo pardavimo procedūros ir BPV pradėto pardavimo proceso sąlygų skirtumus, visų pirma susijusius su galimybe nurašyti kapitalą. Be to, *Banco Popular* pardavimas Ispanijos subjektui būtų padidinęs Ispanijos ekonomikos žlugimo riziką.

246 Pateikdama apeliacinio skundo antrojo pagrindo ketvirtą dalį apeliantė tvirtina, kad Bendrasis Teismas, skundžiamo sprendimo 561–566 punktuose nusprendęs, jog viešojo intereso priežastys gali pateisinti *Banco Santander* pavėluotai pateikto pasiūlymo priėmimą, nepaisė pareigos gauti maksimalią pardavimo kainą ir išvengti bet kokio nereikalingo vertės praradimo.

247 *Banco Santander* teigia, kad apeliacinio skundo antrasis pagrindas nepriimtinas, nes apeliantė tik pakartoja arba pateikia iš naujo Bendrajame Teisme jos pateiktus ieškinio pagrindus ir argumentus. Dėl tų pačių priežasčių Komisija, BPV ir Ispanijos Karalystė teigia, kad šio apeliacinio skundo pagrindo pirma–trečia dalys yra iš dalies nepriimtinos.

248 Dėl apeliacinio skundo trečiojo pagrindo BPV priduria, kad argumentas, grindžiamas tariamu rizikos Ispanijos ekonomikai padidėjimu, nebuvo pateiktas pirmojoje instancijoje, todėl yra nepriimtinas. Jos nuomone, šio apeliacinio skundo pagrindo ketvirta dalis yra nepriimtina, nes apeliantė nenurodo tariamai pažeistos Sąjungos teisės normos.

249 Bet kuriuo atveju Komisija, BPV, Ispanijos Karalystė ir *Banco Santander* mano, kad apeliacinio skundo antrasis pagrindas yra nepagrįstas.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

a) Dėl priimtinumo

250 Apeliacinio skundo antrajame pagrinde apeliantė iš esmės ginčija argumentus, kuriais remdamasis Bendrasis Teismas atmetė jos argumentus, susijusius su tariamais pardavimo proceso pažeidimais. Taigi, kadangi šio apeliacinio skundo pagrindo pirmoje, antroje ir ketvirtoje dalyse tiksliai nurodomi ginčijami skundžiamo sprendimo punktai ir pateikiami argumentai, kuriais jos yra grindžiamos, remiantis šio sprendimo 106 punkte nurodyta jurisprudencija, jos negali būti pripažintos nepriimtinomis.

251 Be to, kadangi visos šios dalys grindžiamos BPeM reglamento 14 ir 20 straipsnių, Direktyvos 2014/59 39 straipsnio, rūpestingumo pareigos ir SESV 296 straipsnio pažeidimu, BPV nepagrįstai teigia, kad minėto apeliacinio skundo pagrindo ketvirta dalis yra nepriimtina, nes apeliantė nenurodo tariamai pažeistos teisės normos.

252 Vis dėlto, kalbant apie apeliacinio skundo antrojo pagrindo trečią dalį, reikia priminti, kad skundžiamo sprendimo 551 ir 552 punktuose Bendrasis Teismas atmetė argumentą dėl tariamo kitų valstybių narių įstaigų diskriminavimo, be kita ko, pažymėdamas, kad iš pradinio ieškinio nėra aišku, kaip šios įstaigos galėtų būti suinteresuotos *Banco Popular* viešojo pardavimo procesu, kai per privačiojo pardavimo procedūrą jos nebuvo pareiškusios noro įsigyti šį banką. Nors apeliantė savo apeliaciniame skunde dabar patikslina, koks galėtų būti toks interesas, ji neteigia, kad Bendrasis Teismas šiuo aspektu būtų iškraipęs jos pradinį ieškinį. *A fortiori*, ji tokio iškraipymo buvimo nenustatė. Taigi, remiantis šio sprendimo 109 punkte nurodyta jurisprudencija, jos argumentai, susiję su tokiu interesu, yra nepriimtini.

253 Dėl argumento, susijusio su tariamu rizikos Ispanijos ekonomikai padidėjimu, nurodyto pagrindžiant tą pačią apeliacinio skundo pagrindo dalį, BPV teisingai teigia, kad šis argumentas nebuvo pateiktas pirmojoje instancijoje, todėl nepriimtinas. Remiantis suformuota jurisprudencija, pagal Procedūros reglamento 170 straipsnio 1 dalies antrą sakinį apeliaciniame skunde negalima keisti Bendrajame Teisme nagrinėtos bylos dalyko. Be to, iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad leisti šaliai Teisingumo Teisme pirmą kartą remtis pagrindu ir argumentais, kurie nebuvo nurodyti Bendrajame Teisme, reikštų leisti jai pateikti Teisingumo Teismui, kurio kompetencija apeliaciniame procese yra ribota, nagrinėti platesnės apimties ginčą nei tas, kurį nagrinėjo Bendrasis Teismas. Taigi apeliaciniame procese Teisingumo Teismo kompetencija apsiriboja Bendrajame Teisme pateiktų pagrindų ir argumentų vertinimo nagrinėjimu (2024 m. sausio 18 d. Sprendimo *Jenkinson / Taryba ir kt.*, C-46/22 P, EU:C:2024:50, 68 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

254 Taigi apeliacinio skundo antrojo pagrindo trečią dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

b) Dėl esmės

255 Apeliacinio skundo antrasis pagrindas, susijęs su skundžiamo sprendimo 520–569 punktais, grindžiamas BPeM reglamento 14 ir 20 straipsnių, Direktyvos 2014/59 39 straipsnio, rūpestingumo pareigos ir SESV 296 straipsnio pažeidimu. Apeliantė tvirtina, kad, priešingai, nei šiuos punktuose nusprendė Bendrasis Teismas, BPV vykdytame *Banco Popular* pardavimo procese buvo padaryta pažeidimų, kurie, kaip ji mano, neleido pasiekti pertvarkymo tikslo gauti maksimalią pardavimo kainą.

1) Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirmos ir ketvirtos dalių

256 Pateikdama apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirmą ir ketvirtą dalis, kurias reikia nagrinėti kartu, apeliantė teigia, kad skundžiamo sprendimo 522 punkte padaryta teisės klaida, nes Bendrasis Teismas nusprendė, kad pertvarkymu nesiekiama gauti maksimalios pardavimo kainos, kaip tai suprantama pagal BPeM reglamento 14 straipsnį. Be to, ji teigia, kad, priešingai, nei Bendrasis Teismas nusprendė to sprendimo 561–566 ir 568 punktuose, BPV nesilaikė pareigos gauti maksimalią pardavimo kainą ir išvengti bet kokio nereikalingo vertės praradimo, nes ji priėmė *Banco Santander* pasiūlymą, pateiktą pasibaigus terminui.

257 Dėl prieštaravimų dėl skundžiamo sprendimo 522 punkto pirmiausia reikia priminti, kad BPeM reglamento 14 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad vykdydamos šio reglamento 18 straipsnyje nurodytą pertvarkymo procedūrą BPV, Taryba ir Komisija atsižvelgia į pertvarkymo tikslus ir pasirenka pertvarkymo priemones bei pertvarkymo įgaliojimus, kuriuos taikant ir kuriais naudojantis, jų nuomone, būtų geriausiai pasiekti pertvarkymo tikslai, laikomi aktualiais konkrečiomis aplinkybėmis.

258 Pagal minėto reglamento 14 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą šio straipsnio 1 dalyje nurodyti pertvarkymo tikslai yra užtikrinti ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą, išvengti didelių neigiamų pasekmių finansiniam stabilumui, apsaugoti viešąsias lėšas, kuo labiau sumažinant nepaprastosios viešosios finansinės paramos teikimo galimybę, apsaugoti indėlininkus, kuriems taikoma Direktyva 2014/49, ir investuotojus, kuriems taikoma Direktyva 97/9, taip pat klientų lėšas ir turtą.

259 Taigi maksimalios pardavimo kainos gavimas nėra vienas iš BPeM reglamento 14 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje išvardytų pertvarkymo tikslų, ir tai patvirtinama tos 2 dalies antroje pastraipoje. Pagal antrą pastraipą, siekdamos minėtos 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodytų tikslų, BPV ir Komisija stengiasi kuo labiau sumažinti pertvarkymo sąnaudas ir išvengti vertės praradimo, išskyrus atvejus, kai tai būtina siekiant pertvarkymo tikslų.

260 Dėl Direktyvos 2014/59 39 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos f punkto, į kurį BPV turi atsižvelgti nustatydama pardavimo sąlygas pagal BPeM reglamento 24 straipsnio 2 dalies d punktą, pažymėtina, kad numatant, jog taikant verslo pardavimo priemonę planuojamu pardavimu siekiama, kiek įmanoma, gauti maksimalią atitinkamų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų pardavimo kainą, šios direktyvos 39 straipsnio 2 dalyje nustatytas ne pertvarkymo tikslas, o vienas iš principų, kuriais turi būti konkrečiai vadovaujamasi taikant verslo pardavimo priemonę.

261 Vadinasi, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 522 punkte teisingai nusprendė, kad maksimalios pardavimo kainos gavimas nėra pertvarkymo tikslas, kaip tai suprantama pagal BPeM reglamento 14 straipsnį.

262 Antra, kalbant apie tai, kad BPV priėmė *Banco Santander* pasiūlymą pasibaigus 2017 m. birželio 6 d. FROB rašte nustatytam terminui, kaip nurodyta šio sprendimo 49 punkte, reikia priminti, kad pagal BPeM reglamento 24 straipsnio 3 dalį BPV taiko verslo pardavimo priemonę nesilaikydama su pardavimu susijusių reikalavimų, kai nustato, jog tikėtina, kad laikantis tų reikalavimų būtų pakenkta vienam ar daugiau pertvarkymo tikslų. Todėl iš pačių šios nuostatos sąlygų matyti, kad būtinas pertvarkymo tikslų įgyvendinimas gali pateisinti šių su pardavimu susijusių reikalavimų, kurie apima nustatytą pasiūlymų pateikimo terminą, nesilaikymą.

263 Visų pirma iš BPeM reglamento 24 straipsnio 3 dalies, siejamos su jo 14 straipsnio 2 dalies b punktu, matyti, kad BPV gali nuspręsti nesilaikyti su pardavimu susijusių reikalavimų, jeigu mano, kad dėl pertvarkomos įstaigos žlugimo ar galimo žlugimo kyla arba didėja reali grėsmė valstybių narių finansiniam stabilumui arba kad tų reikalavimų laikymasis galėtų neigiamai paveikti atitinkamos įstaigos verslo pardavimo priemonės veiksmingumą šalinant tą grėsmę arba siekiant tikslo išvengti didelių neigiamų pasekmių finansiniam stabilumui.

264 Nors šiems tikslams pasiekti reikia nesilaikyti su pardavimu susijusių reikalavimų, negalima teigti, kad toks laikymasis yra būtinas atsižvelgiant į BPeM reglamento 14 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje įtvirtintą taisyklę. Kaip primenama šio sprendimo 259 punkte, šioje nuostatoje aiškiai numatyta, kad BPV ir Komisija stengiasi tik kuo labiau sumažinti pertvarkymo sąnaudas ir išvengti vertės praradimo, išskyrus atvejus, kai tai būtina siekiant pertvarkymo tikslų.

265 Be to, iš pačių Direktyvos 2014/59 39 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos f punkto nuostatų matyti, kad pardavimu siekiama gauti maksimalią pardavimo kainą tik tiek, kiek įmanoma, o tai reiškia, kad BPV ir Komisija taip pat turi atsižvelgti į kitus šios direktyvos 39 straipsnio 2 dalyje nustatytus pardavimą apibūdinančius kriterijus, visų pirma į būtinybę imtis skubių pertvarkymo veiksmų. Bet kuriuo atveju Komisija ir BPV turi užtikrinti, kad numatytos priemonės, kuriomis siekiama gauti maksimalią pardavimo kainą, neprieštarautų minėtos direktyvos 31 straipsnio 2 dalyje išvardytiems pertvarkymo tikslams, kurie yra tapatūs BPeM reglamento 14 straipsnio 2 dalyje nurodytiems tikslams.

266 Reikia pridurti: kadangi BPV ir Komisija, patvirtindamos pertvarkymo schemą, turi priimti techninio pobūdžio sprendimus ir parengti prognozes, taip pat atlikti sudėtinius vertinimus, joms turi būti suteikta tam tikra diskrecija. Atsižvelgdamas į šią diskreciją Sąjungos teismas, turintis vykdyti pertvarkymo schemos motyvų pagrįstumo teisminę kontrolę, negali BPV ir Komisijos vertinimo pakeisti savuoju, bet siekia patikrinti, ar tas sprendimas nėra grindžiamas iš esmės netiksliais faktais ir ar jame nepadaryta jokios akivaizdžios vertinimo klaidos arba nepiktnaudžiauta įgaliojimais (pagal analogiją žr. 2023 m. gegužės 4 d. Sprendimo *ECB / Crédit lyonnais*, C-389/21 P, EU:C:2023:368, 55 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

267 Nagrinėjamoje byloje Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 561–566 punktuose pažymėjo, kad, pirma, 2017 m. birželio 6 d. FROB rašte nustatytu pardavimo procedūros tvarkaraščiu, kaip nurodyta šio sprendimo 49 punkte, buvo siekiama sudaryti sąlygas užbaigti visus formalumus iki rinkų atidarymo, kad, be kita ko, būtų išvengta *Banco Popular* ypatingos svarbos funkcijų sustabdymo, antra, FROB priėmė *Banco Santander* pasiūlymą, kai jau buvo akivaizdu, jog nė viena iš kitų įstaigų, pakviestų dalyvauti pardavimo procedūroje, pasiūlymo nepateiks, ir, trečia, ginčijamos pertvarkymo schemos 6 straipsnio 6 dalyje BPV laikėsi nuomonės, kad tokiomis aplinkybėmis buvo protinga priimti vienintelės pasiūlymą pateikusios įstaigos sąlygas ir taip užkirsti kelią nekontroliuojamam *Banco Popular* nemokumui, kuris visų pirma galėjo pakenkti jos ypatingos svarbos funkcijoms. Tačiau apeliaciniame skunde apeliantė niekaip nepagrindžia, kad šiose BPV išvadose padaryta akivaizdi vertinimo klaida.

268 Šiomis aplinkybėmis manytina, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai šio sprendimo 561–566 punktuose nusprendė, kad pagal BPeM reglamento 24 straipsnio 3 dalį BPV galėjo priimti *Banco Santander* pasiūlymą, nors jis buvo pateiktas pasibaigus 2017 m. birželio 6 d. FROB rašte nustatytam terminui.

269 Be to, nors apeliantė šiomis aplinkybėmis teigia, kad kiti potencialūs pirkėjai nebuvo informuoti apie galimybę pateikti pasiūlymą praėjus terminui, pakanka pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 562 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, jog *Banco Santander* pasiūlymas buvo priimtas tik tada, kai buvo aišku, kad nė viena iš kitų įstaigų, pakviestų dalyvauti pardavimo procedūroje, nepateiks pasiūlymo. Apeliantė netvirtino, kad ši išvada buvo iškraipyta. Todėl manytina, kad argumentas, susijęs su tuo, kad informacija tariamai nebuvo pateikta kitiems potencialiems pirkėjams, yra nereikšmingas.

270 Taigi apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirma ir ketvirta dalys yra nepagrįstos.

2) Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo antros dalies

271 Kaip matyti iš pačių Direktyvos 2014/59 39 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punkto ir antros pastraipos nuostatų, šioje pirmoje pastraipoje nurodyti pardavimo kriterijai nedraudžia pertvarkymo institucijai visų pirma susisiekti su tam tikrais potencialiais pirkėjais, jeigu ji nepagrįstai nesuteikia potencialiems pirkėjams pirmenybės ir jų nediskriminuoja.

272 Nagrinėjamoje byloje Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 545 ir 550 punktuose konstatavo, kad BPV savo sprendimą pakviesti dalyvauti *Banco Popular* viešojo pardavimo procedūroje tik penkias įstaigas, kurios jau dalyvavo šios įstaigos privačiojo pardavimo procedūroje, grindė objektyviais kriterijais, susijusiais, pirma, su įmonių, su kuriomis buvo susisiekta, per privačiojo pardavimo procedūrą jau išreikštu suinteresuotumu, antra, su skubos sumetimais dėl labai trumpo termino, per kurį turėjo būti užbaigtas BPV pradėtas viešojo pardavimo procesas, ir, trečia, su būtinybe užtikrinti viešojo pardavimo proceso konfidencialumą.

273 Apeliaciniame skunde apeliantė iš esmės ginčija pirmojo kriterijaus, susijusio su jau parodytu suinteresuotumu, pagrįstumą. Jos nuomone, kadangi privačiojo pardavimo procedūra nebuvo užbaigta, BPV pradėtas viešojo pardavimo procesas taip pat buvo pasmerktas žlugti.

274 Vis dėlto, kalbant apie apeliacinio skundo antrojo pagrindo trečią dalį, apeliantė pati pripažįsta, kad kitokios ir palankesnės viešojo pardavimo proceso sąlygos, visų pirma BPV reikalaujama minimali vieno euro kaina ir galimybė nurašyti kapitalą, galėjo sudominti įstaigas, kurios privačiojo pardavimo procedūroje nedalyvavo. Tokiomis aplinkybėmis, remiantis jos argumentais, negalima teigti, jog BPV padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai, atsižvelgdama į jau parodytą suinteresuotumą, dalyvauti viešojo pardavimo procese pakvietė tik tas įstaigas, kurios jau dalyvavo privačiojo pardavimo procedūroje.

275 Taigi reikia konstatuoti, kad apeliacinio skundo antrojo pagrindo antra dalis yra nepagrįsta.

276 Vadinasi, apeliacinio skundo antrasis pagrindas yra iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

E. Dėl apeliacinio skundo trečiojo ir aštuntojo pagrindų, grindžiamų teisės į nuosavybę ir proporcingumo principo pažeidimu

277 Pateikdama apeliacinio skundo trečiąjį ir aštuntąjį pagrindus apeliantė iš esmės teigia, kad ginčijama pertvarkymo schema pažeidžia Chartijos 17 straipsnyje įtvirtintą teisę į nuosavybę ir proporcingumo principą.

1. Dėl apeliacinio skundo trečiojo pagrindo

278 Pateikdama apeliacinio skundo trečiąjį pagrindą apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė BPeM reglamento 14 straipsnį, Chartijos 17 ir 47 straipsnius, rūpestingumo pareigą ir teises į gynybą, nes skundžiamo sprendimo 669–697 punktuose nusprendė, kad BPV neprivalėjo patikrinti ir nurodyti, ar pasirinkus alternatyvias priemones būtų galima išvengti vertės praradimo. Šį apeliacinio skundo pagrindą sudaro trys dalys.

a) Šalių argumentai

279 Pateikdama apeliacinio skundo trečiojo pagrindo pirmą dalį apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė BPeM reglamento 14 straipsnio 2 dalį, siejamą su Chartijos 17 ir 52 straipsniais, nes skundžiamo sprendimo 674–678 punktuose nusprendė, kad BPV neprivalėjo nurodyti, ar pasirinkus alternatyvius sprendimus būtų galima išvengti vertės praradimo, ir įvertinti pertvarkymo priemonės proporcingumą akcininkų teisės į nuosavybę atžvilgiu. Apeliantės nuomone, negalima teigti, kad *Banco Popular* akcininkai nepatyrė didesnių nuostolių, nei patirtų iškėlus bankroto bylą, nors jį pertvarkant bankas buvo mokus.

280 Šio apeliacinio skundo pagrindo antroje dalyje apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas nepagrįstai nusprendė, kad vertinant 2017 m. patvirtintos ginčijamos pertvarkymo schemos teisėtumą 2016 m. pertvarkymo plane padarytos klaidos neturi reikšmės. Apeliantės teigimu, šiais argumentais neatsižvelgiama į tai, kad pertvarkymo planas nuo 2016 m. nebuvo atnaujintas. Vis dėlto, jeigu minėtas planas būtų atnaujintas, BPV būtų galėjusi nurodyti atskirti turtą.

281 Šio apeliacinio skundo pagrindo trečioje dalyje apeliantė teigia, kad skundžiamo sprendimo 479–492 punktuose Bendrasis Teismas pažeidė jos teises į gynybą, nes nusprendė, pirma, kad jos pastabose ir jos pateiktoje eksperto ataskaitoje nebuvo pakankamai pagrįsta, kaip siūlomi alternatyvūs sprendimai būtų leidę pasiekti pertvarkymo tikslus, ir, antra, kad ji, remdamasi 2016 m. pertvarkymo planu, argumentą, kad BPV prastai parengė *Banco Popular* pertvarkymą, pateikė pavėluotai, t. y. savo dublike pirmojoje instancijoje. Tačiau ji mano, kad negalėjo pateikti tokių argumentų ar įrodymų arba negalėjo jų pateikti anksčiau dėl ginčijamos pertvarkymo schemos konfidencialumo.

282 *Banco Santander* teigia, kad apeliacinio skundo trečiojo pagrindo pirma dalis yra nepriimtina, nes apeliaciniame skunde tik pažodžiui atpasakojami argumentai, jau suformuluoti Bendrajame Teisme. Dėl tos pačios priežasties ši įmonė, kaip ir Komisija, mano, kad šio apeliacinio skundo pagrindo antra dalis yra nepriimtina, o BPV šiuo klausimu teigia, kad argumentas, susijęs su galimu 2016 m. pertvarkymo plano atnaujinimu, pirmą kartą buvo pateiktas apeliaciniame skunde. Dėl šio apeliacinio skundo pagrindo trečios dalies BPV ir *Banco Santander* teigia, kad apeliantė nenurodo jokios teisės klaidos ir nepatikslina, kurias skundžiamo sprendimo dalis ir punktus ginčija.

283 Bet kuriuo atveju Komisija, BPV, Ispanijos Karalystė ir *Banco Santander* mano, kad apeliacinio skundo trečiasis pagrindas yra nepagrįstas.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

1) Dėl priimtinumo

284 Dėl apeliacinio skundo trečiojo pagrindo pirmos dalies pažymėtina, kad šioje dalyje apeliantė iš esmės teigia, kad ginčijama pertvarkymo schema neproporcingai pažeidė jos teisę į nuosavybę, kartu nurodydama ginčijamus skundžiamo sprendimo punktus ir argumentus, kuriais remiasi. Remiantis šio sprendimo 106 punkte nurodyta jurisprudencija, ši pirma dalis negali būti visa pripažinta nepriimtina.

285 Dėl šio apeliacinio skundo pagrindo antros dalies BPV pagrįstai teigia, kad argumentas, jog atnaujinus 2016 m. pertvarkymo planą ji būtų galėjusi nurodyti atskirti turtą, yra nepriimtinas, nes pirmą kartą buvo pateiktas apeliaciniame skunde. Iš skundžiamo sprendimo 688 punkto matyti, kad apeliantė Bendrajame Teisme minėjo klaidas, padarytas rengiant šį pertvarkymo planą, o dabar ji priekaištauja dėl to, kad vėliau tas planas nebuvo atnaujintas. Apeliantė neteigia, kad Bendrasis Teismas šiuo klausimu būtų iškraipęs jos ieškinį pirmojoje instancijoje.

286 Kalbant apie šio apeliacinio skundo pagrindo trečią dalį, iš apeliacinio skundo iš esmės matyti, kad ši dalis susijusi su tuo, kad Bendrasis Teismas pažeidė apeliantės teises į gynybą ir kad ji siejama su skundžiamo sprendimo 479–492 punktais tiek dėl tariamai pavėluoto jos argumentų, kuriais ginčijamas netinkamas pertvarkymo parengimas, pateikimo, tiek dėl atsižvelgimo į įvairias apeliantės pateiktas ekspertų ataskaitas. Vadinasi, šioje dalyje apeliantė patikslina ginčijamus skundžiamo sprendimo punktus ir argumentus, kuriais grindė savo prieštaravimus.

287 Taigi reikia konstatuoti, kad apeliacinio skundo trečiojo pagrindo pirma ir trečia dalys yra priimtinos. Šio apeliacinio skundo pagrindo antra dalis turi būti pripažinta nepriimtina.

2) Dėl esmės

288 Apeliacinio skundo trečiojo pagrindo pirma dalis grindžiama BPeM reglamento 14 straipsnio 2 dalies, siejamos su Chartijos 17 ir 52 straipsniais, pažeidimu. Apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 674–678 punktuose nepagrįstai nusprendė, kad BPV neprivalėjo patikrinti, ar pertvarkymo priemonė atitinka proporcingumo principą akcininkų teisės į nuosavybę atžvilgiu, visų pirma – ar yra alternatyvių sprendimų, kurie leistų išvengti vertės praradimo.

289 Reikia konstatuoti, kad šie argumentai grindžiami akivaizdžiai klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu.

290 Pirma, teigdama, jog Bendrasis Teismas nusprendė, kad BPV neprivalėjo patikrinti, ar pertvarkymo priemonė atitinka proporcingumo principą akcininkų teisės į nuosavybę atžvilgiu, apeliantė remiasi izoliuotu, todėl klaidingu, skundžiamo sprendimo 674 punkto aiškinimu. To sprendimo 673 punkte Bendrasis Teismas pabrėžė, kad vertės praradimas, kaip tai suprantama pagal BPeM reglamento 14 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, apima ne tik subjekto akcininkų ir nuosavo kapitalo priemonių turėtojų, bet ir jo indėlininkų, darbuotojų ir kitų kreditorių turtinius interesus.

291 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas 674 punkte iš esmės norėjo pabrėžti, kad nagrinėjant pertvarkymo priemonės proporcingumą reikia atsižvelgti ne tik į akcininkų interesus, bet ir į kitus interesus, ir tai patvirtinama paskesnėje Bendrojo Teismo atliktoje analizėje. Taigi skundžiamo sprendimo 675 punkte primenama, kad ginčijamos pertvarkymo schemos 5 straipsnio 2 dalyje BPV nurodė, kad verslo pardavimo priemonė yra tinkama, būtina ir proporcinga siekiant pertvarkymo tikslų. Visų pirma to sprendimo 678 punkte Bendrasis Teismas, be kita ko, pabrėžė, kad pagal schemos 4 straipsnio 6 dalyje pateiktą vertinimą su pertvarkymo priemonės priėmimu susijusius nepatogumus ir sąnaudas, visų pirma akcininkų ir subordinuotųjų kreditorių patirtus nuostolius, atsveria iš to kylantys pranašumai, t. y. *Banco Popular* ypatingos svarbos funkcijų išsaugojimas, neigiamo poveikio ekonomikai ir finansiniam stabilumui apribojimas ir tai, kad taip išvengiama nuostolių, kurių galėtų patirti kiti kreditoriai.

292 Kadangi apeliantė teigia, jog Bendrasis Teismas nepagrįstai nusprendė, kad *Banco Popular* akcininkai dėl šio pertvarkymo nepatyrė didesnių nuostolių, nei jei būtų patyrę iškėlus bankroto bylą, pakanka priminti, kad skundžiamo sprendimo 678 punkte Bendrasis Teismas tik apibendrino ginčijamos pertvarkymo schemos 4 straipsnio 5 ir 6 dalių turinį, kad, kaip matyti iš paskesnio skundžiamo sprendimo punkto, atsakytų į apeliantės argumentą, kad šia pertvarkymo schema BPV neatsižvelgė į vertės praradimą, kurį, kaip ji manė, verslo pardavimo priemonė galėjo sukelti *Banco Popular* akcininkams.

293 Kita vertus, priešingai, nei teigia apeliantė, Bendrasis Teismas tikrai nenusprendė, kad BPV galėjo netikrinti, ar taikant alternatyvius sprendimus būtų galima išvengti vertės praradimo. Priešingai, skundžiamo sprendimo 675–677 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad ginčijamos pertvarkymo schemos 5 straipsnio 3 dalyje BPV paaiškino, kad kitos BPeM reglamente numatytos pertvarkymo priemonės nebuvo tinkamos ir jas pasirinkus nebūtų galima pasiekti pertvarkymo tikslų tokiu pat mastu, kaip taikant verslo pardavimo priemonę, todėl BPV pateikė pagrindimą, kad pastaroji priemonė buvo būtina šiems tikslams pasiekti.

294 Šiomis aplinkybėmis tame 677 punkte pateikta išvada jokiu būdu nėra kvestionuojamas proporcingumo reikalavimas, pagal kurį, kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia pasirinkti mažiausiai varžančią (dėl šio reikalavimo žr. 2023 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Altice Group Lux / Komisija*, C-746/21 P, EU:C:2023:836, 69 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Iš tiesų Bendrasis Teismas nusprendė, kad BPV neprivalėjo nurodyti, ar alternatyviais sprendimais būtų buvę galima išvengti vertės praradimo, tik todėl, kad BPV pateikė pagrindimą, kad verslo perleidimo priemonė buvo būtina pertvarkymo tikslams pasiekti.

295 Vadinasi, apeliacinio skundo trečiojo pagrindo pirma dalis yra nepagrįsta.

296 Pateikdama apeliacinio skundo trečiojo pagrindo trečią dalį apeliantė teigia, kad skundžiamo sprendimo 479–492 punktuose Bendrasis Teismas pažeidė jos teises į gynybą. Iš esmės ji teigia, kad dėl ginčijamos pertvarkymo schemos konfidencialumo negalėjo išsamiau pagrįsti savo argumentų dėl pertvarkymui alternatyvių sprendimų egzistavimo ir iki dubliko pirmojoje instancijoje pateikimo pareikšti, kad, kalbant apie tariamus 2016 m. pertvarkymo plano trūkumus, BVP galėjo geriau parengti pertvarkymą.

297 Pirma, iš skundžiamo sprendimo 345–353 punktų matyti, kad apeliantė neįrodė, jog BPV svetainėje paskelbtos ginčijamos pertvarkymo schemos ir 2-ojo vertinimo versijos, su kuriomis ji galėjo susipažinti, buvo nepakankamai motyvuotos. Antra, skundžiamo sprendimo 400 punkte

Bendrasis Teismas konstatavo, kad apeliantė nepatikslino, kiek ekonominiai duomenys, kurie nebuvo atskleisti nekonfidencialiose schemos ir 2-ojo vertinimo versijose, buvo būtini siekiant suprasti minėtą schemą ir pasinaudoti teise imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių.

298 Be to, šio sprendimo 131–134 punktuose buvo konstatuota, kad Bendrasis Teismas nepažeidė SESV 296 straipsnio ir Chartijos 47 straipsnio, skundžiamo sprendimo 723 punkte nurodyta 2021 m. birželio 9 d. nutartyje nusprendęs, kad visas ginčijamos pertvarkymo schemos tekstas nebuvo svarbus sprendimui dėl ieškinio priimti.

299 Tokiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, kad apeliantė deramai teisiškai neįrodė, jog, kalbant apie alternatyvių sprendimų egzistavimą ir pasirengimą pertvarkyti *Banco Popular* pagal 2016 m. pertvarkymo planą, dėl ginčijamos pertvarkymo schemos konfidencialumo ji negalėjo veiksmingai ginti savo teisių Sąjungos teisme.

300 Taigi apeliacinio skundo trečiojo pagrindo trečia dalis yra nepagrįsta.

301 Vadinasi, apeliacinio skundo trečiasis pagrindas yra iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

2. Dėl apeliacinio skundo aštuntojo pagrindo

302 Pateikdama apeliacinio skundo aštuntąjį pagrindą apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė Chartijos 17 ir 52 straipsnius bei ESS 5 straipsnio 4 dalį, nes skundžiamo sprendimo 463–492 punktuose nusprendė, kad ginčijama pertvarkymo schema nepažeidžia teisės į nuosavybę. Šį apeliacinio skundo pagrindą sudaro trys dalys.

a) Šalių argumentai

303 Pateikdama apeliacinio skundo aštuntojo pagrindo pirmą dalį apeliantė teigia, kad skundžiamo sprendimo 467–469 punktuose Bendrasis Teismas nepagrįstai nusprendė, kad ginčijama pertvarkymo schema nebuvo neproporcingas kišimasis į *Banco Popular* akcininkų teisę į nuosavybę, motyvuodamas tuo, kad bankroto byla buvo vienintelė pertvarkymo alternatyva. Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas taip pat nepagrįstai rėmėsi jurisprudencija, suformuota, be kita ko, 2018 m. liepos 13 d. Sprendime *K. Chrysostomides* & *Co. ir kt. / Taryba ir kt.* (T-680/13, EU:T:2018:486); pagal šią jurisprudenciją nuostolius, dėl kurių gali susidaryti nuosavų lėšų trūkumas, pirmiausia patirtų akcininkai. Tačiau apeliantė, remdamasi savo argumentais, išdėstytais apeliacinio skundo septintajame pagrinde ir apibendrintais šio sprendimo 195 punkte, mano, kad ši jurisprudencija netaikytina bankams, kurie, kaip ir *Banco Popular*, pertvarkymo metu yra mokūs. Be to, priešingai, nei teigiama skundžiamame sprendime, BPeM reglamente neįtvirtinta nemokumo prezumpcija.

304 Šio apeliacinio skundo pagrindo antroje dalyje apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 466, 467 ir 481 punktuose nusprendė, jog ginčijama pertvarkymo schema tenkina Chartijos 52 straipsnio 1 dalies reikalavimus. Kalbant konkrečiau, ji priekaištauja, kad jis tik teigia, jog buvo tenkinamos BPeM reglamento 18 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos c punkto sąlygos, tačiau nepatikrino, ar BPV pasinaudojo nurašymo įgaliojimais pagal teisės aktuose nustatytas sąlygas ir ne nepagrįstai, ir ypač nepatikrino, ar šiais įgaliojimais buvo pasinaudota remiantis banko turto ir įsipareigojimų įvertinimu, kurio reikalaujama pagal BPeM reglamento 20 straipsnio 5 dalies c punktą ir 21 straipsnio 8 dalį.

305 Apeliantės teigimu, ginčijamos pertvarkymo schemos 6 straipsnio 3 ir 4 dalys nepagrįstai grindžiamos 2-uoju vertinimu. Vertinimo ataskaitoje aiškiai pabrėžiama, kad jos tikslas nėra nustatyti, ar tenkinamos pertvarkymo arba nurašymo priemonės patvirtinimo sąlygos, todėl jos negalima taikyti siekiant pasinaudoti nurašymo įgaliojimais. Taigi nurašant *Banco Popular* įstatinį kapitalą nepagrįsta remtis 2-uoju vertinimu. Be to, 2-ojo vertinimo išvados buvo prieštaringos ir nepagrįstos, nes *Banco Popular* buvo priskirta minus 8,2 mlrd. EUR vertė, nors šis bankas buvo mokus.

306 Pateikdama apeliacinio skundo aštuntojo pagrindo trečią dalį apeliantė priekaištauja, kad Bendrasis Teismas pažeidė Chartijos 17 ir 52 straipsnius bei ESS 5 straipsnio 4 dalį, nes skundžiamo sprendimo 474–476 punktuose nusprendė, kad nuosavybės priemonių nurašymas atitiko proporcingumo principą. Tačiau jos teisės į nuosavybę pažeidimas negali būti laikomas proporcingu, nesant tinkamos kompensacijos, atsižvelgiant į *Banco Popular* mokumą pertvarkymo metu.

307 BPV teigia, kad apeliacinio skundo aštuntojo pagrindo pirma dalis yra nepriimtina, nes mano, kad apeliantė neįrodė, kad Bendrasis Teismas tariamai padarė su teisės į nuosavybę pažeidimu susijusią teisės klaidą. BPV ir *Banco Santander* teigia, kad šio apeliacinio skundo pagrindo antra dalis yra nepriimtina, nes ja apeliacinėje instancijoje pateikiami nauji faktai ir argumentai ir nesiremiama jokia konkrečia skundžiamo sprendimo išvada. Dėl tų pačių priežasčių BPV teigia, kad šio apeliacinio skundo pagrindo trečia dalis yra nepriimtina.

308 Bet kuriuo atveju Komisija, BPV, Ispanijos Karalystė ir *Banco Santander* mano, kad apeliacinio skundo aštuntasis pagrindas yra nepagrįstas.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

309 Dėl apeliacinio skundo aštuntojo pagrindo, tiksliau – jo pirmos dalies, priimtinumo apeliantė priekaištauja Bendrajam Teismui, be kita ko, kad jis nusprendė, jog BPeM reglamente įtvirtinta nemokumo prezumpcija. Tačiau, kaip savo išvados 115 punkte pažymėjo generalinė advokatė, apeliaciniame skunde nenurodyti skundžiamo sprendimo punktai, kuriuose Bendrasis Teismas padarė tokią išvadą, todėl jis neatitinka Procedūros reglamento 169 straipsnio 2 dalies reikalavimų. Taigi šio apeliacinio skundo pagrindo pirma dalis yra iš dalies nepriimtina.

310 Be to, šio apeliacinio skundo pagrindo antra ir trečia dalys, kaip savo išvados 117 punkte teisingai pažymėjo generalinė advokatė, grindžiamos argumentais, pirmą kartą pateiktais apeliacinėje instancijoje, nes apeliantė dabar nurodo tariamus su vertinimu susijusius pažeidimus ir tinkamos kompensacijos nebuvimą. Todėl šios dvi dalys turi būti atmestos.

311 Dėl apeliacinio skundo aštuntojo pagrindo pirmos dalies pagrįstumo reikia pažymėti, kad apeliantė ginčija skundžiamo sprendimo 467–469 punktus ir šiuo klausimu iš esmės remiasi tais pačiais argumentais, kuriuos pateikė pareikšdama apeliacinio skundo septintąjį pagrindą ir kurie apibendrinti šio sprendimo 195 punkte. Taigi, dėl tų pačių priežasčių, kurios, be kita ko, išdėstytos šio sprendimo 233–235 punktuose, reikia konstatuoti, kad šie argumentai nėra pagrįsti.

312 Vadinasi, apeliacinio skundo aštuntasis pagrindas yra iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

313 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, apeliacinį skundą reikia atmesti.

VI. Dėl bylinėjimosi išlaidų

314 Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.

315 Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

316 Kadangi nagrinėjamu atveju apeliantė pralaimėjo bylą apeliaciniame procese, atsižvelgiant į Komisijos, BPV ir *Banco Santander* reikalavimus, ji turi padengti ne tik savo, bet ir Komisijos, BPV ir *Banco Santander* patirtas bylinėjimosi išlaidas.

317 Pagal Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

318 Vadinasi, Ispanijos Karalystė, Parlamentas ir Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti apeliacinį skundą.**

2. ***Aeris Invest Sàrl* padengia savo ir Europos Komisijos, Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) ir *Banco Santander SA* patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Ispanijos Karalystė, Europos Parlamentas ir Europos Sąjungos Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.